

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

- nr. 301/79 van mevrouw Desmond en de heer Kavanagh aan de Commissie
Betreft: Storting in de Atlantische Oceaan van radioactief afval van Britse kerninstallaties 1
- nr. 319/79 van mevrouw Lizin aan de Commissie
Betreft: Verspreiding van de brochure „Diagnostic du chômage” (Analyse van de werkloosheid) 2
- nr. 1400/79 van de heren Buttafuoco, Almirante, Petronio en Romualdi aan de Commissie
Betreft: Buisleiding voor het transport van methaangas van Algerije naar Italië 3
- nr. 1799/79 van de heer Albers aan de Commissie
Betreft: Transport van Noordafrikaans gas naar de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap 4
- nr. 1853/79 van Sir Fred Warner en de heer Moreland aan de Commissie
Betreft: Tachograaf 6
- nr. 1858/79 van de heer C. Jackson aan de Commissie
Betreft: Sancties tegen de Sowjetunie wegens haar schending van de akkoorden van Helsinki 8
- nr. 1902/79 van de heer Jürgens aan de Commissie
Betreft: Invoer van zehondenhuiden in de landen van de Gemeenschap 10
- nr. 1950/79 van de heren Lega, Diana, Giavazzi, Puletti, Orlandi, Radoux, mevrouw Gaiotti De Biase en de heren Beumer, Habsburg en Tindemans aan de Commissie
Betreft: Belasting op motorrijtuigen in Griekenland 11
- nr. 15/80 van de heer O’Leary aan de Commissie
Betreft: Kredieten voor steun aan de kledingindustrie in de Gemeenschap 12

Prijs: Fl. 8,40/Bfr. 120,—

(Vervolg z.o.z.)

Inhoud (vervolg)

nr. 17/80 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Kernenergie	13
nr. 30/80 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling	14
nr. 39/80 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Spanje en het non-proliferatieverdrag	16
nr. 47/80 van mevrouw Fullet aan de Commissie Betreft: Bescherming van de gezondheid van de consumenten (objectieve reclame en voorlichting inzake vetstoffen)	17
nr. 49/80 van mevrouw Quin aan de Commissie Betreft: Herwaardering van regio's met scheepsbouw	18
nr. 54/80 van de heer Denis aan de Commissie Betreft: Voedselvoorziening van de ACS-landen	18
nr. 70/80 van de heer Adam aan de Commissie Betreft: Verhouding BNP/energie als doelstelling voor 1985	19
nr. 99/80 van mevrouw Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: Uitbuiting van bouwvakarbeiders uit de Gemeenschap	20
nr. 111/80 van de heer Ansquer aan de Commissie Betreft: Handel in staal en synthetische vezels tussen Europa en de Verenigde Staten	21
nr. 131/80 van mevrouw Scrivener aan de Commissie Betreft: Asbestvezels in bepaalde dranken	22
nr. 151/80 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Computers	23
nr. 158/80 van de heer Gendebien aan de Commissie Betreft: Methoden voor opsporing van brucellose bij runderen	24
nr. 171/80 van de heer Seitlinger aan de Commissie Betreft: Moeilijkheden voor de producenten van mirabellen en pruimen	25
nr. 179/80 van de heer Baudis aan de Commissie Betreft: Onderzoek op het gebied van het vervoer	26
nr. 180/80 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Vrijstelling van Ierland en het Verenigd Koninkrijk van het gebruik van de tachograaf	28
nr. 181/80 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Nieuwe termijnen voor de toepassing van de tachograaf in Ierland en het Verenigd Koninkrijk	28
Gemeenschappelijk antwoord op de schriftelijke vragen nr. 180/80 en nr. 181/80	29
nr. 184/80 van mevrouw Fullet aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen met de Verenigde Staten over de Toxic Substances Control Act (wet toezicht giftige stoffen)	29
nr. 189/80 van de heer Bettiza aan de Commissie Betreft: Discriminatie van het particulier vervoer in Italië	30

Inhoud (vervolg)

nr. 194/80 van de heer Jürgens aan de Commissie Betreft: Aan de behoeften van gehandicapten aangepaste bouwvormen	31
nr. 199/80 van de heer Griffiths aan de Commissie Betreft: Publiciteit over het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling	32
nr. 205/80 van de heer von Wogau aan de Commissie Betreft: Verstoring concurrentieverhoudingen in de tuinbouw	33
nr. 208/80 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Associatie EEG-Turkije	34
nr. 211/80 van mevrouw Walz aan de Commissie Betreft: Internationale bescherming van persoonlijke gegevens	35
nr. 213/80 van mevrouw Walz aan de Commissie Betreft: Internationale energiepolitiek	36
nr. 222/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Zeerechtconferentie van de Verenigde Naties	37
nr. 232/80 van mevrouw Flesch aan de Commissie Betreft: Aansprakelijkheid voor produkten met gebreken	38
nr. 260/80 van de heer De Clercq aan de Commissie Betreft: Onderzoek „directe steun aan landbouwinkomens”	39
nr. 277/80 van de heer Radoux aan de Commissie Betreft: Invoer van militair materieel in de Gemeenschap	39
nr. 278/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Interpretatie van tarieven, contingenten en andere douaneregelingen	40
nr. 282/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Arbeidsduur in het wegvervoer	41
nr. 283/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: EG-voorschriften inzake maten en gewichten	42
nr. 289/80 van de heer Berkhouwer aan de Commissie Betreft: Vrije vestiging van artsen	43
nr. 290/80 van de heer Berkhouwer aan de Commissie Betreft: Hartchirurgie	44
nr. 291/80 van de heer Berkhouwer aan de Commissie Betreft: Het heffen van tolgelden op de Belgische snelwegen	44
nr. 298/80 van de heer Spencer aan de Commissie Betreft: Hulp aan Kameroen	45
nr. 307/80 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Inbreuken in de sector alcoholische dranken	46
nr. 313/80 van de heer Loo aan de Commissie Betreft: Gegeven gevolg aan de beschikking van 20 februari 1978: overlegprocedure en oprichting van een Comité voor de vervoersinfrastructuur	47

(Vervolg z.o.z.)

Inhoud (vervolg)

nr. 314/80 van de heer Loo aan de Commissie Betreft: Memorandum betreffende de rol van de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de vervoersinfrastructuur. Energie en vervoer	48
nr. 315/80 van de heer Loo aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk vervoerbeleid	49
nr. 316/80 van de heer Loo aan de Commissie Betreft: Financiering van de vervoersinfrastructuur van Europees belang	50
nr. 319/80 van mevrouw Poirier aan de Commissie Betreft: Honger in de wereld en deelneming van de EEG aan de werkzaamheden van de FAO	51
nr. 325/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Viscose	52
nr. 333/80 van de heren Lega en Ghergo aan de Commissie Betreft: Advies van het Europese Parlement inzake drie voorstellen voor verordeningen van de Raad tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen	53
nr. 337/80 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling in de vorm van een rente en de richtlijn op het levensverzekeringsbedrijf	54
nr. 338/80 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Invoering van een autowegenvignet in België	55
nr. 339/80 van de heer Bonde aan de Commissie Betreft: Omvang van de investeringen van andere Lid-Statens van de EG in Denemarken	56
nr. 340/80 van de heer Bonde aan de Commissie Betreft: Verhindering van verkoop van een onderneming aan een andere Lid-Staat	57
nr. 344/80 van de heer Bonde aan de Commissie Betreft: Werknemersvertegenwoordiging in het bestuur van een buitenlandse onderneming	58
nr. 350/80 van de heer Michel aan de Commissie Betreft: Het niet door de Commissie gegeven gevolg aan het advies van het Raadgevend Consumentencomité inzake tabak	59
nr. 368/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: De Europese exportbank	59
nr. 373/80 van de heer Fich aan de Commissie Betreft: Overtreding van Deense veiligheidsvoorschriften door Duitse firma's	60
nr. 380/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Personeel van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)	61
nr. 382/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Het personeel van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)	61
nr. 383/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Rekeningen van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)	62

(Vervolg zie blz. 86)

Inhoud (vervolg)	nr. 386/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Bureaubehoeften voor de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)	62
	nr. 387/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Verhuizingen van kantoren in de Commissie	63
	nr. 389/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Onderzoek en researchkosten van de opdrachten	64
	nr. 390/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Stabex	64
	nr. 391/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Verstrekking van statistische gegevens	65
	nr. 392/80 van de heer Pearce aan de Commissie Betreft: Verordening van de Commissie (EEG) nr. 2827/79	66
	nr. 393/80 van de heer Loo aan de Commissie Betreft: Verbetering van de infrastructuur van het vervoer in Frankrijk	67
	nr. 394/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Beoordeling van infrastructuurprojecten	68
	nr. 401/80 van de heer Collins aan de Commissie Betreft: Foie gras	68
	nr. 412/80 van de heer Herman aan de Commissie Betreft: Samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en Joegoslavië en het stelsel van algemene tariefpreferenties	69
	nr. 413/80 van de heer Davern aan de Commissie Betreft: Regionaal karakter van sociaal-structurele richtlijnen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid	70
	nr. 420/80 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: Speciale winterschuilplaatsen voor de schapeteelt in West-Ierland	71
	nr. 424/80 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: Aanleg en verbetering van bedrijfswegen en plattelandswegen in West-Ierland ...	72
	nr. 425/80 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: Kosten van het programma voor West-Ierland	72
	nr. 426/80 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: Eerste bewerking van de grond, herinzaai en terugwinning van land in West-Ierland	73
	nr. 429/80 van de heer Lalor aan de Commissie Betreft: Verzekeringsovereenkomsten en de verzekerde	74
	nr. 434/80 van mejuffrouw De Valera aan de Commissie Betreft: Mededingingsregels en consumentenbescherming	75
	nr. 440/80 van de heer Lomas aan de Commissie Betreft: Gesubsidieerde boter voor openbare instellingen	75

Inhoud (vervolg)	nr. 448/80 van de heer d'Ormesson aan de Commissie Betreft: Wijnbouwkadaster	76
	nr. 449/80 van de heer d'Ormesson aan de Commissie Betreft: Wijnbouwkadaster	77
	nr. 451/80 van de heer Adam aan de Commissie Betreft: Alternatieve energiebronnen	78
	nr. 462/80 van de heer Tuckman aan de Commissie Betreft: Controle aan de grenzen van de Gemeenschap	79
	nr. 465/80 van de heer Walter aan de Commissie Betreft: Veiligheidsmaatregelen bij fabricage en opslag van vuurwerk en oefenmunitie	79
	nr. 505/80 van de heer Moreland aan de Commissie Betreft: Handel met Nigeria	80
	nr. 517/80 van de heer Curry aan de Commissie Betreft: Prognoses over aanbod, vraag en voorraden in landbouwsectoren	81
	nr. 532/80 van de heer Patterson aan de Commissie Betreft: Statistieken over de groei van de industriële produktiviteit in Ierland	82
	nr. 543/80 van de heer Lalor aan de Commissie Betreft: Driemaandelijke controleprocedure in verband met de doelstellingen voor aard- olie-invoer	83
	nr. 585/80 van de heer O'Connell aan de Commissie Betreft: Christ Church kathedraal te Dublin	84
	nr. 586/80 van de heer Diana aan de Commissie Betreft: Premies voor suiker bestemd voor bijvoeding	84

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 301/79

van mevrouw Desmond en de heer Kavanagh
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juli 1979)

Betreft: Storting in de Atlantische Oceaan van radioactief afval van Britse kerninstallaties

Kan de Commissie naar aanleiding van een bericht in de International Herald Tribune van 11 juli 1979, volgens hetwelk onlangs ten zuidwesten van Ierland radioactieve afvalstoffen in de Atlantische Oceaan zijn gestort die afkomstig waren van Britse kerninstallaties, de volgende vragen beantwoorden:

1. Is het haar bekend of hierover op communautaire schaal enige vorm van overleg heeft plaatsgevonden?
2. Is het haar bekend of er bij voorgaande gelegenheden waarbij afval werd geloosd, overleg is gepleegd en welke vorm dit overleg had; indien het niet heeft plaatsgevonden, waarom niet, aangezien er een procedure voor communautair overleg bestaat ter zake van plannen om radioactief afval te storten dat de wateren van andere Lid-Staten radioactief zou kunnen besmetten?
3. In hoeverre is de inspectie van Euratom betrokken geweest bij de controle op deze en vorige ladingen kernafval?
4. Wat zouden de gevolgen zijn wanneer de metalen vaten waarin dit afval is verpakt, opengaan en welke maatregelen bestaan er om aan een dergelijke gebeurtenis het hoofd te bieden?

Antwoord van de heer Natali namens de Commissie*(2 juli 1980)*

Over deze aangelegenheid heeft geen overleg op communautair niveau plaatsgehad.

In het verleden, van 1960 tot 1966, zijn in het kader van artikel 37 van het EGA-Verdrag bij gelegenheid

mededelingen gedaan over plannen voor de dumping van radioactieve afvalstoffen in zee; de Commissie heeft overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag in elk van deze gevallen haar advies uitgebracht.

De Commissie vestigt evenwel de aandacht op het feit dat de Lid-Staten, voor zover zij deelnemen aan het „mécanisme multilatéral en consultation et de surveillance pour l'immersion de déchets radioactifs en mer”, dat is opgericht door het agentschap voor kernenergie (NEA) van de OESO (dat ook voor de coördinatie zorgt), over de mogelijkheid beschikken om inlichtingen over de dumpingscampagne van het NEA uit de eerste hand te krijgen en, in het kader van het „mécanisme multilatéral” daarover te discussiëren of zelfs, bij mogelijke duidelijke gevaren, zich ertegen te verzetten.

In het kader van deze regelingen is tot nog toe binnen de Gemeenschap geen aanvullende overlegprocedure ingesteld.

De werkzaamheden van de Euratom-inspecteurs, zoals deze in hoofdstuk 7 van het EGA-Verdrag zijn vastgesteld, hebben geen betrekking op de hier te beschouwen afvalstoffen.

De Commissie is uiteraard niet in staat zich eigenmachtig uit te spreken over de gevolgen van de in de vraag overwogen hypothese. Volgens de beste wetenschappelijke informatie waarover haar diensten beschikken, meent de Commissie evenwel dat de situatie als volgt kan worden samengevat: de containers voor het te dumpen materiaal zijn zo ontworpen dat de beschadiging ervan door een ongeval bij vervoer of dumping geen noemenswaardige ont-snapping van radioactieve elementen tot gevolg heeft.

De in de containers verpakte radioactieve afvalstoffen zijn bovendien zo geconditioneerd dat, zelfs bij volledige corrosie van de containers in zee, de radioactieve elementen die eventueel aan de oppervlakte kunnen komen, vanuit gezondheidsoogpunt geen noemenswaardig risico vormen. Derhalve zijn geen bijzondere maatregelen vereist, maar toch wordt in het kader van het NEA overleg gepleegd over mogelijke controles op de radioactiviteit in de omgeving van plaatsen waar is gedumpt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 319/79

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1979)

Betreft: Verspreiding van de brochure „Diagnostic du chômage” (Analyse van de werkloosheid)

Kan de Commissie erop toezien dat in de documenten die zij verspreidt en in het bijzonder in „Diagnostic du chômage” (Analyse van de werkloosheid), geen opvattingen worden gehuldigd die strijdig zijn met die welke zij op het stuk van de gelijke behandeling van man en vrouw zelf publiekelijk uitdraagt?

Acht zij het verenigbaar met deze opvattingen, dat op blz. 15 van de „Diagnose” als mogelijke oplossing van de werkloosheid de beperking van de gehuwde vrouwen tot huishoudelijke taken genoemd wordt?

Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen om de verspreiding van een dergelijk document, zij het ook van informele aard, stop te zetten?

Antwoord van de heer Vredeling namens de Commissie*(3 juli 1980)*

De Commissie is niet van mening dat in de studie van haar diensten over de „Analyse van de werkloosheid” opvattingen worden gehuldigd die strijdig zijn met haar standpunten ten aanzien van de gelijke behandeling van man en vrouw.

Uit een aandachtige lezing van de gewraakte paragraaf (op blz. 15 van de Franse tekst) en van de daaropvolgende paragraaf blijkt dat de auteur op geen enkel ogenblik een standpunt inneemt, maar zich ertoe beperkt denkbare alternatieven te onderzoeken.

Wellicht kan de interpretatie van het geachte Parlementslid voortvloeien uit het gebruik in de Franse tekst van het woord „solution” (oplossing), terwijl in de originele Duitse tekst slechts van alternatieve mogelijkheden werd gesproken.

Het betrokken document is op geen enkele wijze stelselmatig verspreid en is al meer dan twee jaar oud.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1400/79**van de heren Buttafuoco, Almirante, Petronio en Romualdi
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 december 1979)*

Betreft: Buisleiding voor het transport van methaangas van Algerije naar Italië

Kan de Commissie mededelen of het initiatief van de EEG om via de Europese Investeringsbank bij te dragen in de financiering van de aanleg van de methaangasleiding van Algerije naar Italië niet dreigt te mislukken, en daarmee tevens de levering van methaangas voor civiel en industrieel gebruik aan Sicilië en de andere Zuiditaliaanse gewesten? Er is tot nu toe nl. niets vernomen over concrete initiatieven van de lagere publiekrechtelijke lichamen: de gewesten, provincies en gemeenten, in verband met de aanleg en het beheer van een dergelijke buisleiding. Dit zou betekenen dat, eens te meer, de gek wordt gestoken met de noodlijdende gebieden van het zuiden en dat de nauwkeurige richtsnoeren van de EEG volledig worden ondergraven.

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(30 juni 1980)*

De Gemeenschap heeft tot nog toe voor het Italiaanse project betreffende infrastructuurvoorzieningen voor het vervoer, de opslag en de distributie van aardgas uit Algerije bijstand in de volgende vormen toegekend: leningen van de Europese Investeringsbank in het kader van het EMS en steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Een eerste tranche van EFRO-steun ten bedrage van 51 130 miljoen lire is toegekend bij besluit van de Commissie van 17 december 1979. Voor de berekening van het bedrag is ervan uitgegaan dat 55 % van het uit Algerije ingevoerde aardgas voor de Mezzogiorno bestemd zal zijn. De Commissie heeft de Italiaanse Regering medegedeeld dat dit bedrag zal worden herzien indien de gasleveringen aan de Mezzogiorno beneden dit percentage blijven.

Voorts is met de Italiaanse Regering overeengekomen dat de bijdragen die het EFRO geleidelijk zal uitkeren, zullen worden gebruikt ter dekking van de uitgaven voor zwakke gedeelten van de leidingen, aftakkingen naar industrieterreinen en stadscentra en de interne distributienetten van industrieterreinen en stadscentra in de Mezzogiorno.

De Commissie heeft het voornemen de aanleg van het aardgasdistributienet in de Mezzogiorno in nauwe samenwerking met de Italiaanse autoriteiten zoveel mogelijk te bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1799/79

van de heer Albers

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 februari 1980)

Betreft: Transport van Noordafrikaans gas naar de Lid-Statens van de Europese Gemeenschap

In antwoord op mijn vragen onder nr. 593/78 ⁽¹⁾ verklaarde de Commissie dat vloeibaar gas een onontbeerlijke bijdrage vormt tot dekking van de energiebehoeften van de Gemeenschap en tot vermindering van haar afhankelijkheid ten opzichte van ingevoerde aardolie.

1. Wil de Commissie thans mededeling doen van de stand van zaken met betrekking tot:

- a) de aanleg van gas-transportleidingen tussen Noord-Afrika en Italië, respectievelijk Spanje,
- b) de bouw van gas-tankschepen,
- c) de constructie van aanlandingsplaatsen voor vloeibaar aardgas?

2. Kan zij mededelen welke aankoopcontracten voor het Noordafrikaanse aardgas zijn gesloten en hoe de prijsverhouding is ten opzichte van olie, indien het

- a) wordt getransporteerd in natuurlijke vorm per gas-transportleiding,
- b) wordt getransporteerd in vloeibare vorm per tankschip?

3. Wil de Commissie *nu* de vraag beantwoorden of in het kader van een gemeenschappelijk energiebeleid de mogelijkheid is onderzocht om door coördinatie de transportlijnen van vloeibaar gas zoveel mogelijk te verkorten? (zie vraag nr. 593/78, sub 5, d.d. 14 september 1978.)

4. Ziet zij het belang in van een dergelijk onderzoek, vooral gelet op de aanwezigheid van grote hoeveelheden aardgas in Nederland en Noorwegen en tevens gelet op de gevaren die zijn verbonden aan het transport van vloeibaar gas langs druk bevaren scheepvaartroutes?

⁽¹⁾ PB nr. C 45 van 19. 2. 1979, blz. 6.

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie

(27 juni 1980)

1. a) *Algerije-Italië*: deze gasleiding zal in 1981 in bedrijf worden gesteld en in 1985 het contractuele maximum van 12,36 miljard m³/jaar bereiken. De werkzaamheden omvatten tevens de creatie van distributienetten in Zuid-Italië. Het gehele systeem zal in 1988 voltooid zijn.

Algerije-Spanje: Dit project wordt thans nog bestudeerd; over de verwezenlijking ervan werd nog geen enkel besluit genomen.

- b) *De wereldvloot van schepen die LNG transporteren* omvatten begin 1979 54 schepen. Deze vloot zal in 1979 en 1980 met 19 schepen worden uitgebreid en tegen 1981 73 schepen tellen met een totale capaciteit van 6,5 miljoen m³.

- c) De terminals van het LNG die thans in de Gemeenschap worden gebouwd zijn:

Land	Plaats	Geplande inbedrijfstelling in	Oorspronkelijke jaarlijkse capaciteit (in 10 ⁹ m ³ /jaar)
Frankrijk	Montoir (Bretagne)	1980	5,5
België	Zeebrugge	1985	5,0
Nederland	Eemshaven	1984	5,5
BRD	Wilhelmshaven	1984	14,0

In de laatste twee terminals wordt nog aan de infrastructuur gewerkt.

2. *Lijst van contracten die door de Lid-Staten van de Gemeenschap in Noord-Afrika zijn gesloten*

Invoerhaven	Totale hoeveelheid	Jaarlijkse hoeveelheid	Duur van de leveringen	Wijze van transport en stand van de werkzaamheden
	(in 10 ⁹ m ³)			
LIBIË				
(I) Panigaglia	60	2,9	1972 – 1992	LNG; operationeel
ALGERIJE				
(VK) Canvey Island	15	1,0	1964 – 1979	LNG; operationeel; met 1 jaar verlengd
(F) Fos s/mer	48,5	3,5	1973 – 1998	LNG; operationeel
(F) Montoir	103	5,15	1980 – 2000	LNG; in ontwikkeling
(B) Zeebrugge	100	5,0	1982 – 2002	LNG; in ontwikkeling verwachte voltooiing in 1985 (1)
(NL) Eemshaven *) (2)	110	5,5	1984 – 2004	LNG; gepland
(D) Wilhelmshaven *)	110	5,5	1984 – 2004	LNG; gepland
(D) Wilhelmshaven *)	80	4,0	1984 – 2004	LNG; gepland
(D) Wilhelmshaven *)	90	4,5	1985 – 2005	LNG; gepland
(I) Italië	300	12,36	1981 – 2006	getransporteerd via gastraportleiding in gasvormige toestand

(1) Van 1982 tot 1985 zullen de leveringen geschieden via Montoir overeenkomstig een akkoord tussen Distrigas (B) en Gaz de France.

Over de vier met een sterretje gemerkte contracten moet nog een definitief besluit worden genomen. Alleen in het contract Algerije – Italië wordt het transport van gas in gasvormige toestand per gasleiding vermeld. De contractuele prijzen en de wijze van indexering zijn nog niet officieel bekend.

(2) De bevoegde autoriteiten hebben dit contract goedgekeurd. Over de uitvoering worden nog besprekingen gevoerd.

3 et 4. Er zijn studies aan de gang over de veiligstelling van de aardgasvoorziening in haar geheel. Deze studies behandelen met name de coördinatie van de transportlijnen zowel ter zee als te land. Op basis van deze werkzaamheden zal de Commissie bij de Raad een verslag uitbrengen over de wegen en middelen om de aardgasvoorziening van de Gemeenschap veilig te stellen.

De Commissie is van mening dat de samenwerking tussen de derde landen die aardgas produceren en de Gemeenschap moet worden versterkt. Dit aspect wordt benadrukt in de mededeling die zij binnenkort bij de Raad zal indienen over de aardolievoorziening van de Gemeenschap en de desbetreffende vooruitzichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1853/79
van Sir Fred Warner en de heer Moreland
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 februari 1980)

Betreft: Tachograaf

De tachograaf is in de Gemeenschap hoofdzakelijk ingevoerd om te voorkomen dat chauffeurs die men vaak buiten de toegestane rijtijden wil doen werken, onder te grote spanning komen te staan.

1. Is de Commissie ervan overtuigd dat de Lid-Staten die de tachograaf hebben ingevoerd, toezien op de naleving van de desbetreffende verordeningen?
2. Welke afwijkende bepalingen zijn momenteel van kracht?
3. Hoeveel inspecteurs zijn er aangesteld om de tachografen in elk van de Lid-Staten te controleren?
4. Voor welke periode zijn de bedrijfsleiders nodig om hun tachograaflijsten in elk van bovengenoemde landen bij te houden?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie
(30 juni 1980)

1. Overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1463/70 ⁽¹⁾ heeft de tachograaf het persoonlijke controleboekje, dat was voorgeschreven door de gewijzigde rijtijden, Verordening (EEG) nr. 543/69 ⁽²⁾ met ingang van 1 januari 1978 als voor-

⁽¹⁾ PB nr. L 164 van 27. 7. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 77 van 29. 3. 1969, blz. 49.

naamste middel tot handhaving van laatstgenoemde verordening vervangen. Krachtens artikel 17 van de Verordening (EEG) nr. 543/69 moet de Commissie de Raad jaarlijks een algemeen verslag over de toepassing van deze verordening door de Lid-Staten voorleggen. Uit de onderzoeken van de Commissie is gebleken dat wat de tachograaf betreft over het

algemeen vrij bevredigende toepassingsmaatregelen zijn getroffen in alle Lid-Staten, behalve in Ierland en het Verenigd Koninkrijk, die nog de nodige maatregelen moeten nemen om de tachograafverordening integraal op het nationale vervoer te doen toepassen. Er worden evenwel een aantal problemen bestudeerd die verband houden met de volledige toepassing van de tachograafverordening op voertuigen van minder dan 6 ton of die uitsluitend worden gebruikt binnen een straal van 50 km rondom hun standplaats, na het verstrijken in juli 1979 van een tijdelijke vrijstelling voor sommige van deze voertuigen.

2. De meeste Lid-Staten hebben volledig of ten dele gebruik gemaakt van de door de gewijzigde tachograafverordening geboden mogelijkheden tot het toestaan van afwijkingen voor bepaalde vormen van binnenlands gebruik, te weten:

- gebruik van voertuigen die zijn ontworpen en uitgerust voor het vervoer van ten hoogste vijftien personen, met inbegrip van de bestuurder;
- gebruik van voertuigen die ter plaatse op de weg worden beproefd in verband met reparatie of onderhoud;
- vervoer van levende dieren van de boerderij naar de plaatselijke markten en terug, alsmede vervoer van niet voor menselijke consumptie bestemde geslachte dieren of slachtafvallen;
- gebruik van voertuigen die speciaal uitgerust zijn voor gebruik op plaatselijke markten, voor de verkoop aan huis, voor ambulante werkzaamheden van banken, enz.

3. De controle van de tachografen wordt doorgaans uitgevoerd in samenhang met andere taken die behoren tot de normale werkzaamheden van de ambtenaren (inspecteurs) die door elke Lid-Staat zijn aangewezen om toezicht te houden op de naleving van Verordening (EEG) nr. 543/69. Sommige Lid-Staten hebben de Commissie de volgende gege-

vens verstrekt over het aantal met deze opdracht belaste ambtenaren:

Bondsrepubliek Duitsland

Circa 2 500 ambtenaren (politie: „Bundesanstalt für den Güterfernverkehr" (BAG) en 250 à 300 ambtenaren van de arbeidsinspectie) controleren de werktijden en werkzaamheden van de benaming van de vrachtauto's in het wegvervoer, doch zijn daarnaast nog met andere taken belast.

België

287 inspecteurs en adjunct-inspecteurs van de Arbeidsinspectie; 50 controleurs en inspecteurs van het Bestuur van het vervoer.

Frankrijk

Arbeidsinspectie (vervoer): 43 ambtenaren, controle van het vervoer over land: 280 ambtenaren.

Verenigd Koninkrijk

226 inspecteurs.

Nederland

173 controleambtenaren van de Rijksverkeersinspectie.

Ierland

Theoretisch zijn alle leden van de garda síochana bevoegd om inspecties te verrichten, maar in de praktijk geschiedt dit door de verkeersbrigade, die ongeveer 250 leden telt. Bovendien zijn er vier full time inspecteurs van het Ministerie van Arbeid die onderzoek moeten instellen op de bedrijven van de vervoersondernemers.

Hoewel alle Lid-Staten op grond van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 543/69 van de Raad inlichtingen moeten verstrekken over het aantal controleambtenaren, heeft de Commissie, ondanks verschillende rappels, tot dusver nog geen specifieke gegevens ontvangen van de volgende Lid-Staten: Italië, Denemarken, Luxemburg en Ierland.

4. De registratiebladen van de tachograaf moeten gedurende een jaar worden bewaard.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1858/79**van de heer C. Jackson****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(29 februari 1980)*

Betreft: Sancties tegen de Sowjetunie wegens haar schending van de akkoorden van Helsinki

Is de Commissie bereid, bij wijze van sancties tegen de Sowjetunie wegens herhaalde schending van de akkoorden van Helsinki, de volgende maatregelen te nemen:

1. inventarisatie, in samenwerking met de voornaamste of grootste fabrikanten in de Gemeenschap, dan wel met hun handelspartners, van de uitvoer, in de afgelopen vijf jaar, van:

personenwagens,
vracht- en bestelwagens,
landbouwmachines en landbouwvoertuigen,
grondverzetmachines,
mijnbouwmachines,
machinewerktuigen,
computers,
software,
raffinageuitrusting,
kantooruitrusting;

2. vaststelling, in samenwerking met de ministers van Handel en Industrie van de Lid-Staten, van de uitvoer van onderdelen van sommige of alle hierboven genoemde goederen en alle andere uitrustingen die, indien hij wordt stopgezet, de Sowjetunie zeer grote economische hinder zal bezorgen?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie*(1 juli 1980)*

1. De inlichtingen waarom het geachte Parlementslid verzoekt, is reeds uit statistische gegevens van de Gemeenschap beschikbaar. Onderstaande tabellen I en II vermelden, onder algemene rubrieken, de uitvoer van de Gemeenschap naar de USSR van de betrokken produkten voor de jaren 1974 tot 1978.

2. De Raad heeft geen besluit genomen in de zin als door het geachte Parlementslid wordt gesuggereerd. Daar een dergelijk besluit ontbreekt, is de Commissie van oordeel dat het voorgesteld onderzoek niet passend zou zijn.

TABEL I

Uitvoer van de EEG naar de USSR van bepaalde machines en voertuigen (met uitzondering van onderdelen) 1974 tot 1978

(in 1 000 ERE)

	1974	1975	1976	1977	1978
1. Personenwagens	1 070	1 198	1 373	3 565	2 571
2. Vracht- en bestelwagens	3 302	151 391	185 107	15 097	14 994
3. Landbouwmachines en landbouwvoertuigen	2 877	5 011	2 208	1 466	2 637
4. Grondverzetmachines	9 680	18 463	29 398	29 653	30 026
5. Machinewerktuigen	255 091	301 994	374 221	378 582	354 515
6. Kantooruitrusting	2 492	5 280	5 079	3 806	3 776
7. Computers	8 369	16 761	24 237	28 831	33 274

Bron: Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen.

TABEL II

Uitvoer van de EEG naar de USSR van bepaalde machine- en voertuigonderdelen 1974 tot 1978

(in 1 000 ERE)

	1974	1975	1976	1977	1978
Onderdelen wegvoertuigen	3 381	34 358	32 363	20 022	19 889
Onderdelen landbouwmachines en landbouwvoertuigen	43	123	284	449	786
Onderdelen grondverzet machines	—	7	—	—	50

Bron: Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1902/79
van de heer Jürgens
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 maart 1980)

Betreft: Invoer van zeehondenhuiden in de landen van de Gemeenschap

Honderden Nederlandse burgers hebben onlangs geprotesteerd tegen de invoer van zeehondenhuiden in de Bondsrepubliek Duitsland. Zoals bekend is de jacht op zeehonden bijzonder wreed. Daarbij komt nog dat ten gevolge van de grote vraag alleen al in de laatste jaren het aantal van de op zo wrede wijze gedode zeehonden in de miljoenen loopt.

1. Hoeveel zeehondenhuiden werden in de laatste jaren (1977, 1978 en eventueel ook 1979) in de Gemeenschap geïmporteerd, en in welke Lid-Staten?
2. Welke initiatieven heeft de Gemeenschap genomen, en met welk succes, om een einde te maken aan de wrede jacht op zeehonden en/of de invoer van zeehondenhuiden in de Lid-Staten van de Gemeenschap of om deze ten minste te beperken, en zijn hiertoe in de komende tijd nog andere initiatieven te verwachten van de kant van de Commissie of van de afzonderlijke Lid-Staten?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie

(30 juni 1980)

1. Volgens de statistieken betreffende de buitenlandse handel van het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen werden in de afgelopen jaren onderstaande hoeveelheden hele, gelooid en bewerkte huiden van zeehonden en oorobben uit derde landen in de Gemeenschap ingevoerd. Hierbij is niet inbegrepen de invoer van afgewerkte kledingstukken.

(in ton)

Jaar	EEG	Bondsrepubliek Duitsland	Frankrijk	Verenigd Koninkrijk	Denemarken	Italië
1977	357	247	13	49	34	14
1978	286	151	25	58	45	7
eerste half-jaar 1979	114	42	14	30	25	3

2. Wat betreft de beperking van de invoer van huiden van zeehonden wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 602/78 ⁽¹⁾ van de heer Albers en op schriftelijke vraag nr. 157/79 ⁽²⁾ van mevrouw Ewing. De Commissie onderzoekt momenteel op grond van een advies van de „Nature Conservancy Council of Great Britain” mogelijkheden om de situatie met betrekking tot de instandhouding van blaasrobben (*cystophora cristata*) te verbeteren.

⁽¹⁾ PB nr. C 28 van 31. 1. 1979, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 253 van 8. 10. 1979, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1950/79

van de heren **Legu, Diana, Giavazzi, Puletti, Orlandi, Radoux, mevrouw Gaiotti De Biase**
 en de heren **Beumer, Habsburg en Tindemans**

aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(12 maart 1980)

Betreft: Belasting op motorrijtuigen in Griekenland

Op 3 juli 1979 heeft de Griekse Regering een aantal maatregelen voor het belasten van de invoer van motorrijtuigen ingevoerd, die van zodanige aard zijn dat, zoals uit de prevalente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen blijkt, zij in werkelijkheid „heffingen van gelijke werking als invoerrechten” zijn.

1. Is de Commissie niet van mening dat deze Griekse belastingmaatregelen inbreuk maken op artikel 12 van de Associatieovereenkomst EEG/Griekenland van 1962, dat de partijen verbiedt „nieuwe in- en uitvoerrechten of heffingen van gelijke werking in te voeren en de rechten en heffingen te verhogen, die zij op de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst in hun onderlinge handelsbetrekkingen toepassen”?
2. Is zij niet van mening dat hier bovendien sprake is van een distorsie van de vrije concurrentie doordat bij de toepassing van deze belastingmaatregelen, op de automobielproduktie afkomstig uit de landen van het Oostblok bij invoer in Griekenland minder belasting wordt geheven dan op de communautaire produktie, en wel ten gevolge van de toepassing van een verschillende berekeningsgrondslag ter berekening van de belastbare waarde van de goederen, wegens een verondersteld „kwaliteitsverschil” van de goede-

ren, naar gelang zij uit de EEG of uit de landen van het Oostblok afkomstig zijn?

3. Is zij niet van mening dat het voorts dringend noodzakelijk is dat men in Griekenland voor de automobielsector weer naar het normale belastingstelsel terugkeert, niet alleen om de toch al ernstige situatie van de Europese bedrijven op de plaatselijke markt niet nog meer te schaden, maar ook, en in het bijzonder, omdat, als de heffing van deze belasting nog na 1 juli 1980 zou worden voortgezet, de afbraak van de invoerrechten in Griekenland — zoals bepaald in artikel 24 van het Toetredingsverdrag EEG/Griekenland — geen enkele zin meer zou hebben?

(B.v. bij een eerste verlaging van 10 % op 1 januari 1981 zou in werkelijkheid nog een heffingspercentage in de orde van ten minste 335 % voor een motorrijtuig van gemiddelde cylinderinhoud overblijven.)

4. Welke dringende maatregelen denkt de Commissie, ten overstaan van deze feiten die nog door nieuwe, op 30 november 1979 voor andere produkten ingevoerde heffingen, worden verergerd, te nemen om in overeenstemming met de andere Lid-Staten en in het kader van de in de Associatieovereenkomst van 1962 bepaalde procedures, Griekenland ertoe te brengen deze belastingmaatregelen voor motorrijtuigen zo spoedig mogelijk af te schaffen?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie

(1 juli 1980)

1. Het besluit van de Griekse Regering van 3 juli 1979 heeft tot gevolg dat de binnenlandse belastingen die in Griekenland voor auto's gelden (bijzondere verbruiksbelasting, inschrijvingsbelasting) zijn verdubbeld. Deze belastingen zijn van toepassing op alle auto's die in Griekenland in het verkeer worden gebracht, ongeacht of het ingevoerde auto's betreft of niet. Daarom kunnen zij niet worden beschouwd als heffingen van gelijke werking als douanerechten, zoals bedoeld in artikel 12 en volgende van de Overeenkomst van Athene. Voorts wordt

erop gewezen dat in enkele van de huidige Lid-Staten van de Gemeenschap overeenkomstige belastingen worden toegepast tot niveaus die dicht liggen bij die welke in Griekenland worden toegepast.

2. Met betrekking tot het vraagstuk van de wijze van berekening van de belastbare grondslag die in Griekenland voor de inning van de belastingen in kwestie wordt toegepast, is door een Lid-Staat een klacht ingediend. De Commissie houdt zich actief bezig met de bestudering van dit vraagstuk.

3. De bepalingen van de toetredingsacte betreffende de tariefafbraak (artikel 24 en volgende) zijn niet op de betrokken belastingen van toepassing om de onder punt 1 genoemde redenen.

4. Griekenland staat thans voor zeer ernstige economische moeilijkheden, die worden gekenmerkt door een buitengewoon hoog inflatiepercentage en een groeiend tekort op de betalingsbalans. De verhoging van de belastingen op auto's maakt onderdeel uit van een reeks maatregelen die in de loop van 1979 zijn genomen en dit jaar worden voortgezet met het doel de binnenlandse vraag te verminderen. De op 30 november 1979 door de Griekse Regering getroffen maatregelen om de invoer te beperken en die niet van toepassing waren op de invoer van auto's of onderdelen daarvan zijn sinds 25 april

jongstleden opgeheven. Zij zijn vervangen door een stelsel van vrijwillige beperking van de invoer van bepaalde consumptiegoederen waaronder auto's; de vraag naar auto's is echter reeds zo verminderd dat deze laatste maatregelen geen enkel reëel effect hebben.

De Commissie is zich echter zeer goed bewust van de nadelige gevolgen van een geringere omvang van de markt op de communautaire uitvoer. Zij heeft in verband hiermede, tijdens een recente vergadering van het associatiecomité EEG-Griekenland, een beroep op de Griekse autoriteiten gedaan om de betrokken belastingen snel te verlagen tot het vroeger toegepaste niveau. De Commissie zal de ontwikkeling van dit vraagstuk nauwkeurig volgen in het verband van de komende toetreding van Griekenland tot de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 15/80

van de heer O'Leary

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 maart 1980)

Betreft: Kredieten voor steun aan de kledingindustrie in de Gemeenschap

Welke bedragen hebben de verschillende Lid-Staten voor hun kledingindustrie ontvangen?

Wat heeft de Commissie ondernomen om een einde te maken aan de verkoop van kleding beneden de kostprijs?

Welk bedrag is Ierland voor zijn kledingindustrie ter beschikking gesteld en welke maatregelen heeft de Commissie getroffen om in iedere Lid-Staat de verkoop van in het eigen land vervaardigde kleding aan te moedigen?

Antwoord van de heer Giolitti namens de Commissie

(2 juli 1980)

De kledingindustrie heeft steun ontvangen uit het Sociaal Fonds en het Regionaal Fonds. De jaarverslagen over de werkzaamheden van het Sociaal Fonds bevatten statistische gegevens en een lijst van ontvangers van subsidies voor scholing in de textiel en de kledingsector⁽¹⁾. Een nadere specificatie van de steun aan de kledingsector kan niet worden gegeven.

Sinds de oprichting van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in 1975 heeft de Commissie voor naar schatting 15,05 miljoen ERE bijgedragen tot investeringen in de kledingsector. Dit zijn bijdragen voor projecten die voorkomen op gegroepeerde aanvragen voor reeksen projecten. Het is dus onmogelijk deze per Lid-Staat en per jaar te splitsen. Het aantal projecten in Ierland bedraagt twee.

(1) Besluit 76/206/EEG van de Raad van 9 februari 1976, PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 39, gewijzigd volgens PB nr. L 337 van 27. 12. 1977, blz. 10.

Om zich tegen de invoer van confectieartikelen onder de kostprijs te beschermen kan de Commissie de verordening betreffende anti-dumpingmaatregelen toepassen. Bovendien oefent de Commissie zeer nauwlettende controle uit op de invoer uit landen met staatshandel, die gemakkelijker kunstmatige prijzen kunnen toepassen omdat zij geen rekening hoeven te houden met de wetten van de markt.

Het ligt niet op de weg van de Commissie om de taak van de ondernemingen over te nemen door reclame voor hun produkten te maken.

De bijdrage van de EIB tot de financiering van de kledingindustrie is als volgt:

I. Afzonderlijke leningen		Aantal	Bedrag in miljoen ERE
1958-1972	Italië	5	5,8
1973-1979		—	—
II. Kredieten in het kader van globale leningen			
1969-1972	Italië	3	0,4
	BR Duitsland	1	0,3
	Frankrijk	1	0,3
		5	1,0
	BR Duitsland	2	0,8
	Frankrijk	1	0,2
	Ierland	4	0,4
	Italië	4	1,6
	Verenigd Koninkrijk	5	1,7
		16	4,7

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 17/80

van de heer Coppieters

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 maart 1980)

Betreft: Kernenergie

In het artikel van Leonard Williams, Directeur-generaal voor energie, in een publikatie van de Commissie, „European Community”, van november 1979, lezen wij het volgende:

„Kernenergie

In Straatsburg hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de Europese Gemeenschap ingestemd met de in krachtige bewoordingen geformuleerde uitspraak dat economische groei zonder kernenergie onmogelijk is.

De formulering die in Tokio was aangenomen, was niet zo sterk en luidde ongeveer als volgt: zonder de uitbreiding van de kerncentrales in de komende decennia zullen economische groei en grotere werkgelegenheid moeilijk te verwezenlijken zijn. Ondanks alle moeilijkheden die wij tijdens de laatste jaren hebben gehad met ecologische groeperingen, ondanks de problemen van Harrisburg, die beperkte en oplosbare problemen zijn, constateren wij dat de regeringen opnieuw met klem bevestigen dat de kernenergie een der voornaamste componenten moet vormen van onze totale energiebalans.”.

1. Is ook de Commissie van oordeel dat economische groei zonder kernenergie onmogelijk is?

2. Gaat zij akkoord met de impliciete conclusie in de door de heer Williams geciteerde verklaring van Tokio van de westerse staatshoofden, dat grotere werkgelegenheid economische groei vereist, dat economische groei een hoger energieverbruik vereist en dat dit energieverbruik op zijn beurt meer elektriciteit uit kerncentrales vereist?

3. Wat is precies de betekenis van de zin „ondanks alle moeilijkheden die wij hebben gehad met de ecologische groeperingen . . .”?

4. Blijft de Commissie van mening dat, na het recente rapport van de „Nuclear Regulatory Commission” waarin wordt gezegd dat het alleen door louter toeval was dat in Harrisburg één van de ergste kernongevallen kon worden voorkomen, deze problemen „beperkt en oplosbaar zijn”?

5. Hoeveel exemplaren van „European Community” worden er verspreid en aan wie?

6. Zal de Commissie in dezelfde publikatie een evenlang artikel publiceren over de argumenten voor een model van economische ontwikkeling waarin geen beroep wordt gedaan op kernenergie?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(1 juli 1980)*

1. Zoals op de Europese Raad te Straatsburg van 21 en 22 juni 1979 werd verklaard, dient de Gemeenschap de herstructurering op energiegebied te versterken, opdat de inspanningen tot beperking van het aardolieverbruik verenigbaar blijven met de groei van hun economie. Deze herstructurering zal berusten op een versterking van de reeds lopende maatregelen voor energiebesparing; voorts zal hierbij gebruik worden gemaakt van de kernenergie, steenkool en de andere vervangingsenergieën.

Deze strategie beantwoordt aan de standpunten van de Commissie, zoals die met name zijn uiteengezet in haar document „Energiedoelstellingen van de Gemeenschap voor 1990 en bundeling van de beleidslijnen van de Lid-Staten”⁽¹⁾.

2. In hun verklaring na de Europese Topconferentie te Tokio, hebben de staatshoofden van de Westerse landen zich, wat de kernenergie en de werkgelegenheid betreft, beperkt tot de verklaring: „Zonder de uitbreiding van de kerncentrales in de komende decennia zullen economische groei en grotere werkgelegenheid moeilijk te verwezenlijken zijn. Een en ander moet zijn beslag krijgen onder omstandigheden die de veiligheid van onze bevolking waarborgen.”.

3. Hieronder moet worden verstaan dat bepaalde groeperingen in de burgerij zich verzet hebben tegen de ontwikkeling van de kernenergie en af en toe in zijn geslaagd de ontwikkeling ervan te vertragen of te blokkeren.

⁽¹⁾ COM (79) 316.

4. Naar aanleiding van het ongeval met TMI 2 heeft de Nuclear Regulatory Commission (NRC) een groot aantal rapporten gepubliceerd; vermoedelijk verwijst het geachte Parlementslid hier naar het rapport NUREG — CR 1250, dat einde januari 1980 werd gepubliceerd en het Rogovin-rapport wordt genoemd. Dit rapport omvat o. m. een beschrijving en een analyse van het ongeval met TMI 2, alsmede conclusies en aanbevelingen; deze bevatten in de eerste plaats een kritiek op de organisatie en de werking van de NRC, alsmede op de houding van de Amerikaanse industrie ten aanzien van de vraagstukken in verband met de veiligheid van de kerntechnologie en stellen vervolgens oplossingen en hulpmiddelen voor deze vraagstukken voor.

Aangezien reeds bepaalde corrigerende maatregelen werden toegepast, verklaart de auteur van het rapport dat er geen gevaar bestaat dat er zich een soortgelijk ongeval als dat van TMI 2 zal voordoen.

5. „European Community” wordt in ongeveer 50 000 exemplaren verspreid, voornamelijk op scholen, universiteiten en instellingen voor hoger onderwijs, bij handel en industrie en bij politieke partijen en media.

6. Het artikel waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, had in feite betrekking op energiebesparing en bevatte slechts „een klein gedeelte over de kernenergie”. Naar de mening van de Commissie is het dus niet nodig een even lang artikel als antwoord te publiceren. Indien het geachte Parlementslid evenwel alternatieve argumenten naar voren wenst te brengen in een brief aan de hoofdredacteur, dan zal de publikatie daarvan ongetwijfeld worden overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 30/80**van de heer Damseaux****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(17 maart 1980)*

Betreft: Steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

In Verordening (EEG) nr. 724/75 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 maart 1975 houdende oprichting van een Europees Fonds voor

Regionale Ontwikkeling⁽¹⁾ werd uitgegaan van de overweging dat de steun van het Fonds slechts doeltreffend kan zijn indien de voor communautaire hulp in aanmerking komende investeringen ook in

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 21.3.1975, blz. 1; Rectificatie: PB nr. L 110 van 30.4.1975, blz. 44.

de regionale ontwikkelingsprogramma's worden opgenomen, en dat de steun van het Fonds de Lid-Staten er niet toe mag aanzetten hun inspanningen op het gebied van de regionale ontwikkeling te laten verslappen doch deze moet aanvullen.

Afgezien van de steun die in het kader van specifieke communautaire acties op het gebied van regionale ontwikkeling wordt toegekend, en gelet op het feit dat de regionale steunverlening in België geregeld wordt bij de wet van 30 december 1970 op de economische ontwikkeling, zou de steun van het Fonds in beginsel uitsluitend bestemd mogen zijn voor de regio's die in het kader van die wet als ontwikkelingsgebieden gelden.

In België zijn de ontwikkelingsgebieden waarop de wet van 30 december 1970 op de economische ontwikkeling van toepassing is, echter vastgesteld bij de koninklijke besluiten van 27 november 1959 en 17 januari 1967, waarvan de geldigheidsduur bij Koninklijk Besluit van 6 januari 1971 is verlengd. De Commissie van de Europese Gemeenschappen

heeft echter niet alle ontwikkelingsgebieden erkend, en de Belgische Regering in haar met redenen omkleed besluit van 26 april 1972, gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 4 mei 1972, in kennis gesteld van de arrondissementen en delen van arrondissementen waaraan de in de genoemde wet voorgeschreven steun, en bijgevolg de steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, uitsluitend mag worden toegekend.

Voor zoveel mij bekend is, hebben de Belgische Regering en de communautaire autoriteiten nog geen enkele overeenkomst betreffende de afbakening van de ontwikkelingsgebieden gesloten.

Mag ik daaruit afleiden dat de steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling aan België, overeenkomstig de geest van de communautaire verordening, is opgeschort totdat de Belgische Regering de Commissie een deugdelijk plan voor de afbakening van de ontwikkelingsgebieden zal voorleggen, dat de goedkeuring van de communautaire autoriteiten kan wegdragen?

Antwoord van de heer Giolitti namens de Commissie

(30 juni 1980)

1. Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 724/75⁽¹⁾, artikel 3, eerste alinea, mag het Fonds alleen steun verlenen aan de zones die door de Lid-Staten op grond van hun steunregelingen met regionale strekking zijn vastgesteld en die voor bijstand uit het Fonds in aanmerking komende overheidssteun ontvangen.

2. Tussen 1975 en 1977 heeft België uit het Fonds uitsluitend steun ontvangen voor investeringen in de ontwikkelingsgebieden, die worden genoemd in de in het Koninklijk Besluit van 6 januari 1971 en die gelegen zijn in de arrondissementen en delen van arrondissementen waaraan regionale steun kan worden verstrekt overeenkomstig het besluit van de Commissie van 26 april 1972.

3. In de periode 1978-1980 wordt EFRO-hulp verstrekt aan de in punt 2 genoemde zones voor zover deze gelegen zijn in de „ontwikkelingsblokken”, zoals omschreven in de regionale ontwikkelingsprogramma's voor Vlaanderen en Wallonië die België bij de Commissie heeft ingediend en die door de Commissie in de serie Regionaal Beleid (nr. 14) zijn gepubliceerd.

4. Bij schrijven van 19 december 1979 aan de Belgische minister van Economische Zaken heeft de Commissie de Belgische Regering aangemaand haar de lijst van de nieuwe ontwikkelingsgebieden, die deze voornemens is op te stellen, te doen toekomen. In ieder geval zal de Commissie, overeenkomstig de daartoe in het EEG-Verdrag bepaalde procedure, in de komende maanden een besluit over dit probleem nemen. Eventueel zal zij nagaan welke maatregelen zullen moeten worden getroffen om de EFRO-hulp op dit besluit af te stemmen.

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 1; Rectificatie: PB nr. L 110 van 30. 4. 1975, blz. 44.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 39/80
van de heer Van Miert
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 maart 1980)

Betreft: Spanje en het non-proliferatieverdrag

1. Kan de Commissie bevestigen dat Spanje weigerachtig staat ten aanzien van de toetreding tot het non-proliferatieverdrag?
2. Hoe denkt de Commissie dit land met het oog op de toetreding ertoe te brengen zich te onderwerpen aan een gelijkwaardige controle als die welke bestaat ten aanzien van andere Lid-Staten die niet over kernwapens beschikken?
3. Is de Commissie niet van oordeel dat het absoluut noodzakelijk is om een gelijkwaardige controle in de Europese Gemeenschap te verzekeren?
4. Op welke juridische basis denkt de Commissie zich te steunen om Spanje deze verbintenis te doen aangaan?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie
(1 juli 1980)

1. De Commissie heeft van de Spaanse autoriteiten geen inlichtingen gekregen wat betreft een eventuele toetreding van Spanje tot het non-proliferatieverdrag.
- 2 en 4. In haar advies aan de Raad betreffende het verzoek om toetreding van Spanje ⁽¹⁾, heeft de Commissie verklaard (paragraaf 110) dat Spanje, om de normale werking van het voorzieningssysteem van Euratom, alsmede het vrije verkeer van kernmaterialen binnen de uitgebreide Gemeenschap te waarborgen, met Euratom en met het IAEA een overeenkomst inzake veiligheidswaarborgen zou moeten sluiten, die het IAEA de mogelijkheid biedt tot verificatie van de Euratom-controles op de kernmaterialen die slechts in Spanje binnen mogen, op voorwaarde dat zij aan de veiligheidswaarborgen van het IAEA voldoen.
3. De Commissie is van mening dat de bepalingen van het Euratom-verdrag een gelijkwaardige controle in de volledige Gemeenschap bij alle burgerlijke gebruiksvormen van kernsplijtstoffen waarborgen.

⁽¹⁾ Doc. COM(78) 630 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 47/80
van mevrouw Fullet
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 maart 1980)

Betreft: Bescherming van de gezondheid van de consumenten (objectieve reclame en voorlichting inzake vetstoffen)

In Frankrijk wordt thans iets meer dan 40 % van de energiebalans van het voedselpakket geleverd door vetstoffen. De voedingsdeskundigen achten het echter noodzakelijk dit percentage terug te brengen tot 30 of 35 % om de frequentie van bepaalde aandoeningen (met name de hart- en vaatziekten) te verminderen.

1. Welke initiatieven heeft de Commissie op dit gebied genomen, gezien het belang van de hart- en vaatziekten?
2. Naast de — soms aanvechtbare — reclame die door particulieren wordt gevoerd voor margarine, subsidieert het EOGFL reclame van overheidswege voor boter.

Is het wenselijk dat op een zo belangrijk gebied voor de gezondheid druk wordt uitgeoefend op de consument om zijn consumptiepatroon te wijzigen ten behoeve van de particuliere belangen van de multinationale ondernemingen die margarine produceren of van de beoogde afzet van de botervoorraden die uit economisch oogpunt niet aan de man kunnen worden gebracht terwijl ten gevolge van de regelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid teveel boter wordt geproduceerd?

3. Is de Commissie bereid een aanzienlijk gedeelte van de middelen die door het gemeenschappelijk landbouwbeleid rechtstreeks of onrechtstreeks op de consument en de belastingplichtige worden geheven en die worden gebruikt voor de reclame voor en de stimulering van de verkoop van boter, te besteden aan een objectieve voorlichting van de consument?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(2 juli 1980)

1. Het belang van het terugbrengen van het percentage vetstoffen in de energiebalans van het voedselpakket gaat ook de Commissie ter harte, met het oog op de vermindering van de frequentie van bepaalde aandoeningen die met de voeding verband houden. Om die reden is de Commissie tegemoet gekomen aan een wens van de ministers van Volksgezondheid van de Lid-Statens die tweemaal te Brussel bijeenkwamen, in december 1977 en november 1978, en heeft zij een aantal initiatieven genomen, gericht op een betere voeding van de Europese volkeren en op een betere kennis van de motiveringen inzake de voedingsgewoonten. Deze initiatieven zijn er voornamelijk op gericht voorlichting op het gebied van de voedingsleer op te zetten en uit te voeren.

2. De aan de ondernemingen ter beschikking gestelde kredieten om het verbruik van melkprodukten in de Gemeenschap en daarbuiten op te voeren, zijn afkomstig van de medeverantwoordelijkheidsheffing die door de melkproducenten wordt opgebracht. De door de betrokkenen opgestelde programma's hebben betrekking op een grote verscheidenheid van initiatieven die inderdaad ook re-

clame voor boter omvatten. De daartoe ingezette middelen zijn betrekkelijk bescheiden ten opzichte van die welke door de firma's die concurrerende voedingsvetstoffen produceren, worden aangewend.

3. Zoals onder punt 1 wordt aangeduid legt de Commissie zich erop toe, hiertoe bijgestaan door het Wetenschappelijk Comité voor menselijke voeding, te zorgen voor een objectieve voorlichting van de consument.

In de door de Commissie voorgestelde en door de Raad aangenomen richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Statens inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker, alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame⁽¹⁾, is een reeks maatregelen voorzien met betrekking tot de presentatie van levensmiddelen en de daarvoor gemaakte reclame om te voorkomen dat de koper wordt misleid of aan levensmiddelen geneeskrachtige eigenschappen worden toegekend.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 49/80
van mevrouw Quin
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 maart 1980)

Betreft: Herwaardering van regio's met scheepsbouw

Is de Commissie voornemens in de lijst van regio's die bij voorrang in aanmerking komen voor bijstand uit het Europees Sociaal Fonds, een herwaardering van regio's met scheepsbouw van categorie 3 naar categorie 2 door te voeren?

Antwoord van de heer Vredeling namens de Commissie
(27 juni 1980)

De Commissie is zich bewust van het door het geachte Parlementslid naar voren gebrachte probleem. Zij is voornemens weldra een standpunt in te nemen ten aanzien van de verschillende werkgelegenheidsproblemen die zich in de scheepsbouw voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 54/80
van de heer Denis
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 maart 1980)

Betreft: Voedselvoorziening van de ACS-landen

Kan de Commissie na haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 890/79 ⁽¹⁾ nog de volgende aanvullende inlichtingen verstrekken:

1. Welke maatregelen werden (buiten die voor granen) genomen om de stabiliteit van de voedselvoorziening van bepaalde ACS-landen te verstevigen?
2. Bij wie berust de taak om het belang van dergelijke acties voor de ACS-landen aan te tonen?
3. In welke vorm en bij welke gelegenheid heeft de Commissie zich bereid verklaard bij de onderhandelingen voor de hernieuwing van de Overeenkomst van Lomé te zoeken naar middelen om de voedselvoorziening van de ACS-landen verder te waarborgen?

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 24. 1. 1980, blz. 21.

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie*(2 juli 1980)*

Zoals vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 890/79 ⁽¹⁾ had de Gemeenschap op 18 juli 1978 de toepassing voorgesteld van een bijzondere exportregeling, waardoor de mogelijkheid om in de Gemeenschap graan tegen gestabiliseerde prijzen te kopen tot alle ACS-staten alsmede tot zuivelprodukten en, tot op zekere hoogte, tot suiker en rijst zou worden uitgebreid doordat het restitutiebedrag vooraf wordt vastgesteld voor een leveringstermijn die de volledige duur van een verkoopseizoen kan omvatten.

De ACS-staten zijn niet direct op dit voorstel ingegaan, maar hebben hun belangstelling voor deze aangelegenheid bevestigd bij de onderhandelingen over de tweede Overeenkomst van Lomé, na afloop waarvan de Gemeenschap heeft ingestemd met de opneming van onderstaande verklaring in het proces-verbaal van ondertekening:

„Ten einde bij te dragen tot een betere continuïteit van de voedselvoorziening in de ACS-staten zal de Gemeenschap, afgezien van de in het hoofdstuk over landbouwsamenwerking genoemde acties voor financiële en technische samenwerking, ernaar streven de instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ten uitvoer te leggen, zodat voor een aantal essentiële voedingsprodukten handelstransacties kunnen worden verricht onder voorwaarden die kunnen leiden tot een grotere stabiliteit van de voedselvoorziening.”.

Over deze kwestie is op 9 mei 1980 in Nairobi uitvoerig van gedachten gewisseld tijdens de jongste zitting van de ACS-EEG-Raad. Deze heeft het ACS-EEG-subcomité voor commerciële samenwerking opdracht gegeven zo spoedig mogelijk een gemengde werkgroep op te richten om na te gaan welke maatregelen dienen te worden genomen om bovenvermelde verklaring van de Gemeenschap ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 24. 1. 1980, blz. 21.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 70/80**van de heer Adam****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 maart 1980)*

Betreft: Verhouding BNP/energie als doelstelling voor 1985

Volgens de mededeling van de Commissie (COM(79) 316 def.) is de verhouding „BNP/energie” van 0,8 per 1985 haalbaar.

Kan de Commissie, gelet op het feit dat deze doelstelling in juli 1978 werd vastgesteld, mededelen of zij deze doelstelling nog steeds haalbaar acht? Heeft de Commissie haar beoordeling herzien in het licht van het rapport van professor Meinel van de Universiteit van Arizona, volgens wie toekomstige energiebesparing alleen mogelijk is door energiebehoud en het gebruik van afvalwarmte „tegen extra kosten die de nettoresultaten wel eens teleurstellend klein zouden kunnen maken, als men maar een BNP/energie-grafiek bekijkt”?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(27 juni 1980)*

In de door de Lid-Staten in 1979 opgestelde ramingen voor de verhouding BNP/energie werd voor de periode 1978 tot 1985 voor de hele Gemeenschap uitgegaan van ongeveer 0,85.

De Commissie is van mening dat, indien alle Lid-Staten zich even sterk toeleggen op energiebesparing, het streefdoel van een verhouding BNP/energie van 0,7 of minder tegen 1990 haalbaar is. De Raad heeft in mei een resolutie vastgesteld krachtens welke alle Lid-Staten zich tot een dergelijk streven verplichten. De verplichting komt overigens reeds in de handelingen van de Lid-Staten tot uitdrukking.

Bij een zorguldige kosten/baten-analyse van investeringen in energiebesparing is overigens gebleken dat, bij de huidige energieprijzen, nog aanzienlijk hogere bedragen voor energiebesparing — vergeleken bij die, welke de komende vijf jaar waarschijnlijk worden geïnvesteerd — economisch verantwoord zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 99/80**van mevrouw Kellett-Bowman****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(28 maart 1980)*

Betreft: Uitbuiting van bouwvakarbeiders uit de Gemeenschap

Is de Commissie bereid maatregelen te nemen ter voorkoming van de uitbuiting van bouwvakarbeiders uit de Gemeenschap door koppelbazen zonder scrupules die hen uit het ene land van de Gemeenschap naar het andere lokken en hun dan geen werk bezorgen?

Antwoord van de heer Vredeling namens de Commissie*(1 juli 1980)*

Overeenkomstig de resolutie van de Raad van 18 december 1979 ⁽¹⁾ betreffende de wijziging van de arbeidstijd werkt de Commissie thans aan beleidslijnen voor communautaire acties met betrekking tot de uitleenarbeid in haar verschillende vormen (uitzendarbeid, arbeidsovereenkomst met bepaalde duur, tijdelijke onderaanneming en occasionele en kosteloze uitlening van arbeidskrachten tussen bedrijven).

⁽¹⁾ PB nr. C 2 van 4. 1. 1980, blz. 1.

Het ligt in de bedoeling van de Commissie ook aandacht te schenken aan de situatie van de grensarbeiders met een tijdelijk dienstverband, vooral vanwege de misbruiken en de inbreuken op de rechtsregels welke daaraan verbonden kunnen zijn en waartegen moet worden opgetreden.

Een mededeling van de Commissie over dit onderwerp zal binnenkort bij het Parlement Comité voor de arbeidsmarktvragestukken worden ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 111/80

van de heer Ansquer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1980)

Betreft: Handel in staal en synthetische vezels tussen Europa en de Verenigde Staten

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken aangaande de huidige meningsverschillen tussen de Verenigde Staten en de Europese Economische Gemeenschap inzake staal en synthetische vezels?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie

(2 juli 1980)

Wat staal betreft heeft de onderneming US Steel Corporation, na lang talmen en ondanks de pogingen van de Amerikaanse Regering om haar van haar voornemen af te brengen, op 21 maart 1980 een aantal klachten wegens dumping ingediend ten aanzien van de invoer van vijf ijzer- en staalprodukten uit het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, Italië, Luxemburg, België en Nederland.

De Commissie zal het verloop van de procedure op de voet volgen. Zij heeft de Amerikaanse Regering al laten weten dat zij erg gesteld is op de instandhouding van de regeling die in 1977-1978 in het kader van de OESO tussen de voornaamste producerende landen was overeengekomen. Volgens die regeling, die er toe strekte de herstructurering van de ijzer- en staalindustrieën te bevorderen, zou bij het nemen van maatregelen ter verhoging van het toen abnormaal lage peil van de prijzen rekening worden gehouden met de in het geding zijnde rechtmatige belangen en met de traditionele handelsstromen.

Wat synthetische vezels betreft, heeft de Commissie in haar antwoord op de schriftelijke vragen nr. 768/79⁽¹⁾ van de heer Key en nr. 1495/79⁽¹⁾ de heer Ansquer al in grote trekken aangegeven hoe zij dat probleem aanpakt.

Naderhand heeft op 11 maart 1980 in Genève een derde overlegronde met de Amerikaanse autoriteiten plaatsgevonden op basis van de artikelen XX, sub (i), en XXIII, lid 1, van de GATT-overeenkomst. Men is er daar nog niet in geslaagd de kloof tussen de uiteenlopende opvattingen te overbruggen. De Verenigde Staten houden vast aan hun stelling dat, aangezien er voor de petrochemische produkten waaruit synthetische vezels worden vervaardigd op de Amerikaanse markt geen formele uitvoerbeperkingen gelden, de Europese vezelproducenten die produkten daar vrijelijk kunnen kopen tegen dezelfde condities als hun Amerikaanse concurren-

---

⁽¹⁾ PB nr. C 156 van 25. 6. 1980, blz. 8.

ten. De Commissie is het met die zienswijze niet eens en heeft te kennen gegeven dat een dergelijke oplossing het probleem alleen maar verlegt van de Europese producenten van synthetische vezels naar de Europese petrochemische bedrijven, en derhalve voor de Gemeenschap onaanvaardbaar is. De Commissie zal op verder overleg blijven aansturen.

Ingevolge de vrijwaringsmaatregelen die de Commissie op 15 februari 1980 ter bescherming van de Britse markt heeft genomen, hebben de Verenigde Staten om overleg met de Gemeenschap verzocht op

basis van artikel XIX van de GATT-overeenkomst. De eerste ronde van dat overleg heeft op 12 maart 1980 in Genève plaatsgevonden, waarbij de Verenigde Staten tariefconcessies van de zijde van de Gemeenschap vroegen ter compensatie van de te verwachten daling van de Amerikaanse export van synthetische vezels. Het overleg zal op verzoek van de Verenigde Staten en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het GATT worden voortgezet om tot overeenstemming te komen over het principe van een dergelijke compensatie en de eventuele omvang ervan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 131/80

van mevrouw Scrivener

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1980)

Betreft: Asbestvezels in bepaalde dranken

Bij onderzoek van bepaalde dranken die door asbestfilters werden gefilterd is gebleken dat in deze dranken asbestvezels voorkwamen.

Aangetoond is dat deze stof gevaarlijk is wanneer zij wordt opgenomen door de ademhalings- of spijsverteringsorganen.

Heeft de Commissie zich reeds met dit vraagstuk beziggehouden en is zij voornemens op communautair niveau een regeling voor te stellen waarbij het gebruik van deze stof voor het filtreren van bepaalde vloeistoffen gecontroleerd dan wel eventueel met sancties kan worden verbonden?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(2 juli 1980)

De Commissie heeft het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding verzocht om de uitvoering van een „analyse van de risico's, voor de gezondheid van de mens, van de aanwezigheid van asbestvezels in levensmiddelen, met name in vloeistoffen". Op 31 oktober 1979 heeft het Comité een advies uitgebracht over deze aangelegenheid, dat is gepubliceerd in de negende reeks van verslagen van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding en waarvan de Commissie het geachte Parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement een exemplaar toestuurt.

In zijn conclusies wijst het Comité in het bijzonder op de moeilijkheden om bij een analyse de aanwezigheid van asbestvezels in levensmiddelen aan te tonen, alsmede op de onmogelijkheid om, bij de huidige stand van de kennis, vast te stellen of het gebruik van asbestvezels in de levensmiddelenindustrie al dan niet gevaar oplevert voor de volksgezondheid. Voorts vestigt het Comité de aandacht op het feit dat de vezels die ter vervanging van asbest zouden kunnen worden gebruikt, vanuit gezondheidsoogpunt niet noodzakelijk betere waarborgen bieden dan deze laatste stof.

Derhalve formuleert het Comité de volgende aanbevelingen voor dranken:

- „1. Er zal voorrang worden gegeven aan de uitwerking van een inventaris van de gebruiksvormen van asbest.
2. Er dienen verbeterde en snellere technieken te worden ontwikkeld voor de identificatie en de bepaling van asbestvezels in alle soorten moedergesteenten.
3. Er dient voortdurend toezicht te worden uitgeoefend op de situatie, ten einde de integratie van de resultaten van latere studies mogelijk te maken.

4. Elk gebruik van asbest en daarmee verwante mineralen dient te worden uitgesloten, tenzij het gebruik ervan onontbeerlijk is.
5. Vanuit gezondheidsoogpunt dienen vervangingsproducten voor asbest, die voor de levensmiddelenindustrie zijn bestemd, te worden ontwikkeld en bestudeerd.”⁽¹⁾

De Commissie is voornemens een enquête te houden om te trachten een antwoord te vinden op de verschillende, in deze aanbevelingen opgeworpen vragen. De beperkte middelen waarover zij beschikt bieden haar evenwel niet de mogelijkheid zich nu reeds uit te spreken over de termijnen die noodzakelijk zullen zijn om deze onderneming tot een goed einde te brengen.

⁽¹⁾ Zie blz. 15 van bovengenoemd verslag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 151/80

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1980)

Betreft: Computers

De Commissie mag thans geacht worden de gevolgen te kunnen beoordelen van de keuze van de ICL-uitrusting.

1. Kan zij een juiste raming geven van de totale kosten van deze overschakeling en van de omzetting van de programma's?
2. Kan zij een overzicht geven van de nieuwe situatie op het gebied van programma's, met name documentatie over de laatste twee jaar (met uitzondering van Safir dat door een externe onderneming tot stand werd gebracht)?
3. Zijn de berichten juist volgens welke het gebruik van de Siemenscomputer op 20 % van zijn werkelijke capaciteit wordt geraamd?

Is het juist dat de Commissie het gebruik van de Siemenscomputer door het Europese Parlement voor een tussentijdse periode heeft geweigerd?

4. Kan zij gegevens verschaffen over de omzetting van het actuele ICL-type 5 × 27 naar het type 5 × 32 en vervolgens naar het type 5 × 36 tegen het einde van 1980?

Is de tijdelijke omzetting 5 × 32 nodig?

Welke zijn de kosten van deze omzetting?

5. Wanneer nu reeds een tweede machine noodzakelijk is voor een goede toepassing van de programma's, is het dan niet zo dat om dezelfde redenen snel een derde machine noodzakelijk zal zijn? Welke zijn de huidige extra kosten in verhouding tot de oorspronkelijke prijskorting van de ICL?

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie

(4 juli 1980)

1. Volgens de ramingen van de Commissie heeft de omschakeling op ICL 400 miljoen Bfr. gekost. Dit cijfer is gebaseerd op bepaalde hypothesen over

de vraag wat als omschakelingskosten moet worden beschouwd.

2. De Commissie heeft het Parlement al tijdens de begrotingsdebatten medegedeeld dat zij ongeveer 140 informaticadeskundigen te kort komt. Het beschikbare personeel werkt voor het merendeel aan het uitvoeren of wijzigen van bestaande toepassingen. Voor de nieuwe toepassingen die momenteel worden uitgewerkt, moest in de meeste gevallen een beroep worden gedaan op personeel van software-bedrijven. Het betreft hier SAFIR (toewijzing van tolken), een toepassing in de textielsector, de eerste fasen van systemen voor het Landbouwfonds (Garantie en Oriëntatie), werkzaamheden in verband met statistische overzichten en SAGAP (een computersysteem voor het beheer en de verspreiding van publikaties).

3. In de laatste periode van 1979 was de centrale Siemenscomputer 7740 verzadigd. Met deze machine was een behoorlijke dienstverlening aan het Parlement derhalve niet mogelijk. De centrale computer is nu vervangen (model 7760 is in de plaats gekomen van de 7740) en het vermogen is vier keer zo groot geworden. De Commissie heeft het Parlement dan ook medegedeeld dat machinetijd beschikbaar is op de Siemenscomputer voor de administratieve toepassingen van het Parlement. De Siemenscomputer zal vooral voor Euronet moeten werken. Wanneer de Euronetdienst op gang zal zijn en de Siemenscomputer in staat zal zijn de geplande verwijsdienst in Euronet te verstrekken zal de computer naar verwachting volledig worden gebruikt.

4. ICL wijzigt zoals alle computerfabrikanten, van tijd tot tijd de vrijmaking van zijn bedrijfsprogramma's om extra faciliteiten in te voeren, wijzigingen aan te brengen, enz. De Commissie gebruikt thans de 5×27 vrijmaking en, zoals alle ICL 2900 gebruikers, is zij van plan op de 5×36 om te schakelen. Deze omschakeling wordt met ICL bestudeerd en thans zijn nog geen beslissingen genomen over het tijdschema of de noodzaak om eerst over te gaan op de 5×32 vrijmaking. De kosten van de wijziging zijn nog niet volledig geraamd. Dit zal afhangen van de datum waarop de wijziging wordt uitgevoerd.

5. De computertaken van de Commissie zijn nu 50% groter dan bij het begin van de ICL-operatie. Dit heeft geleid tot de uitbreiding van de oorspronkelijke configuratie waarvoor de maandelijkse huur en de onderhoudsprijs (twee ploegen) gestegen is van 6,2 miljoen Bfr. (offerteprijs voor oorspronkelijke configuratie) tot 9,9 miljoen Bfr. bij constante prijzen van 1976 voor de huidige configuratie.

Het is waar dat de toegenomen computertaken een grotere capaciteit vergen. De door het geachte Parlementslid vermelde mogelijkheid wordt thans echter niet door de Commissie overwogen. Zij heeft nl. in beginsel besloten de toepassing van de informatica bij haar diensten op lange termijn te ontwikkelen in de richting van een geïntegreerde, gespreide informatica, ten einde volledig te kunnen profiteren van de jongste technische ontwikkelingen op dit gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 158/80

van de heer Gendebien

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betref: Methoden voor opsporing van brucellose bij runderen

Het is duidelijk dat brucellose bij runderen zonder vaccinatie op grote schaal niet kan worden bedwongen.

Het grootste bezwaar van de vaccinatie is de daardoor opgeroepen serologische reactie en het feit dat het thans niet mogelijk is deze te onderscheiden van een door een infectie opgeroepen reactie.

Uit bepaalde studies is evenwel gebleken dat het niet onmogelijk is onderscheid te maken tussen de anti-lichamen.

1. Is de Commissie niet van mening dat deze studies moeten worden hervat, voortgezet en uitgebreid?
2. Is de serologische reactie op 45/20 even geprononceerd als de reactie op B/19?
3. Zijn de „Ring Test” en vooral de haemo-agglutinatie bij niet-gevaccineerde dieren geen betere en betrouwbaarder methoden om de ziekte vroegtijdig te onderkennen dan de sero-agglutinatie?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(27 juni 1980)

De Commissie is van oordeel dat inenting op grote schaal slechts mag plaatsvinden in de eerste stadia van het nationaal programma inzake ziektebewaking en -uitroeiing met betrekking tot brucellose bij runderen, omdat uit diagnostisch oogpunt een van de grootste moeilijkheden erin bestaat een onderscheid te maken tussen reacties op vaccins en reacties door infectie.

1. De Commissie is de mening toegedaan dat gemeenschappelijk onderzoek om een duidelijker onderscheid te maken tussen antistoffen die worden voortgebracht door inenting en die welke ontstaan door infectie, uit kosten oogpunt onverantwoord is omdat infectie in de Gemeenschap vrij weinig voorkomt en de meeste Lid-Statens inenting volledig hebben verboden of ter zake strenge beperkingen hebben opgelegd.

2. De duur van serologische reacties bij inenting met 45/20, respectievelijk B/19, varieert. Bij volwassen runderen houden de agglutinerende antistoffen bij gebruik van B/19-vaccines veel langer stand. Het tegenovergestelde geldt voor complementbindende antistoffen. Bij inenting van kalveren van minder dan zes maanden met B/19 houden agglutinerende antistoffen niet bijzonder lang stand.

3. De Commissie kan op deze vraag niet antwoorden omdat zij niet weet of het geachte Parlementslid met „Ring Test” de melk-ringtest, de plasma-ringtest dan wel de serum-ringtest bedoelt en of met haemo-agglutinatie test de passieve haemo-agglutinatie test van Renoux wordt bedoeld dan wel de „plaque-haemo-agglutinatie test”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 171/80

van de heer Seitlinger

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1980)

Betreft: Moeilijkheden voor de producenten van mirabellen en pruimen

De producenten van mirabellen en pruimen in het oosten van Frankrijk zijn misnoegd over de ernstige schade die hun wordt berokkend als gevolg van de steun die de Gemeenschap voor bepaalde concurrerende produkten verleent.

Daar sommige derde landen de prijzen van ingeblikt fruit op siroop laag houden en wegens de verlaging van de douanerechten bij invoer van fruit uit derde landen, alsmede in het licht van de toekomstige toe-

trekking van Griekenland, Spanje en Portugal, heeft de Gemeenschap namelijk zeer royaal specifieke steun verleend voor de productie van perziken, peren, gedroogde pruimen en kersen.

De voor deze produkten aan de verwerkende industrie verleende financiële steun is soms even hoog als de totale prijs van de bij de producenten gekochte grondstof. Afgelopen zomer is de steun van de Gemeenschap aan de verwerkende industrie zelfs opgelopen tot 1,78 Ffr. per kilo perziken, terwijl de aan de producenten betaalde prijs 1,65 Ffr. bedroeg.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de producenten van mirabellen en pruimen, die niet dezelfde steun ontvangen, ernstige schade lijden. Door toedoen van de Commissie bevinden zij zich in feite in een oneerlijke concurrentiepositie. Hierdoor worden circa 8 000 producenten, voornamelijk uit de departementen Moselle, Meurthe-et-Moselle en Meuse getroffen, en dat terwijl zij zich grote moeite ge-

troosten voor herstructurering van de boomgaarden in Lotharingen die in 1983 haar beslag moet krijgen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om aan deze abnormale situatie een eind te maken, opdat het beginsel van gelijke behandeling van producenten weer in ere wordt hersteld?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(4 juli 1980)

De Commissie wenst in de eerste plaats erop te wijzen dat de prijs van de grondstof slechts één element is van de kostprijs van het communautaire produkt en dat daarnaast voor de vaststelling van de steun nog andere factoren in aanmerking worden genomen. De steun wordt bijgevolg niet afgestemd op de minimum aankoopprijs van de grondstof maar wordt zodanig berekend dat het prijsverschil tussen de communautaire produkten en die uit derde landen wordt gecompenseerd.

Deze methode kan er inderdaad toe leiden dat het steunbedrag hoger is dan de vastgestelde minimumprijs, met name wanneer de prijzen van ingevoerde produkten kelderen.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid er voorts op dat zij in het kader van de bijsturing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid bij de Raad een verordeningvoorstel heeft ingediend dat er met name op gericht is de steun bij de produktie met 10% te verminderen door bij de berekening strengere criteria toe te passen.

De lijst van produkten waarvoor produktiesteun kan worden toegekend, is door de Raad vastgesteld rekening houdend met het specifieke belang van de betrokken produkten voor de mediterrane gebieden van de Gemeenschap. De Commissie is voorlopig niet van plan voor te stellen andere produkten, zoals mirabellen en pruimen, aan deze lijst toe te voegen.

Mocht de communautaire produktie van mirabellen- en pruimenconserven echter te lijden hebben van oneerlijke concurrentie van derde landen, ook van mogelijke toekomstige Lid-Statens, dan kunnen bijzondere maatregelen worden overwogen.

In dit verband verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 834/79⁽¹⁾ van de heer Poncelet.

⁽¹⁾ PB nr. C 80 van 3. 3. 1980, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 179/80

van de heer Baudis

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betreft: Onderzoek op het gebied van het vervoer

Onlangs is besloten vier onderzoekprojecten voor te bereiden in het kader van de Europese samenwer-

king op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST). Deze projecten betreffen steun aan de zeevaart, elektrische voertuigen, bi-valente trolleybussen en vervangende motorbrandstoffen.

1. Is de Commissie niet van mening dat dergelijke projecten in de eerste plaats onder communautaire programma's moeten vallen alvorens, zoals in het onderhavige geval, hierbij andere Europese landen worden betrokken?
2. Beantwoorden deze projecten, waarbij de Commissie een rol speelt in de voorbereiding ervan, aan de doelstellingen van het communautaire beleid van het vervoer, de energie, de industrie en ontwikkeling en de technologie?
3. Kan de Commissie, aangezien het onderzoek een noodzaak is om het vervoer aan te passen aan de nieuwe eisen van de maatschappij en de economie, mededelen welke initiatieven zij neemt dat de Gemeenschap een beleid in deze zin kan voeren?
4. Is de Commissie niet van mening dat het wenselijk ware deze studies uit te breiden tot het onderzoek op het gebied van het luchtvervoer met name om te kunnen beslissen over bepaalde type toestellen en om op deze wijze op communautair niveau de bouw van vliegtuigen die beantwoorden aan de behoeften van Europese luchtvaartmaatschappijen te bevorderen?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie

(30 juni 1980)

1. Zodra de projecten die worden uitgewerkt in het kader van de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST) een vrij gevorderd stadium van voorbereiding hebben bereikt, worden zij automatisch door de bevoegde instanties van de Gemeenschap onderzocht ten einde na te gaan of zij belangrijk genoeg zijn om aan de Raad een communautair programma daarvoor voor te stellen. Deze procedure zal in de loop van 1980 op de door het geachte Parlementslid bedoelde projecten worden toegepast.
  2. Doordat de diensten van de Commissie meewerken aan de voorbereiding van deze projecten, wordt iedere tegenstrijdigheid met de doelstellingen van het desbetreffende beleid van de Gemeenschap voorkomen. De vier projecten in voorbereiding zijn in overeenstemming met het streven van de Gemeenschap op het gebied van de veiligheid, de besparing van energie op basis van aardolie en de milieuhygiëne.
  3. De Commissie heeft ernaar gestreefd de samenwerking bij onderzoek- en ontwikkelingsprojecten te stimuleren, of wel door bepaalde COST-projecten te steunen of eraan deel te nemen (COST 30: elektronische hulpmiddelen bij het wegverkeer; COST 33: studie over de toekomst van het intercity-reizigersvervoer in Europa), of wel door zelf bepaalde werkzaamheden ter hand te nemen (studies ter aanvulling van COST-project 33).
  4. Op 26 juli 1977 heeft de Commissie voorstellen voor een onderzoekprogramma op luchtvaartgebied ingediend. Deze voorstellen waren gebaseerd op uitgebreid overleg en voorafgaande besprekingen met industrie, deskundigen en ambtenaren. Zij maken deel uit van het streven van de Commissie tot verwezenlijking van de verklaring van de Raad van 14 maart 1977 betreffende het beleid in de sector vliegtuigbouw waarin onder meer werd gewezen op de noodzaak van „een gemeenschappelijk optreden op het gebied van fundamenteel onderzoek, met name ten einde de kennis te vergaren die nodig is voor de komende generatie vliegtuigen”.
- De Raad heeft onlangs in een schriftelijk antwoord op mondelinge vraag nr. H-94/79 ⁽¹⁾ van de heer Spicer zijn standpunt betreffende de voorstellen van de Commissie voor een gemeenschappelijk onderzoekprogramma in de luchtvaartsector geformuleerd.
- In het licht van dit standpunt heeft de Commissie op dit ogenblik niet het voornemen nieuwe voorstellen in te dienen.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 245 (september 1980), blz. 21.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 180/80
van de heer Seefeld
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 april 1980)

Betreft: Vrijstelling van Ierland en het Verenigd Koninkrijk van het gebruik van de tachograaf

De Commissie heeft Ierland en het Verenigd Koninkrijk tot januari, respectievelijk december 1981 vrijstelling verleend van het gebruik van de tachograaf.

Op welke gronden verleent de Commissie tevens vrijstelling van de toepassing van de tachograaf voor die voertuigen in deze beide Lid-Statens waarin reeds een dergelijk apparaat geïnstalleerd is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 181/80
van de heer Seefeld
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 april 1980)

Betreft: Nieuwe termijnen voor de toepassing van de tachograaf in Ierland en het Verenigd Koninkrijk

Verordening EEG nr. 1463/70 ⁽¹⁾ is sedert 1 januari 1978 (voor nieuwe vrachtwagens reeds sedert 1 januari 1976) in alle Lid-Statens van kracht.

In januari 1980 verleende de Commissie als hoedster van de Verdragen van Rome aan Ierland en het Verenigd Koninkrijk vrijstelling van het gebruik van de tachograaf tot januari, respectievelijk december 1981.

Zoals de Commissie reeds geruime tijd bekend is, duurt de installatie van tachografen in Jersey vrachtwagens circa vier tot zes maanden en in het Verenigd Koninkrijk circa achttien maanden.

Welke nieuwe overwegingen zijn voor de Commissie aanleiding geweest om de genoemde Lid-Statens vrijstelling te verlenen tot 1981 van een sedert 1978 geldende regeling?

⁽¹⁾ PB nr. L 164 van 27. 7. 1970, blz. 1.

Gemeenschappelijk antwoord van de heer Burke namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 180/80 en nr. 181/80

(2 juli 1980)

Met verwijzing naar de derde alinea van vraag nr. 181/80 verklaart de Commissie er geenszins van overtuigd te zijn dat de installatie van de tachograaf binnen vier tot zes maanden in Ierland of binnen achttien maanden in het Verenigd Koninkrijk in alle voertuigen voltooid had kunnen zijn.

Voor de rest heeft de Commissie niets toe te voegen aan haar standpunten, uiteengezet in de antwoorden op vorige vragen (nr. 778/79 van de heer Seefeld ⁽¹⁾, nr. 1072/79 van de heer Gendebien ⁽²⁾ en nr. 1157/79 van de heer Gendebien ⁽³⁾) over de door deze Lid-Statens ter naleving van de bepalingen betreffende de tachograaf getroffen maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 21. 4. 1980, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 49 van 27. 2. 1980, blz. 45.

⁽³⁾ PB nr. C 74 van 24. 3. 1980, blz. 44.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 184/80

van mevrouw Fullet

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betref: Onderhandelingen met de Verenigde Staten over de Toxic Substances Control Act (wet toezicht giftige stoffen)

De Commissie heeft onderhandelingen gevoerd met de Verenigde Staten over een aantal gevaarlijke stoffen.

Kan de Commissie:

- mededelen in welk stadium de onderhandelingen zich bevinden;
- de volledige lijst van de besproken onderwerpen verstrekken;
- mededelen op welke wijze zij aan deze werkzaamheden uitvoering denkt te geven?

Antwoord van de heer Natali namens de Commissie

(27 juni 1980)

In zijn beschikking van 30 mei 1978 heeft de Raad de Commissie toestemming verleend om met de Verenigde Staten onderhandelingen te beginnen ten einde te komen tot een overeenkomst inzake de wijze van toepassing, enerzijds van de „Toxic Substances Control Act (TSCA)“ op de uit de Gemeenschap afkomstige produkten en anderzijds van de betrokken communautaire voorschriften op uit de Verenigde Staten afkomstige produkten.

Er werden met de vertegenwoordigers van de Amerikaanse administratie vijf vergaderingen gehouden, nl. te Washington op 29 en 30 juni 1978, te Brussel op 10 november 1978, te Washington op 24 en 25 september 1979, te Washington op 8 tot 11 januari 1980 en te Brussel op 24 maart 1980.

Deze vergaderingen werden voorafgegaan door overlegvergaderingen met de vertegenwoordigers

van de Lid-Staten, ten einde een communautair standpunt te bepalen inzake de vraagstukken waarop de onderhandelingen betrekking hebben. De Commissie heeft eveneens overleg gepleegd met de Europese chemische industrie.

De onderhandelingen hadden vooral betrekking op de volgende punten:

1. de harmonisatie van de categorieën en de testmethodes die nodig zijn voor de beoordeling van de giftigheid, de ecotoxiciteit en het milieu-effect van chemische stoffen;
2. de wederzijdse erkenning van de basisgegevens die noodzakelijk zijn voor de opstelling van de kennisgevingsdossiers;
3. de goede laboratoriumpraktijken;
4. de procedures inzake de beoordeling van de gevaren van chemische stoffen voor mens en milieu;
5. de toepassing, enerzijds van de „Toxic Substances Control Act” en anderzijds van de betrokken communautaire voorschriften op chemische stoffen die zowel in industriële producten als in preparaten aanwezig zijn;
6. de procedures die kunnen zorgen voor de wederzijdse erkenning van het vertrouwelijke karakter van sommige gegevens;
7. het recht van de verschillende staten van de Verenigde Staten ten opzichte van het federale recht met betrekking tot het toezicht op chemische stoffen;

8. de regels inzake de verdeling van de kosten ten gunste van de toepassing, enerzijds van de TSCA, en anderzijds van de betrokken communautaire voorschriften;

9. de inventaris van de bestaande chemische stoffen.

Het tempo van de besprekingen is versneld en de geboekte vooruitgang vergroot sedert de Raad voor de zesde keer zijn richtlijn van 27 juni 1967 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾ heeft gewijzigd.

Deze besprekingen hebben het mogelijk gemaakt de juridische en politieke beperkingen van de bij de onderhandelingen betrokken partijen beter te leren kennen en begrijpen. Zij hebben eveneens de mogelijkheid geschapen voor een brede basis van overeenstemming inzake de wijze waarop sommige hierboven vermelde vraagstukken dienen te worden aangepakt en behandeld, in hoofdzaak in het kader van de OESO die over deze vraagstukken een conferentie op hoog niveau heeft georganiseerd.

De Commissie heeft verder kunnen constateren dat door de Amerikaanse autoriteiten rekening werd gehouden met haar aan deze autoriteiten verstrekte commentaar over elke ontwerp-verordening betreffende de toepassing van de TSCA, meer bepaald over afdeling 4 (testmethodes en goede laboratoriumpraktijken) en over afdeling 5 (kennisgeving vóór fabricage).

⁽¹⁾ PB nr. L 259 van 15. 10. 1979, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 189/80

van de heer Bettiza

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betreft: Discriminatie van het particulier vervoer in Italië

Is de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de hoogte van het feit dat in Italië het vervoer door particuliere vervoersbedrijven van pakjes tot 20 kg onderworpen is aan de goedkeuring van het Ministerie voor Posterijen?

Acht de Commissie deze administratieve belemmering niet in strijd met de bepalingen van het EEG-Verdrag inzake de vrije mededinging op het terrein van het vervoer?

Zo ja, welke stappen denkt de Commissie te nemen om aan deze discriminerende maatregel een eind te maken?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(1 juli 1980)*

De Commissie is niet op de hoogte van het feit dat in Italië voor het vervoer van pakketjes tot 20 kg door particuliere vervoersbedrijven een vergunning van het Ministerie van Posten is vereist.

Bovendien lijkt de kwestie zoals zij door het geachte Parlements lid aan de orde wordt gesteld niet in verband te staan met de bepalingen van het EEG-Verdrag betreffende het vrije verkeer van goederen tussen de Lid-Statens en in het bijzonder die over de afschaffing van kwantitatieve beperkingen en maatregelen van gelijke werking, aangezien de voorschriften waar het hier om gaat het handelsverkeer tussen Italië en de overige Lid-Statens niet beïnvloeden.

Op grond van de gegevens die uit de vraag naar voren komen kan de Commissie in de huidige situatie geen stappen ter zake in overweging nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 194/80**van de heer Jürgens****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 april 1980)*

Betreeft: Aan de behoeften van gehandicapten aangepaste bouwvormen

Gehandicapten kunnen slechts aan het maatschappelijke en culturele leven deelnemen, als voor hen bepaalde architectonische en andere technische belemmeringen worden vermeden of opgeheven.

1. Welke bindende regelingen (bouwnormen) bestaan er op het niveau van de Europese Gemeenschap voor het ontwerpen en uitvoeren van bouwwerken, die ten doel hebben gehandicapten in staat te stellen ongehinderd en zonder hulp van anderen verkeersmiddelen, wegen en parkeerplaatsen te benutten en woningen, bedrijven en openbare gebouwen in- en uit te gaan en hierin te circuleren?
2. Welke praktische initiatieven heeft de Commissie tot op heden hiertoe genomen en welke maatregelen is zij voornemens alsnog te nemen om te bereiken dat in de Lid-Statens bij bouwprojecten met de in vraag 1 aangegeven vereisten wordt rekening gehouden?
3. Leveren de administratieve gebouwen van de Europese Gemeenschap geen architectonische en andere technische problemen op voor gehandicapten, en indien dit niet of slechts gedeeltelijk het geval is, bestaan er dan plannen om die op te heffen?

Antwoord van de heer Vredeling namens de Commissie*(27 juni 1980)*

1. Op de genoemde gebieden is tot dusver op communautair niveau geen enkele dwingende maatregel genomen.
2. Het geachte Parlements lid moge worden verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-311/79 ⁽¹⁾ van de heer O'Leary.
3. a) In de plannen voor haar toekomstige gebouwen heeft de Commissie erop toegezien dat aan de in de vraag onder punt 1 genoemde vereisten wordt voldaan.
b) Ten aanzien van de reeds bij de Commissie in gebruik zijnde gebouwen is aldus alles in het werk gesteld om in de meeste daarvan de op bepaalde punten bestaande belemmeringen uit de weg te ruimen; ten aanzien van de gebouwen waar deze aanpassingen niet tot stand kunnen worden gebracht, is de Commissie voornemens deze, voor zover mogelijk, te verlaten zodra de hierboven in punt 3, sub a), bedoelde gebouwen gereed zijn.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 249 (december 1979), blz. 45.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 199/80**van de heer Griffiths****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 april 1980)*

Betreft: Publiciteit over het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

Acht de Commissie de publiciteit die aan de werkzaamheden van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling wordt gegeven voldoende, en zo niet, is zij dan voornemens deze te doen verbeteren?

Antwoord van de heer Giolitti namens de Commissie*(27 juni 1980)*

De publiciteit over de bijstand van het Regionaal Fonds verschilt van de ene tot de andere Lid-Staat. De Commissie is bezorgd over het feit dat sommige Lid-Staten hun informatie nog steeds beperken tot totale bijstandcijfers per regio en geen toestemming verlenen voor het bekendmaken van details waardoor het publiek afzonderlijke projecten waarvoor bijstand wordt verleend gemakkelijker zou kunnen herkennen. De Commissie blijft er bij de betrokken regeringen op aandringen dat zij toestemming verlenen om meer gegevens bekend te maken, ten einde de informatie over de Gemeenschap op regionaal niveau te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 205/80

van de heer von Wogau

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betreft: Verstoring concurrentieverhoudingen in de tuinbouw

Sommige aspecten van de mededinging in de glasteeft werden reeds in parlementaire vragen aan de orde gesteld. Inmiddels is er een verslag over dit onderwerp aangekondigd:

1. Is het de Commissie bekend dat in Nederland een met 100 liter stookolie overeenkomende hoeveelheid energie voor omgerekend 18,58 DM wordt aangeboden, terwijl de kasbedrijven op Reichenau daarvoor 64,10 DM (inclusief BTW) moeten betalen? Is de Commissie niet ook van mening dat dit verschil, dat althans ten dele door subsidies wordt veroorzaakt, de concurrentieverhoudingen verstoort?
2. Is het haar bekend dat het in de tuinbouw voor de desinfectie van de grond en als plantenbeschermingsmiddel gebruikte methylbromide in Nederland onbeperkt mag worden gebruikt, terwijl het gebruik daarvan in de Duitse Bondsrepubliek slechts onder zeer strikte voorwaarden is toegestaan? Is de Commissie van plan de aanpassing van de desbetreffende voorschriften na te streven, gegeven het feit dat de situatie op dit punt ook tot distorsies van de mededinging leidt?
3. Is het de Commissie bekend dat het Nederlandse WIR-programma voor het grootste deel voor investeringen in de kasteelt wordt benut, en dat de Nederlandse tuinbouwbedrijven derhalve kassen voor de verkoop aanbieden, die nog geen vijf jaar oud zijn en die nog volledig bruikbaar zijn?
4. Welke gevolgen zal volgens haar de uitbreiding van de Gemeenschap met Griekenland, Portugal en Spanje voor de communautaire mededinging in de sector kasteelt hebben?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(1 juli 1980)

1. De Commissie onderzoekt momenteel of het verschil tussen het industrietarief voor aardgas en het in Nederland toegepaste speciale tuinbouwtarief een concurrentiedistorsie is in de zin van artikel 92 van het Verdrag.

In dit verband moet erop worden gewezen dat de gasprijzen voor kleine industriële verbruikers in de Lid-Staten naar gelang van het gebied kunnen verschillen in een verhouding van 1 tot 3. Dit betekent dat een zelfde type verbruiker naar gelang van het land en de stad waar hij gevestigd is voor het gas zeer uiteenlopende prijzen betaalt.

2. Het is de Commissie bekend dat voor het gebruik van methylbromide in de Bondsrepubliek Duitsland meer beperkingen gelden dan in Nederland.

De Commissie deelt de zorgen van het geachte Parlementslid en is, in het algemeen, eveneens van mening dat, wanneer deze verschillen niet ingegeven zijn door bijzondere plaatselijke omstandigheden,

met name uiteenlopende ecologische omstandigheden, zij tot concurrentiedistorsies kunnen leiden en handelsbeperkingen kunnen vormen die zouden moeten worden afgeschaft. Zij is van mening dat bij aanvaarding van haar voorstel aan de Raad van 4 augustus 1976⁽¹⁾ aan de behoefte tot harmonisatie zal kunnen worden volstaan. Dit voorstel betreft bestrijdingsmiddelen met EEG-goedkeuring die voor duidelijk omschreven gebruik in de gehele Gemeenschap vrij op de markt kunnen worden gebracht. De EEG-goedkeuring zou alleen worden toegekend na toepassing van uniforme en strenge communautaire voorschriften die ten doel hebben de veiligheid en de doeltreffendheid van het produkt na te gaan en eveneens iedere factor te bepalen die aanleiding kan zijn tot plaatselijk geldende beperkingen of wijzigingen ten aanzien van het gebruik.

3. De Commissie is op de hoogte van de Nederlandse maatregelen ten gunste van de investeringen

(¹) PB nr. C 212 van 9. 9. 1976, blz. 3.

die zijn genomen in het kader van de wet Investerings Rekening.

De Commissie is niet op de hoogte van handelspraktijken van tuinders in Nederland bestaande in de verkoop van gebruikte kassen.

Zij ziet er nauwlettend op toe dat de bepalingen in de Wet Investerings Rekening verenigbaar zijn met het bepaalde in het Verdrag.

4. Deze stijging van de energieprijzen zal het klimaatvoordeel van de Zuideuropese landen zeer in betekenis doen toenemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 208/80
van de heer Van Miert
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 april 1980)

Betref: Associatie EEG-Turkije

De Associatieraad EEG-Turkije heeft, in zijn zitting van 5 februari 1980, het Associatiecomité verzocht de werkzaamheden betreffende de associatie voort te zetten en hem in april verslag uit te brengen opdat de Associatieraad daaruit passende conclusies zou kunnen trekken.

Kan de Commissie in het licht van de werkzaamheden die ondertussen reeds hebben plaatsgevonden in het Associatiecomité, haar standpunt toelichten inzake de volgende bekommernissen van de Turkse Republiek:

1. de wens dat het schema voor de veralgemeende en automatische afbraak van de tarieven vanaf 1 januari 1981 in werking treedt;
2. het verzoek over te gaan tot de tweede etappe in het vrije verkeer van werknemers en het voorstel tot administratieve samenwerking voor de effectieve verwezenlijking van de „tweede prioriteit” t. a. v. de Turkse werknemers;
3. het verzoek om uitbreiding in volume en tijd van het aanbod van de Gemeenschap van 75 miljoen ERE over een periode van twee jaar;
4. de wens dat met de grootste behoeften wordt rekening gehouden bij de discussie over een vierde financieel protocol?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie
(27 juni 1980)

In de zitting van de Associatieraad van 5 februari 1980, waar het geachte Parlementslid op doelt, heeft de Gemeenschap gunstig gereageerd op het besluit van Turkije zijn verzoek om schorsing van de toepassing van het Aanvullend Protocol in te trekken.

Zij verklaarde zich bereid haar in mei 1979 ingenomen standpunt op geheel onbevangen wijze opnieuw te bezien.

Voor de sectoren ten aanzien waarvan het standpunt van mei 1979 mede ingegeven door het verzoek om schorsing van de verplichtingen van Turkije, namelijk de landbouw en de werknemers, zouden de Turkse verzoeken uit een principieel oogpunt in overweging dienen te worden genomen. Wat de grond van de zaak betreft, zouden zij onderwerp dienen te zijn van zorgvuldig onderzoek en onderhandelingen in het kader van de associatieorganen ten einde de Associatieraad, die op 30 juni zou moeten bijeenkomen, in de gelegenheid te stellen passende besluiten te nemen.

Met betrekking tot de financiële samenwerking voorzag het voorstel van de Gemeenschap van mei 1979 in een specifieke maatregel ten bedrage van 75 miljoen ERE voor de financiering van samenwerkingsprojecten en in een vierde financieel protocol, waarvan het bedrag zou worden vermeerderd ten opzichte van dat van het derde protocol ten einde rekening te houden met de bijzondere moeilijkheden van Turkije en met het eigen karakter van de associatiebetrekkingen.

Momenteel wordt er binnen de Gemeenschap gewerkt aan de voorbereiding van de onderhandelingen over het vierde financieel protocol, en met Turkije aan de omschrijving van de juridische context en het toepassingsgebied van de samenwerkingskredieten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 211/80

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1980)

Betreft: Internationale bescherming van persoonlijke gegevens

De Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa heeft op 2 februari 1980 een resolutie aangenomen waarin het Europese Parlement wordt verzocht na te gaan in hoeverre de Europese Gemeenschap kan bijdragen tot de totstandkoming van een overeenkomst ter bescherming van de individu in verband met de automatische verwerking van persoonlijke gegevens die door een commissie van deskundigen van de Raad van Europa is ontworpen.

In hoeverre acht de Commissie een dergelijke overeenkomst op communautair niveau uitvoerbaar?

Wat denkt zij van de in het ontwerp vervatte voorstellen in het licht van de toenemende bedreiging van de individu door de internationale uitwisseling van persoonlijke gegevens?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(30 juni 1980)*

Zoals de Commissie reeds tijdens de zitting van het Parlement van 24 september 1979 ⁽¹⁾ heeft aangegeven, is zij van oordeel dat de binnen de Raad van Europa ontworpen overeenkomst ter bescherming van de individu in verband met de automatische verwerking van persoonlijke gegevens — mits die overeenkomst in de nabije toekomst wordt aangenomen en vervolgens door alle Lid-Staten wordt geratificeerd — een doelmatige bijdrage zou kunnen leveren voor de opheffing van de bedreiging van de individu door de internationale uitwisseling van persoonlijke gegevens. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt wordt verwacht dat deze overeenkomst eind juni 1980 zal worden aangenomen; de ondertekening van de overeenkomst zou dan in het najaar kunnen plaatsvinden.

Mocht de ratificatieprocedure door de Lid-Staten niet binnen een redelijke termijn tot een goed einde kunnen worden gebracht, dan kan worden nagegaan of een initiatief op communautair niveau dienstig is.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 250 (januari 1980), blz. 295.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 213/80**van mevrouw Walz****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 april 1980)*

Betreft: Internationale energiepolitiek

Onlangs zijn in het kader van de internationale discussie verscheidene nieuwe voorstellen gedaan die ten doel hebben het institutionele instrumentarium van het mondiale energiebeleid nieuwe vorm te geven, respectievelijk aan te vullen.

De Saoedi-Arabische minister voor aardolie Yamani heeft kortgeleden op een management-symposium in Zwitserland voorgesteld een nieuw orgaan voor de dialoog tussen de olie producerende en importerende landen in het leven te roepen dat de OESO, de OPEC en de betrokken multinationale ondernemingen moet omvatten. De door de Verenigde Naties ingestelde Noord-Zuid-commissie (commissie-Brandt) heeft in haar eindrapport aangedrongen op de oprichting van een „VN-energiebureau”.

Acht de Commissie in principe de oprichting van nieuwe instanties en organen op internationaal niveau een zinvolle manier om de betrekkingen tussen de energie producerende en importerende landen te verbeteren?

In hoeverre acht zij de genoemde voorstellen waardevol voor het uitstippelen van een gemeenschappelijk buitenlands beleid op energiegebied?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(30 juni 1980)*

De Gemeenschap heeft herhaalde malen verklaard (in het bijzonder tijdens de Europese Raad van Straatsburg) dat zij bereid is „contacten tot stand te brengen met de producerende landen” en, meer in het algemeen, deel te nemen aan een „forum” waar de energievraagstukken „in een geest van solidariteit en samenwerking” zouden worden behandeld ⁽¹⁾.

De Commissie acht het wenselijk dat er een orgaan wordt opgericht waarin alle energieproblemen worden aangesneden. Zij heeft de indruk dat dit onderwerp één van de punten is die zullen worden behandeld tijdens de algemene onderhandelingen die thans in het voltallig comité van de Verenigde Naties worden voorbereid.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie aan de Raad „Elementen voor een externe actie van de Gemeenschap in de energiesector”, doc. COM (79) 23 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 222/80**van de heer Moreland****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 april 1980)*

Betreft: Zeerechtconferentie van de Verenigde Naties

Het Amerikaanse Congres heeft over een voorlopige wetgeving inzake diepzeeboringen beraadslaagd. De Amerikaanse Regering voerde aan dat in ieder geval een wetgeving noodzakelijk is, ook al wordt er op de Zeerechtconferentie geen verdrag gesloten.

Naar verluidt is er een mogelijkheid dat soortgelijke voorstellen in de Bondsdag worden gedaan.

Is de Commissie van mening dat de Gemeenschap een dergelijke wetgeving behoeft en heeft zij hierover met de Regeringen van de Lid-Staten beraadslaagd?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie*(27 juni 1980)*

I. Indien het niet mogelijk zou zijn op de zeerechtconferentie van de Verenigde Naties te komen tot de vaststelling van een bevredigend internationaal stelsel voor de exploratie van en winning op de zeebodem en/of bepaalde derde landen ter zake nationale wettelijke regelingen zouden invoeren, zouden sommige Lid-Staten genoopt kunnen zijn tot opzet van een juridisch kader dat het mogelijk maakt de belangen van hun mijnbouwmaatschappijen te vrijwaren en licenties voor de winning op de zeebodem te verlenen.

De Commissie is van mening dat in een dergelijk geval de voorbereiding van deze nationale wettelijke regelingen in een communautair kader zou dienen te worden gecoördineerd, met name ter handhaving van de mededingsvoorwaarden voor de ondernemingen van de Lid-Staten en ter bevordering van de oprichting en werking van Europese industriegroeperingen.

2. Ter zake van dit vraagstuk hebben tot nog toe alleen informatiecontacten binnen de Gemeenschap plaatsgevonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 232/80
van mevrouw Flesch
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 april 1980)

Betreft: Aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

Overeenkomstig artikel 2 van de herziene ontwerp-richtlijn betreffende de verantwoordelijkheid voor produkten met gebreken die op 19 september 1979 door de Commissie is goedgekeurd, kan de producent van grondstoffen of van een onderdeel van het produkt eveneens verantwoordelijk worden gesteld ingeval dit materiaal of het onderdeel krachtens de toekomstige richtlijn gebreken vertoont en hierdoor letsel veroorzaakt.

Kan de Commissie nader aangeven of het voorstel zodanig dient te worden geïnterpreteerd dat de producent eveneens uit hoofde van deze toekomstige richtlijn verantwoordelijk is, zelfs ingeval het bovengenoemde gebrek uitsluitend het gevolg is van het feit dat het onderdeel voor het algemene ontwerp van het eindprodukt niet geschikt is om in het eindprodukt te worden verwerkt, en mede door het feit dat het onderdeel geproduceerd was volgens foutieve aanwijzingen of technische bijzonderheden die de producent van het eindprodukt heeft verstrekt?

Kan de Commissie eveneens mededelen of het voorstel zodanig dient te worden geïnterpreteerd dat iemand die uitsluitend de grondstoffen of onderdelen die door anderen zijn geproduceerd assembleert, in de zin van de ontwerp-richtlijn als een „producent” moet worden beschouwd?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie
(2 juli 1980)

Degene die door anderen vervaardigde onderdelen tot een eindprodukt samenvoegt, is producent van het eindprodukt en als zodanig aansprakelijk krachtens artikel 2 van het richtlijnvoorstel.

Wanneer het onderdeel zonder zelf gebreken te vertonen, alleen maar voor de vervaardiging van het eindprodukt ongeschikt is, dan is de vervaardiger van dat onderdeel niet aansprakelijk, omdat zijn eigen produkt geen gebreken heeft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 260/80
van de heer De Clercq
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 april 1980)

Betreft: Onderzoek „directe steun aan landbouwincomens”

Volgens het verslag van het BEUC (Europees Bureau van de consumentenverenigingen) over de Europese consumenten en het gemeenschappelijk landbouwbeleid zou de Commissie studies hebben gemaakt over de kosten en de voordelen van directe steun aan (landbouw)inkomens, en zouden — volgens het BEUC — de resultaten van deze studies nog niet publiek zijn gemaakt.

Gezien de actuele moeilijkheden in het gemeenschappelijke landbouwbeleid, zou een dergelijk onderzoek nuttige gegevens kunnen opleveren en misschien complementaire of alternatieve mogelijkheden kunnen bieden voor het huidige problematische prijzenbeleid.

Indien de beweringen van het BEUC juist zijn, wanneer denkt de Commissie dan de resultaten van het betrokken onderzoek te publiceren?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie
(4 juli 1980)

Een studie van de kosten en baten van rechtstreekse inkomenssteun, zoals genoemd in het verslag van het BEUC (Europees Bureau van de consumentenverenigingen) is door de Commissie niet verricht. Wel hebben de diensten van de Commissie de eventuele toekenning van dergelijke steun onderzocht als één van de mogelijkheden om een oplossing te vinden voor het inkomensvraagstuk van landbouwers wier huidige inkomen ontoereikend wordt geacht. Dit onderzoek heeft tot de conclusie geleid dat, gezien de politieke, technische en financiële aspecten, alsmede gezien de te verwachten effecten zowel op de marktsituatie als op de structurele aanpassing van de landbouw, algemene toepassing van dergelijke steun niet geschikt zou zijn om het vraagstuk van de landbouwers met lage inkomens op te lossen.

Gezien de aard en het doel van het betrokken onderzoek, lenen de resultaten zich niet voor publikatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 277/80
van de heer Radoux
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1980)

Betreft: Invoer van militair materieel in de Gemeenschap

Tot nog toe werden bij de invoer van militair materieel uit derde landen in het algemeen geen douanerechten geheven, waarbij de Lid-Staten zich beroepen op artikel 223 van het Verdrag van Rome.

De Commissie heeft, vermoedelijk als gevolg van de inwerkingtreding van het stelsel der eigen middelen, te kennen gegeven dat bovengenoemd artikel de Lid-Staten niet het recht geeft vrijstelling van douanerechten te verlenen.

Kan de Commissie mededelen of:

- a) dit standpunt unaniem in de Gemeenschap wordt gedeeld:
- b) volgens haar een verplichte regeling voor alle partijen moet worden getroffen?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(4 juli 1980)

De Commissie zou erop willen wijzen dat er, zoals de geachte Afgevaardigde schijnt te denken, geen sprake is van een algemene vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, welke bepaalde Lid-Staten momenteel op eigen initiatief verlenen bij invoer van militair materieel uit derde landen, maar uitsluitend voor bepaalde categorieën materieel.

Het standpunt van de Commissie, dat zij met name kenbaar maakte in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 646/77 ⁽¹⁾ van de heer Waltmans en nr. 335/79 ⁽²⁾ van de heer Van Miert, berust op de overweging dat de heffing van een douanerecht niet van dien aard is dat de bescherming van de „wezenlijke belangen” van de veiligheid van een Lid-Staat worden geschaad en dat de Lid-Staten derhalve geen beroep kunnen doen op artikel 223, lid 1, sub b), van het Verdrag om unilateraal vrijstelling te verlenen voor aan rechten onderworpen materieel dat zij met het oog op hun defensiebehoeften uit derde landen invoeren.

Gelet op de economische en financiële gevolgen van dergelijke door de Lid-Staten getroffen vrijstellingsmaatregelen, acht de Commissie het noodzakelijk dat een oplossing wordt gevonden die verenigbaar is met de fundamentele doelstellingen van de Gemeenschap en tegelijkertijd rekening houdt met het nationale beleid der Lid-Staten op defensiegebied. Zij streeft momenteel in samenwerking met de Lid-Staten naar een dergelijke oplossing, welke onder inachtneming van het bepaalde in het EEG-Verdrag met betrekking tot de wijzigingen inzake de schorsing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, daadwerkelijk leidt tot toepassing van een uniforme regeling in de gehele Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. C 164 van 10. 7. 1978, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 126 van 27. 5. 1980, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 278/80

van de heer Moreland

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1980)

Betreft: Interpretatie van tarieven, contingenten en andere douaneregelingen

Is de Commissie van mening dat de communautaire tarieven, contingenten en andere douaneregelingen door de douanebeambten in alle Lid-Staten op dezelfde wijze worden geïnterpreteerd?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(30 juni 1980)*

De Commissie is zich terdege ervan bewust hoe belangrijk het is te zorgen voor gelijke behandeling op douanegebied, en zij besteedt aan dat aspect bijzondere aandacht bij de uitwerking van voorschriften inzake tarieven, tariefcontingenten en andere douaneaangelegenheden. Bovendien hebben de werkzaamheden van de comités van de Gemeenschap, die zich met douanezaken bezighouden, voor een belangrijk deel te maken met het vraagstuk van de uniforme toepassing van die voorschriften. De Commissie is echter steeds bereid om, ingeval de regelingen door douaneambtenaren in de verschillende Lid-Staten op uiteenlopende wijze zouden worden geïnterpreteerd, de aan haar voorgelegde specifieke klachten dienaangaande te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 282/80**van de heer Moreland****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(29 april 1980)*

Betreft: Arbeidsduur in het wegvervoer

De wettelijke regeling van de arbeidsduur en de rusttijden in het wegvervoer zijn in de Gemeenschap vooral ingevoerd om overbelasting van vrachtwagenchauffeurs te voorkomen en de veiligheid op de wegen te verhogen

1. Zorgt de Commissie ervoor dat deze regelingen ook inderdaad door de Lid-Staten worden uitgevoerd?
2. Welke vrijstellingen zijn momenteel van kracht?
3. Heeft de Commissie aan mogelijke uitzonderingen gedacht voor:
  - a) minibussen,
  - b) fabrieksvoertuigen,
  - c) chauffeurs wier traject op een ver afgelegen punt begint of eindigt,
  - d) veevervoer,
  - e) landrovers?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(27 juni 1980)*

1. De Commissie ziet erop toe dat de controle naar behoren wordt uitgevoerd, zowel voor wat betreft de aangelegde normen als de degelijkheid en de fre-

quentie van de inspecties. Daarnaast wil de Commissie erop wijzen dat de toepassing van deze regeling in de eerste plaats op de Lid-Staten neerkomt.

2. Krachtens artikel 14 bis van Verordening (EEG) nr. 543/69 ⁽¹⁾ kunnen de Lid-Staten een aantal afwijkingen van de toepassing van de voornoemde verordening toestaan, na raadpleging of machtiging van de Commissie. Behalve Luxemburg hebben alle Lid-Staten reeds één of meer verzoeken ingediend om alle of sommige van de in deze artikelen vermelde afwijkingen te mogen toepassen.

3. Verordening (EEG) nr. 543/69 voorziet namelijk in de mogelijkheid om voor bepaalde vormen van vervoer afwijking toe te staan en geldt voor sommige zelfs helemaal niet. Van de in de vraag genoemde categorieën mogen, volgens artikel 14 bis, lid 2, sub a), minibussen van de voorschriften afwij-

ken. Artikel 4, punt 7, bepaalt dat trekkers die uitsluitend bestemd zijn voor plaatselijke bos- en landbouwwerkzaamheden zijn vrijgesteld van de toepassing van de verordening, evenals alle trekkers waarvan de toegestane maximumsnelheid niet meer dan 30 km per uur bedraagt (punt 6 van hetzelfde artikel). Bovendien bevat artikel 14 bis, lid 2, sub c), de mogelijkheid om van de verordening af te wijken voor het vervoer van levende dieren van de boerderij naar de plaatselijke markten en terug, alsmede vervoer van niet voor menselijke consumptie bestemde geslachte dieren of slachtafvallen. Op terreinwagens is de verordening niet van toepassing, want hun maximum gewicht bedraagt niet meer dan 3,5 ton (artikel 4, punt 2).

Daarentegen maakt de verordening geen uitzondering voor transporten vanuit of naar afgelegen gebieden.

⁽¹⁾ PB nr. C 73 van 17. 3. 1979, blz. 1 (gecodificeerde versie van Verordening (EEG) nr. 543/69 van de Raad).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 283/80

van de heer Moreland

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1980)

Betreft: EG-voorschriften inzake maten en gewichten

In hoeverre is de Commissie direct verantwoordelijk voor publikatie van en advies over de toepassing van de EG-voorschriften inzake maten en gewichten in de Lid-Staten?

Zorgt zij ervoor dat deze voorschriften worden uitgevoerd?

Heeft zij zich ervan vergewist dat allen op wie de voorschriften van toepassing zijn, ook werkelijk weten welke gevolgen deze voor hen hebben? Heeft zij klachten ontvangen over moeilijkheden bij de toepassing van deze voorschriften? Is zij voornemens eventueel financiële hulp te verlenen aan bedrijven of plaatselijke overheden indien deze voorschriften extra kosten voor hen met zich meebrengen?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(1 juli 1980)

De Commissie werd nooit geconfronteerd met de noodzaak nadruk te leggen op de toepassing van de EEG-voorschriften inzake maten en gewichten in de Lid-Staten en heeft bijgevolg hierover geen speciale documenten gepubliceerd of adviezen verstrekt. Het geachte Parlementslid wordt erop gewezen dat de EEG-wetgeving op dit gebied

gebaseerd is op artikel 100 van het EEG-Verdrag en bijgevolg wordt toegepast in de vorm van richtlijnen, die zoals gebruikelijk in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden gepubliceerd. De toepassing valt dus onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. De laatste richtlijn werd op 15 januari 1980 ⁽¹⁾ goedgekeurd.

De toepassing door de Lid-Staten wordt door de Commissie van nabij gevolgd. De in artikel 169 van het Verdrag uiteengezette procedure na de constatering van inbreuk wordt automatisch in werking gesteld in geval van niet-toepassing of niet-correcte toepassing door de Lid-Staten.

De Commissie heeft geen bijzondere klachten ontvangen over moeilijkheden in verband met de wetgeving op dit gebied en is niet van plan financiële steun te verlenen aan diegenen op wie de EEG-voorschriften of de nationale voorschriften inzake maten en gewichten van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 51 van 25. 2. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 289/80

van de heer Berkhouwer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1980)

Betreft: Vrije vestiging van artsen

Is de Commissie ervan op de hoogte dat aan Belgische universiteiten afgestudeerde artsen in Nederland bij hun vestiging als huisarts moeilijkheden ondervinden?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(1 juli 1980)

De Commissie heeft tot nu toe geen klachten ontvangen van in België afgestudeerde artsen die bij hun vestiging als huisarts in Nederland moeilijkheden zouden hebben ondervonden. De indruk bestaat dat ook bij de Belgische overheid dergelijke klachten niet zijn binnengekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 290/80**van de heer Berkhouwer****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(29 april 1980)*

Betreft: Hartchirurgie

Is de Commissie, juist gezien de vrijheid van vestiging van artsen in de EG, ervan op de hoogte dat in Nederland de mogelijkheden ontbreken om in voldoende mate open-hartoperaties te verrichten?

Is de Commissie bereid en in staat hier in zoverre een bemiddelende rol te spelen zodat voortaan patiënten niet meer naar Houston, Texas hoeven te worden overgevlogen en verplegend personeel daarvandaan moet komen, maar integendeel dat er een oplossing voor deze problemen gevonden wordt, door overbrenging van patiënten of van personeel binnen de EG?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(30 juni 1980)*

Uit de door de Commissie naar aanleiding van de vraag van het geachte Parlementslid ingewonnen informatie blijkt, dat in Nederland tijdens de laatste jaren het aantal open-hartoperaties aanzienlijk is toegenomen en dat inderdaad in verband hiermede zich bepaalde problemen hebben kunnen voordoen.

De Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG met betrekking tot het vrije verkeer van artsen ⁽¹⁾, evenals Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende toepassing van de stelsels van sociale zekerheid op werknemers in loondienst en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽²⁾, volstaan naar het inzicht van de Commissie, in het algemeen als instrumentarium om momenteel de verplaatsing van artsen en zieken binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken.

De Commissie overweegt geen bijzondere stappen op het gebied van de hartchirurgie.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 291/80**van de heer Berkhouwer****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(29 april 1980)*

Betreft: Het heffen van tolgelden op de Belgische snelwegen

1. Is de Commissie op de hoogte van het voornemen van de Belgische Regering om per 1 juli 1980 over te gaan tot het heffen van tolgelden op de Belgische snelwegen, voor het gebruik waarvan (ook) niet-Belgische autorijders een „vignet” zouden moeten kopen ten bedrage van 35 gulden per twee weken?

2. Wil de Commissie de nodige maatregelen treffen om de Belgische Regering ervan te weerhouden om over te gaan tot het invoeren van deze maatregel omdat deze:
- op zich niet aanvaardbaar is, daar tolgelden zullen worden geheven niet met het speciale doel van de bekostiging van aan te leggen wegen maar voor het gebruik van allang bestaande verbindingen;
  - in strijd is met belastingverdragen geldende tussen Nederland en België, letter en geest Benelux-Verdragen, alsmede letter en geest van de EEG-Verdragen en het beginsel van vrij verkeer in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie

(1 juli 1980)

1. Wij verwijzen het geachte Parlementslid naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 410/79 ⁽¹⁾ van de heer Müller-Hermann, nr. 900/79 ⁽²⁾ van de heer Seefeld en nr. 1410/79 ⁽³⁾ van de heer Gendebien.

2. De Belgische Regering heeft de Commissie te kennen gegeven dat zij voornemens is haar te raadplegen over de invoering van een „vignet” voor autosnelwegen, volgens de procedure voor voorafgaand overleg die is ingevoerd met de beschikking van de Raad van 1962 ⁽⁴⁾. De Commissie zal echter pas na inzage van de desbetreffende teksten kunnen beoordelen of deze verenigbaar zijn met de communautaire wetgeving en met de overwogen maatregelen op vervoergebied.

⁽¹⁾ PB nr. C 275 van 31. 10. 1979, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 49 van 27. 2. 1980, blz. 34.

⁽³⁾ PB nr. C 105 van 28. 4. 1980, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 298/80

van de heer Spencer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1980)

Betreft: Hulp aan Kameroen

Sinds 1967 hebben de Cimenteries de Cameroun (Cimencam) drie leningen ontvangen van de Gemeenschap ten bedrage van 4,29 miljoen rekeneenheden. Onlangs, op 11 december 1979, heeft de Europese Investeringsbank een lening aangekondigd van 6,6 miljoen rekeneenheden met een looptijd van tien jaar en een interestvoet van 7,3 % en een rentesubsidie van 3 % uit de middelen van het Europees Ontwikkelingsfonds.

De Regering van Kameroen echter houdt personen wegens politieke activiteiten gevangen zonder een vorm van proces en overtreedt daarbij de rechten van de mens.

Kan de Commissie mededelen

1. wat het officiële beleid is van de Gemeenschap bij haar hulp aan landen die de rechten van de mens schenden;
2. welke druk zij kan uitoefenen op de regeringen van landen die financieel voordeel hebben van de bepalingen van de Overeenkomst van Lomé ten einde hen aan te sporen om de rechten van de mens in hun landen te eerbiedigen?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie

(2 juli 1980)

De Commissie is niet op de hoogte van de schending van de mensenrechten waarvan het geachte Parlementslid Kameroen beticht.

Aangaande het algemene beleid van de Commissie op het gebied van de mensenrechten wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 736/79 ⁽¹⁾ van de heer Van Miert.

⁽¹⁾ PB nr. C 328 van 31. 12. 1979, blz. 21.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 307/80

van de heer Provan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 april 1980)

Betreft: Inbreuken in de sector alcoholische dranken

1. Welke aansluitende acties heeft de EEG-Commissie ondernomen naar aanleiding van de arresten van het Hof in de zaken 168/78 ⁽¹⁾, 169/78 ⁽¹⁾, 171/78 ⁽¹⁾, 55/79 ⁽²⁾ en 68/79 ⁽³⁾?
2. Welke acties heeft de Commissie ondernomen sedert deze uitspraken voor wat betreft andere inbreuken in de sector alcoholische dranken?
3. Heeft de Commissie zich ervan vergewist dat de Griekse overheid op de hoogte is van de uitspraken van het Hof?

⁽¹⁾ PB. nr. C 214 van 8. 9. 1978, blz. 4 en 5. }

⁽²⁾ PB nr. C 126 van 19. 5. 1979, blz. 5. }

⁽³⁾ PB nr. C 134 van 29. 5. 1979, blz. 11. }

Gemeenschappelijk arrest in deze zaken PB nr. C 79 van 29. 3. 1980.

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie

(1 juli 1980)

1. De Commissie heeft de betrokken Lid-Statens verzocht om hun wettelijke en administratiefrechtelijke regelingen onverwijld met de bepalingen van artikel 95, EEG-Verdrag, en met de uitspraken van het Hof van Justitie in overeenstemming te brengen.

2. De bewuste uitspraken van het Hof van Justitie, waarin steun voor de opvattingen van de Commissie m. b. t. de draagwijdte en strekking van artikel 95 valt te lezen, noemen de Commissie er niet toe harerzijds nog bijzondere stappen te ondernemen m. b. t. de met dat artikel verband houdende inbreukprocedures. Deze procedures zullen derhalve hun normale weg volgen.

3. Als toekomstig lid van de Gemeenschap wordt Griekenland uiteraard op de hoogte gehouden van alle belangrijke ontwikkelingen die zich in de Gemeenschap voordoen. Zo werd het dan ook aangewezen geoordeeld om de aandacht van de Griekse autoriteiten op deze uitspraken te vestigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 313/80

van de heer Loo

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1980)

Betreft: Gegeven gevolg aan de beschikking van 20 februari 1978: overlegprocedure en oprichting van een Comité voor de vervoersinfrastructuur

Door de beschikking van 20 februari 1978 heeft de Raad een overlegprocedure ingesteld en een Comité voor de vervoersinfrastructuur opgericht. In het door de Commissie in november jl. gepubliceerde memorandum over de rol van de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de vervoersinfrastructuur werd volstaan met te wijzen op het belang hiervan.

Kan de Commissie een eerste overzicht geven zowel van deze procedure als van de werkzaamheid van het Comité?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie

(2 juli 1980)

Het bij de beschikking van de Raad van 20 februari 1978 ⁽¹⁾ opgerichte Comité voor de vervoersinfrastructuur is tot nu toe vier keer in vergadering bijeengekomen.

Na opstelling van het reglement van orde heeft het Comité, dat vele taken heeft, zich in de eerste plaats beziggehouden met verzameling van de plannen en programma's ten einde daarvan, bij de verdere werkzaamheden, zoveel mogelijk profijt te trekken. Volgens de Commissie zijn de eerste daarbij behaalde resultaten bemoedigend. Het Comité heeft een zeer nuttige rol gespeeld bij de voorbereiding van het verslag van de Commissie over de knelpunten, waarom de Raad de Commissie heeft verzocht in het kader van de bestudering van het voorstel voor een verordening betreffende hulp aan projecten van communautair belang. De bestudering door het Comité van de daarbij te volgen methoden en van de nationale bijdragen zijn voor de voorbereiding van dit verslag onontbeerlijk geweest. De Commissie hecht hieraan groot belang omdat het Comité juist in het kader van de toepassing van deze verordening de hem toebedeelde rol kan vervullen.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 16.

Verder helpt het Comité de Commissie bij de uitwerking van een verslag over de beoordeling van projecten van communautair belang waarom eveneens door de Raad is verzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 314/80
van de heer Loo
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 mei 1980)

Betref: Memorandum betreffende de rol van de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de vervoersinfrastructuur. Energie en vervoer

In het door de Commissie in november 1979 gepubliceerde memorandum over de vervoersinfrastructuur wordt gewezen op de noodzaak

- dat het energiebeleid voortaan mede moet beslissen over de uitvoering van programma's voor de vervoersinfrastructuur,
- dat het vervoerbeleid terdege rekening moet houden met de verschillen tussen de verkeerstechnieken wat betreft het energieverbruik, hoewel de energie niet het enige element is van de totale kosten van het vervoer voor de samenleving. Dit brengt met zich mede dat de vervoermarkt moet worden omgebogen naar energiebesparende verkeerstechnieken.

Hoe is het volgens de Commissie mogelijk om de liberale houding van niet-inmenging van de staat op de vervoermarkt, een opvatting die tot uitdrukking komt in het communautaire beleid, te verzoenen met de noodzakelijke ombuiging naar energiebesparende verkeerstechnieken waarbij het vervoer over de binnenwateren op de eerste plaats staat?

Hoe denkt de Commissie te kunnen optreden ten einde te bevorderen dat de Lid-Staten rekening houden met deze overwegingen op het gebied van het energiebeleid bij de tenuitvoerlegging van de infrastructuurprogramma's voor het vervoer?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie
(3 juli 1980)

1. In het door het geachte Parlementslid genoemde memorandum tracht de Commissie aan te tonen hoe maatregelen op het gebied van de infrastructuur een doorslaggevende invloed kunnen uitoefenen op een aantal met het vervoer in verband staande factoren. In haar Mededeling over de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid van oktober 1973 ⁽¹⁾ had de Commissie enerzijds gewezen op de noodzaak de verbruikers de vrije keuze te laten in het kader van een concurrerende markt voor dienstverlening, en anderzijds op de rol van de overheid bij de planning van de verkeersnetten. Deze overwegingen plus de overzichtelijkheid van de kosten en de verantwoordelijkheden, zijn de voornaamste kenmerken van de opvatting van de Commissie over de ontwikkeling van een gemeenschappelijk vervoerbeleid.

⁽¹⁾ Bulletin van de Europese Gemeenschappen, supplement 16/73.

2. Op het gebied van de infrastructuur kan de Gemeenschap op twee manieren ingrijpen:

- de Commissie kan aanwijzingen geven over de behoeften van de Gemeenschap (zie beschikking van 20 februari 1978 houdende invoering van een overlegprocedure en oprichting van een comité op het gebied van de vervoersinfrastructuur, inzonderheid de artikelen 3, 5 en 6 ⁽¹⁾);
- er kan financiële steun worden verstrekt (zie vooral verordening (EEG) van de Raad betreffende financiële steun voor projecten van communautair belang op het gebied van de vervoersinfrastructuur).

3. Zoals de Commissie reeds heeft gezegd moeten overwegingen ten aanzien van de energiebesparing in beide gevallen meetellen.

4. In een rapport waar de Raad om heeft gevraagd zal de Commissie later kunnen uitleggen hoe het energieverbruik moet worden verwerkt in de methoden voor de beoordeling en evaluatie van het communautaire belang. Zij legt er echter de nadruk op dat dit element van geval tot geval moet worden bezien en dat zijn relatief belang in de sociaal-economische kosten verschillend kan zijn al naar gelang van het project waar het om gaat.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 16.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 315/80

van de heer Loo

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1980)

Betreft: Gemeenschappelijk vervoerbeleid

In het memorandum van de rol van de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de vervoersinfrastructuur van november 1979 wordt gewag gemaakt van een aantal projecten die kennelijk van communautair belang zijn, maar waaruit nog nadere keuze moet worden gemaakt. In het document wordt gezegd dat „aangezien de uitvoering van deze projecten over een periode van verscheidene jaren zal worden gespreid, zij zal moeten worden ingelast in de lange-termijnplanning van de ontwikkelingen van de infrastructuur op het Europese vlak”.

Is de Commissie van mening dat dit schema in overeenstemming is te brengen met het „verkeersnettenplan” van de Commissie voor vervoer van het vorige Parlement?

Tijdens zijn zitting van 6 december 1979 heeft de Raad van ministers voor Vervoer het memorandum als geheel positief genoemd. Was deze beoordeling unaniem en heeft deze betrekking op het voorgestelde schema ten aanzien waarvan de Regering van een Lid-Staat echter bij herhaling bezwaren heeft gemaakt?

Moet dit schema volgens de Commissie de gehele infrastructuur van Europees belang omvatten ongeacht de verkeerstechnieken of moet dit worden gedifferentieerd naar verkeerstechnieken?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(3 juli 1980)*

1. Naar de mening van de Commissie is het voor de optimale rentabiliteit van de investeringen wenselijk de infrastructuurbehoeften in een kader op lange termijn te plaatsen en aan de hand daarvan de projecten geleidelijk te verwezenlijken.
2. De uitwerking van een dergelijk kader, dat in het door het geachte Parlementslid aangehaalde memorandum van de Commissie schema wordt genoemd, doet vele problemen rijzen en kost tijd. Het infrastructuurcomité dat bij besluit van de Raad van 20 februari 1978 is opgericht ⁽¹⁾, moet hieraan zijn medewerking verlenen. De Commissie meent dat dit schema stapsgewijs moet worden opgesteld naarmate over de grote verbindingen van communautair belang meer informatie beschikbaar komt en de desbetreffende projecten worden onderzocht. Elke tak van vervoer zal in dit schema afzonderlijk moeten worden behandeld.
3. Tijdens zijn vergadering van 6 december 1978 heeft de Raad geen oordeel uitgesproken over het memorandum. Hij heeft het comité van permanente vertegenwoordigers opgedragen dit diepgaand te bestuderen.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 16.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 316/80**van de heer Loo****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Financiering van de vervoersinfrastructuur van Europees belang

Op 30 juni 1976 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend om, onder eerbiediging van bepaalde voorwaarden en procedures, de mogelijkheid te scheppen voor een financiële steun voor de vervoersinfrastructuur. Dit voorstel werd op 15 december 1976 door het Economisch en Sociaal Comité en op 4 juli 1977 door het Europese Parlement goedgekeurd. De Raad besloot het voorstel nader in studie te nemen doch heeft het nog steeds niet goedgekeurd.

Naar het schijnt komt een gedeelte van de bezwaren van de Regeringen van bepaalde Lid-Staten voort uit de vrees dat door deze mogelijke financiële steun de communautaire vervoerders die van deze nieuwe verkeerswegen gebruik maken een betere toegang wordt geboden.

Zo zou bij voorbeeld de communautaire financiële steun voor een waterweg slechts kunnen worden toegekend wanneer het bij toerbeurtregeling op deze waterweg zou worden opgeheven.

Kan de Commissie in het licht van de debatten die hebben plaatsgevonden over dit voorstel haar doelstelling op dit gebied nader uiteenzetten en de gekoesterde vrees wegnemen?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(3 juli 1980)*

Het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende steun aan communautair belangrijke infrastructuurprojecten op vervoersgebied heeft uitsluitend ten doel, bij te dragen tot de harmonieuze ontwikkeling van een communautair vervoernet. Dank zij de voorgestelde regeling kunnen projecten van communautair belang worden uitgevoerd die de Lid-Staten nationaal niet kunnen financieren.

Het gebruik van de waterwegen in de Gemeenschap moet worden geregeld via specifieke maatregelen die op marktdoeleinden zijn afgestemd. Die doeleinden kunnen in geen geval worden nagestreefd met infrastructuursteunmaatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 319/80**van mevrouw Poirier****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Honger in de wereld en deelneming van de EEG aan de werkzaamheden van de FAO

De Directeur-generaal van de FAO, de heer E. Saouma, heeft tijdens een betoog in het kader van een hearing over de vraagstukken van de honger in de wereld, georganiseerd door de Commissie voor ontwikkeling en samenwerking op 1 en 2 april 1980 te Brussel verklaard te betreuren dat enkele landen een bepaalde terughoudendheid aan de dag leggen om actiever bij te dragen aan de internationale werkzaamheden. Daarom zouden ondanks de geringe voorgestelde verhoging van het huidige budget van de FAO met netto 5,2 % voor twee jaar enige grote geïndustrialiseerde landen het nodig geoordeeld hebben om niet met deze voorstellen in te stemmen en zich van stemming over de begroting te onthouden.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke landen zich van stemming hebben willen onthouden;
2. welk het bedrag is van de bijdrage en welk gedeelte dit uitmaakt van de begroting van de FAO alsmede van elk van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(30 juni 1980)*

1. De begroting van de FAO voor de tweejarige periode 1980-1981, die is goedgekeurd door de twintigste conferentie van de FAO (Rome 10 tot 29 no-

vember 1979), bedraagt 274 535 000 US-dollar, d. i. een reële verhoging van 5,2 % ten opzichte van de begroting 1978-1979.

De begroting wordt geacht te zijn aangenomen wanneer tweederde van de Lid-Staten van de FAO (148) er hun goedkeuring aan hebben gehecht.

Bij de stemming over de begroting hebben de volgende Lid-Staten zich onthouden:

Landen	Aandeel in de begroting (in %)
Verenigde Staten	25,00
Canada	4,02
Japan	11,7
Verenigd Koninkrijk	5,46
Bondsrepubliek Duitsland	10,18
Mexico ⁽¹⁾	0,93
	57,29

⁽¹⁾ In een stemverklaring heeft Mexico meegedeeld dat de onthouding niet gericht was tegen de verhoging van de begroting maar moest worden toegeschreven aan interne factoren in verband met de begrotingsprocedure.

2. De jaarlijkse bijdragen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor de begroting van de FAO 1980-1981 zijn als volgt vastgesteld:

	US-\$	Aandeel in de totale begroting (in %)
België	2 019 993	1,49
Denemarken	1 233 687	0,91
Bondsrepubliek Duitsland	13 787 469	10,18
Frankrijk	10 384 662	7,67
Ierland	271 140	0,20
Italië	5 723 554	4,22
Luxemburg	81 342	0,06
Nederland	2 711 400	2,00
Verenigd Koninkrijk	7 404 122	5,46
	43 617 369	32,19

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 325/80

van de heer Moreland

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1980)

Betreft: Viscose

Ten gevolge van de sluiting van viscoseproducerende fabrieken in het Verenigd Koninkrijk en Italië is de productiecapaciteit in de Gemeenschap met een derde teruggelopen. Daardoor kunnen de overgebleven producenten (Enka-Glanzstoff en Rhône-Poulenc) niet volledig aan de vraag naar viscose in de Gemeenschap voldoen.

Heeft de Commissie nagegaan wat de oorzaken zijn van deze sluitingen? Zo ja, wat zijn haar conclusies?

Welke stappen overweegt zij te nemen om voldoende aanbod van viscose in de Gemeenschap te verzekeren?

Zal de Commissie maatregelen nemen om:

1. leningen en subsidies te verstrekken aan ondernemingen die hun viscoseproductie in de Gemeenschap willen uitbreiden;
2. de bestaande heffing op viscose-import in te trekken totdat de productie in de Gemeenschap weer aan de vraag kan voldoen (en er tevens op toe te zien dat er geen „dumping” van viscose ten koste van de huidige producenten in de Gemeenschap plaatsvindt);
3. de heffing op invoer op te schorten voor het deel van het spinnerijprogramma dat door de bovengenoemde producenten niet kan worden gedekt?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(2 juli 1980)*

1 en 2. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt betreffen de door het geachte Parlementslid genoemde sluitingen slechts fabrieken voor viscose in de vorm van filamentgarens, waarvan de produktie in 1979 niet meer dan een derde van de totale viscoseproduktie beliep. Blijkens dezelfde gegevens behoudt de Gemeenschap als geheel, ondanks deze sluitingen, een produktiecapaciteit die groot genoeg is om haar behoeften aan filamentgarens, zowel voor de textielindustrie als voor andere industriële verwerking, met name bij de fabricage van banden, te dekken.

Van de factoren die tot de sluiting van de betrokken fabrieken kunnen hebben geleid dienen te worden vermeld:

- de veroudering van de installaties;
- de hoge kosten van hun vervanging door moderne produktie-eenheden vergeleken met die van installaties welke gelijkwaardige synthetische

garens fabriceren, vooral door kostbare voorzieningen tegen milieuvervuiling;

- de weinig bemoedigende vooruitzichten met betrekking tot de ontwikkeling van de markt, in het bijzonder die van garens voor banden welke sterke concurrentie ondervinden van synthetische garens en meer nog van metaalgarens.

3. Bij elke aanvraag van een onderneming binnen de Gemeenschap gaat de Commissie na of voldaan wordt aan de criteria om in aanmerking te komen voor toepassing van de financiële instrumenten waarover de Gemeenschap beschikt of zou kunnen beschikken.

4. Gelet op de sub 1 genoemde gegevens, lijkt de toestand van de viscose-industrie in de Gemeenschap geen uitzondering te vereisen op de douaneregeling voor uit derde landen ingevoerde gelijksoortige produkten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 333/80**van de heren Lega en Ghergo****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Advies van het Europese Parlement inzake drie voorstellen voor verordeningen van de Raad tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen

Kan de Commissie het gerucht bevestigen volgen hetwelk zij niet voornemens zou zijn om in de zin van artikel 149, tweede alinea, van het EEG-Verdrag haar voorstellen voor verordeningen van de Raad tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen ⁽¹⁾ te wijzigen in weerwil van het advies en de hierop voorgestelde amendementen van het Europese Parlement in zijn op 18 januari 1980 goedgekeurde resolutie ⁽²⁾?

Zo ja, is de Commissie zich ervan bewust dat zij het Parlement in hoge mate teleurstelt door zijn advies en voorgestelde amendementen die het met alle verantwoordelijkheidsgevoel ten aanzien van een bijzonder moeilijke materie, niet alleen wat de sociale en normatieve aspecten betreft maar ook gezien de gevolgen voor de goede werking van de communautaire administratieve organen heeft opgesteld, niet in overweging te nemen?

⁽¹⁾ PB nr. C 191 van 30. 7. 1979, blz. 1, 5 en 9.

⁽²⁾ PB nr. C 34 van 11. 2. 1980, blz. 39.

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie*(27 juni 1980)*

De Commissie heeft tijdens het debat van 17 januari over de resolutie van het Europese Parlement ⁽¹⁾ duidelijk verklaard niet in staat te zijn om uitvoering te geven aan het advies van het Parlement met betrekking tot het voorstel tot wijziging van de salarisschaal. Met betrekking tot de door het Europese Parlement aangebrachte wijzigingen in de tekst van de voorstellen voor verordeningen van de Raad tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen op het gebied van het gezins- en sociale beleid alsmede op dat van de pensioenregeling, heeft de Commissie een grondig onderzoek ingesteld en is zij voornemens een aantal van deze amendementen te ondersteunen in het kader van de behandeling van haar voorstellen door de instanties van de Raad.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 250 (januari 1980), blz. 207.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 337/80**van de heer Damseaux****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Schadeloosstelling in de vorm van een rente en de richtlijn op het levensverzekeringsbedrijf

Zowel om op doelmatige wijze de door slachtoffers of hun rechthebbenden geleden schade te vergoeden en om de financiële gevolgen van grote rampen te verminderen, stellen de Amerikaanse verzekeraars meer en meer jaarlijkse renten voor in plaats van een kapitaaluitkering.

Als gevolg van Richtlijn 79/267/EEG van 5 maart 1979 betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf ⁽¹⁾ kan een verzekeringsmaatschappij voor cascoverzekeringen, brand, ongevallen en diverse risico's haar werkzaamheden in deze branche niet verder voortzetten.

De in de Verenigde Staten geconstateerde tendens kan zich echter ook in Europa voordoen. Argumenten als een betere vergoeding en een goed beheer kunnen uiteraard ook op de Europese verzekeringsmarkt naar voren worden gebracht.

In dit licht gezien zou de verplichte specialisatie door hoger genoemde richtlijn een vervalsing van de mededinging kunnen betekenen.

Kan de Commissie mededelen of zij dit probleem momenteel bestudeert?

⁽¹⁾ PB nr. L 63 van 13. 3. 1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie*(1 juli 1980)*

De verschillende typen aansprakelijkheidsverzekering vallen onder het toepassingsgebied van de richtlijn coördinatie schadeverzekering van 24 juli 1973 (73/239/EEG) ⁽¹⁾. In deze richtlijn worden geen bijzondere regels gegeven met betrekking tot de vorm, zoals b. v. een jaarlijkse rente of een kapitaaluitkering, die de verrichting van de verzekeraar kan dragen.

Ook verbiedt zij de Lid-Staten geenszins, de aansprakelijkheidsverzekeraars te machtigen tot de verlening van rentes als schadevergoeding.

In artikel 1, lid 1, sub b), van de door het geachte Parlementslid bedoelde coördinatie-richtlijn levensverzekering van 5 maart 1979 (79/267/EEG) wordt inderdaad van renteverzekering gesproken, doch deze verzekering vormt het onderwerp van een personenverzekeringsovereenkomst en niet van een aansprakelijkheidsverzekeringsovereenkomst. Deze verzekeraar doet de in de overeenkomst voorziene periodieke recente uitkeringen op basis van een actuariële berekening in verband met de levensduur en onafhankelijk van enigerlei verplichting tot schadevergoeding. Het gaat hier derhalve om een ander type rente.

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 338/80**van de heer Damseaux****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Invoering van een autowegenvignet in België

Het plan om een autowegenvignet in België in te voeren zou aanleiding kunnen geven tot aanzienlijke moeilijkheden op Europees niveau.

Krachtens een beschikking van de Raad van 21 maart 1962 dient België voor dit soort beslissingen het advies te vragen van de Commissie. Het standpunt van de Commissie is weliswaar slechts adviserend maar de Commissie kan ook een dwingend verbod uitvaardigen uit eigen hoofde of op verzoek van een Lid-Staat dan wel beroepsorganisaties wanneer blijkt dat het Belgische plan wanneer het is afgekondigd, bepalingen bevat die in strijd zijn met het vrije verkeer van goederen en diensten dat door het Verdrag van Rome wordt gewaarborgd.

De minister van Verkeer van de Duitse Bondsrepubliek zou de Commissie reeds te kennen hebben ge-

geven dat hij bezwaren heeft tegen de invoering van een dergelijke regeling.

Is het juist dat de Duitse Regering bezwaren naar voren heeft gebracht en zo ja, welke?

Verder wordt in een voorstel voor een richtlijn van de Gemeenschap waarvoor alleen nog de toestemming van Italië vereist is, uitgegaan van het beginsel van de betaling van de automobielbelasting per nationaliteit en niet per territorium en is gebaseerd op het feit dat de motorvoertuigenbelasting (met inbegrip van belasting op brandstoffen en wegenbelasting) wordt vastgesteld in overeenstemming met de kosten van de weg.

Is het juist dat, aangezien het Belgische plan hoofdzakelijk een versterking van de begrotingsmiddelen ten doel heeft, na de ratificatie door Italië het Belgische vignet in strijd zou zijn met deze richtlijn waaraan de Belgische Regering reeds haar goedkeuring heeft gegeven?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(1 juli 1980)*

1. In het schrijven van de minister van Verkeer van de Bondsrepubliek Duitsland aan de minister voor Verkeerswezen van België, waarvan de Commissie een officieel afschrift heeft ontvangen, wordt melding gemaakt van de reacties buiten België die de voorgenomen maatregel zou kunnen hebben en van de bezorgdheid dat de Duitsers, die sporadisch gebruik maken van de Belgische autowegen, verhoudingsgewijs meer betalen dan de Belgische gebruikers die van deze autowegen voortdurend gebruik maken. Aangedrongen wordt op raadpleging van de overige Lid-Staten alvorens het autowegenvignet wordt ingevoerd.

2. Het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de aanpassing van de nationale belastingstelsels voor bedrijfsvoertuigen, waaraan de Raad zijn principiële goedkeuring heeft gehecht in juni 1978, sluit niet uit dat heffingen zoals de tolrechten voor autowegen kunnen worden ingevoerd voor het gebruik van bepaalde infrastructuur, op voorwaarde echter dat de beginselen van de richtlijn worden nageleefd. Aangezien de Commissie nog niet officieel door de Belgische Regering is geraadpleegd kan zij niet mededelen of deze beginselen in de overwogen maatregelen worden geëerbiedigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 339/80**van de heer Bonde****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Omvang van de investeringen van andere Lid-Staten van de EG in Denemarken

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de omvang van de investeringen van ondernemingen uit andere Lid-Staten van de EEG in Denemarken per Lid-Staat en per jaar van 1970 t/m 1979?

Antwoord van de heer Ortoli namens de Commissie*(30 juni 1980)*

De betalingsbalansstatistieken verschaffen de Commissie enkele aanwijzingen over de directe investeringen in Denemarken door de overige Lid-Staten van de Gemeenschap.

Deze gegevens beantwoorden aan de aanbevelingen en definities van het Internationaal Monetair Fonds. Opgemerkt zij dat de post „directe investeringen” op de betalingsbalans uitsluitend de investeringen omvat welke worden verricht „met het doel een duurzaam belang te verwerven in een onderneming die haar activiteiten op het grondgebied van een andere volkshuishouding uitoefent”.

Directe investeringen in Denemarken vanuit de andere Lid-Staten van de Gemeenschap (netto)*(in miljoen Ecu)*

1970	66,5
1971	16,8
1972	51,0
1973	37,8
1974	77,0
1975	71,1
1976	50,4
1977	23,3
1978	28,5

Bron: Danmarks Statistik en ramingen van Eurostat.

De juiste oorsprong van deze investeringen is moeilijker te bepalen. De fragmentarische gegevens waarover de Commissie beschikt zijn zowel op Deense statistieken als op inlichtingen uit de overige Lid-Staten (landen die investeringen in Denemarken opgeven) gebaseerd. Voor de jaren sinds de toetreding van Denemarken tot de Europese Gemeenschap kan het aandeel van de afzonderlijke Lid-Staten als volgt worden geraamd:

Directe investeringen in Denemarken

Verdeling naar Lid-Staten	1973	1974	1975	1976	1977	1978
BR Duitsland	- 5 (a)	20	9	19	52	46
Frankrijk	1	1	23	- 5 (a)	7	12
Italië	- 6 (a)	0	0	0	0	0
Nederland	30	22	19	10	2	5
België - Luxemburg	0	0	6	49	0	0
Verenigd Koninkrijk	80	57	43	27	39	37
Ierland	—	—	—	—	—	—
Totaal EEG	100	100	100	100	100	100

(a) negatieve nettobedragen.

Bron: Ramingen van Eurostat.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 340/80****van de heer Bonde****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)**Betreft:* Verhindering van verkoop van een onderneming aan een andere Lid-Staat

Zijn de Commissie gevallen bekend waar een nationale regering de verkoop van een onderneming aan een andere Lid-Staat van de EEG heeft verhinderd?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(4 juli 1980)*

Uit de pers zijn de Commissie gevallen bekend geworden waarin de overheid van een Lid-Staat de verkoop van de aandelen van een onderneming aan een andere Lid-Staat heeft verhinderd.

De betrokken ondernemingen hebben echter geen klacht neergelegd bij de Commissie. Zonder afbreuk te willen doen aan artikel 222 van het EEG-Verdrag heeft de Commissie er bij bepaalde regeringen op aangedrongen een dergelijke gedragslijn niet meer te volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 344/80**van de heer Bonde****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Werknemersvertegenwoordiging in het bestuur van een buitenlandse onderneming

Is het volgens de Commissie in strijd met de geldende EEG-wetgeving wanneer een land via zijn wetgeving kan besluiten dat ondernemingen die buitenlands eigendom zijn een meerderheid van werknemersvertegenwoordigers in hun bestuur moeten hebben?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(2 juli 1980)*

De Commissie is van mening dat het Gemeenschapsrecht zich er niet tegen verzet dat een Lid-Staat voorschriften geeft inzake de samenstelling van de besturen van overeenkomstig zijn wetgeving opgerichte vennootschappen. In dit verband mag echter geen enkele discriminatie worden toegelaten uit hoofde van het feit dat het kapitaal van deze vennootschappen in handen van onderdanen van andere Lid-Staten is.

Overigens handelt het thans bij het Europese Parlement in bespreking zijnde voorstel voor een vijfde richtlijn inzake het vennootschapsrecht⁽¹⁾ over de werknemersvertegenwoordiging in de organen van toezicht van naamloze vennootschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 131 van 13. 12. 1972, blz 49.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 350/80**van de heer Michel****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(9 mei 1980)*

Betreft: Het niet door de Commissie gegeven gevolg aan het advies van het Raadgevend Consumentencomité inzake tabak

Bij Koninklijk Besluit van 15 maart 1980 is de tabaksreclame in België aanzienlijk beperkt. Ook al gaat dit besluit niet zover als nationale voorschriften in andere Lid-Staten, toch is het een stap in de door de consumentenorganisaties bepleite richting.

Deze zijn dan ook zeer verbaasd over de passiviteit van de Commissie, die tot dusver geen enkele rekening heeft gehouden met het advies van het Raadgevend Consumentencomité inzake de schadelijkheid van tabak.

Waarom heeft de Commissie hierover nog geen voorstellen uitgewerkt?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(2 juli 1980)*

De Commissie gelooft niet dat een tot de tabaksreclame beperkte actie het probleem van het tabaksmisbruik tot een oplossing kan brengen. Zij voelt meer voor een algemene aanpak van het probleem, waarin niet alleen rekening wordt gehouden met de economische, fiscale en gezondheidsaspecten, doch ook met motivatiestudies, onderzoeken over vermindering van het teergehalte, opvoedingscampagnes, enz.

De Commissie heeft overigens na de besluiten van de Raad van ministers van Volksgezondheid van 16 november 1978 een aantal initiatieven genomen die meer in het bijzonder betrekking hebben op de gezondheidsopvoeding in verband met het tabaksgebruik. Hiervoor zijn het geachte Parlements lid verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 103/79 ⁽¹⁾ van de heer Jahn, nr. 645/79 ⁽²⁾ van hemzelf en nr. 1426/79 ⁽³⁾ van mejuffrouw De Valera.

⁽¹⁾ PB nr. C 185 van 23. 7. 1979, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. C 316 van 17. 12. 1979, blz. 38.

⁽³⁾ PB nr. C 126 van 27. 5. 1980, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 368/80**van mevrouw Ewing****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 mei 1980)*

Betreft: De Europese exportbank

Welke resultaten heeft de Commissie bereikt in haar besprekingen in 1979 met de Europese Investeringsbank met betrekking tot het opnemen in de Bank van een afdeling voor financiering van de export? Zal de Commissie, met het oog op de positie van Edinburgh, dat een belangrijk bankierscentrum in de Gemeenschap is, deze afdeling of een soortgelijk orgaan in Edinburgh vestigen, daar in Schotland geen enkele instelling of orgaan van de Gemeenschap gevestigd is?

Antwoord van de heer Ortolì namens de Commissie*(2 juli 1980)*

Het voorstel dat de Commissie in februari 1976 bij de Raad heeft ingediend met betrekking tot de oprichting van een Europese exportbank is wel uitvoerig bestudeerd door het Europese Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en de betrokken beroeps- en bedrijfsorganisaties, maar nooit grondig in de Raad besproken.

Met het oog op deze situatie heeft de Commissie, die overigens haar voorstel handhaaft, een aantal alternatieve oplossingen in overweging genomen, waaronder de door het geachte Parlements lid genoemde. Gebleken is echter dat de vorming van een afdeling „Exportfinanciering” binnen de Europese Investeringsbank waarschijnlijk moeilijk te overwinnen juridische, financiële en organisatorische problemen met zich brengt. Bovendien blijft aldus het voornaamste vraagstuk, namelijk de dekking van het kredietverzekeringsrisico voor projecten waarbij ondernemingen uit twee of meer Lid-Staten zijn betrokken, onopgelost.

De Commissie zet haar desbetreffende werkzaamheden en besprekingen met de overheid van de Lid-Staten, waarbij ook overleg wordt gepleegd met de nationale instellingen voor kredietverzekering, voort om te komen tot de meest geëigende middelen, die goed hanteerbaar en voor de exporteurs gemakkelijk toegankelijk zijn, tot dekking van de risico's in het kader van dergelijke consortia.

De uiteindelijke beslissing over de vestigingsplaats van een nieuwe eenheid die daartoe in het leven zou worden geroepen, is aan de Raad en niet aan de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 373/80**van de heer Fich****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 mei 1980)*

Betreft: Overtreding van Deense veiligheidsvoorschriften door Duitse firma's

Bij het leggen van asfaltvloeren in een aantal huizen in en om Aarhus werd als volgt te werk gegaan: Duitse asfaltwagens reden 's morgens vroeg naar Aarhus, legden het asfalt zonder dat enige van de in Denemarken verplichte veiligheidsmaatregelen en faciliteiten voor de werknemers in acht werden genomen, en reden vervolgens 's avonds weer naar Duitsland terug.

Is dit in overeenstemming met de communautaire voorschriften en, zo neen, is de Commissie voornemens hieraan iets te doen?

Antwoord van de heer Vredeling namens de Commissie*(2 juli 1980)*

Dit soort problemen valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie, maar onder die van de nationale overheden.

Bijgevolg kan de Commissie geen maatregelen in de bedoelde zin nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 380/80
van de heer Pearce
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 mei 1980)

Betreft: Personeel van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)

Hoeveel personeelsleden van de EAS zijn sedert 1973 vaste ambtenaren in dienst van de Commissie geworden?

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie
(4 juli 1980)

De Commissie houdt geen systematische lijst betreffende de herkomst van haar ambtenaren; het hierna vermelde aantal is dus niet meer dan een benadering: sinds 1973 zijn 34 vroegere medewerkers van de EAS ambtenaren of tijdelijke personeelsleden van de Commissie geworden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 382/80
van de heer Pearce
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 mei 1980)

Betreft: Het personeel van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)

Hoeveel geld is sedert 1976 besteed aan gerechtelijke en aanverwante kosten wegens beëindiging van de arbeidscontracten van personeel van de Europese Associatie voor Samenwerking?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie
(1 juli 1980)

Sedert 1976 werden achttien gevallen van beëindiging van een arbeidscontract door de Associatie voorgelegd aan de Belgische arbeidsrechter. Tot op heden werd in zeven van deze zaken een definitieve beslissing gegeven; de elf andere zijn nog in behandeling. De kosten uit hoofde van schadeloosstelling wegens verbreking van het arbeidscontract beliepen in deze zeven gevallen in totaal 8 941 494 Bfr.; daarnaast komen nog de advocatenhonoraria die voor al deze zaken tot op heden een bedrag van 795 710 Bfr. belopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 383/80
van de heer Pearce
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 mei 1980)

Betreft: Rekeningen van de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)

Zijn er in de financiële afrekening van de EAS vanaf 1976 gevallen bekend waarbij bedragen niet verantwoord werden en, zo ja, welke?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie
(1 juli 1980)

Alle ontvangsten en uitgaven van de EAS die op de rekening voorkomen, worden elk jaar geverifieerd door de financieel commissaris van de Associatie en goedgekeurd door de algemene vergadering van de Associatie. Tevens worden de rekeningen van de EAS nagezien door de Dienst voor financiële controle van de Commissie en door de Rekenkamer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 386/80
van de heer Pearce
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 mei 1980)

Betreft: Bureaubehoeften voor de Europese Associatie voor Samenwerking (EAS)

Wil de Commissie mededelen vanaf welke datum de inschrijvingen op de aanbestedingen zijn opengesteld voor de levering van bureaubehoeften aan de kantoren van de Europese Associatie voor Samenwerking (in Europa en daarbuiten) en welke procedure voordien werd gebruikt; kan zij tevens mededelen hoe bovenvermelde bureaubehoeften werden vervoerd naar de EAS-kantoren buiten Europa?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie
(1 juli 1980)

1. De aanschaffing van de benodigdheden voor het hoofdkantoor is geregeld als volgt:

— van 1965 tot 1974 geschiedde de aankoop via onderhandse overeenkomsten na een prijsaanvraag bij verschillende leveranciers;

- sinds 1974 volgt de EAS de procedure van de Commissie en wendt zij zich tot een leverancier die na vergelijkende aanbestedingen door de Commissie is geselecteerd. Hierbij gelden voor de EAS dezelfde prijzen als voor de Commissie.
2. Bij de aanschaffing van het meubilair voor de kantoren van de delegaties gaat men als volgt te werk:
- 2.1. meubels worden in het land zelf aangekocht op basis van de voordeligste aanbieding en moeten of ter plaatse zijn vervaardigd of uit een van de negen Lid-Statens afkomstig zijn;
- 2.2. kan dit niet, dan moeten de aankopen worden verricht in een aangrenzende ACS-staat volgens dezelfde beginselen;
- 2.3. blijkt ook dit onmogelijk, dan koopt men de benodigdheden in Brussel volgens dezelfde procedure als voor het hoofdkantoor (door de Commissie goedgekeurde leverancier). Naar gelang van de omstandigheden geschiedt het vervoer per vrachtwagen (na aanbesteding) of over zee tegen de officiële dagprijs met lijnvaartschepen die de haven van bestemming aandoen of met schepen van de nationale zeevaartmaatschappij van het land van bestemming, zo die bestaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 387/80

van de heer Pearce

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1980)

Betreft: Verhuizingen van kantoren in de Commissie

Kan de Commissie mededelen waarom binnenkort de Griekse vertaalafdeling zal worden verhuisd van het „de Meeusplein“-gebouw (waarin zij pas vanaf 7 januari 1980 is gevestigd) naar het „Archimedes 25“-gebouw en de daarmee gepaard gaande verhuizing van het Directoraat-generaal XV van „Archimedes 25“ naar „de Meeusplein“, wetende dat de Engelse vertaalafdeling (als enige van alle andere vertaalafdelingen) buiten de andere Commissiegebouwen is ondergebracht, zodat elke rechtvaardiging van bovenvermelde verhuizing als zouden de Griekse vertalers in het centrum van de werkzaamheden aanwezig moeten zijn, volstrekt ongegrond is, waarbij te bedenken ware dat het directoraat-generaal als gevolg van het verslag-Spiereburg wellicht in twee delen uiteen zal vallen, gevolgd door integratie in andere directoraten-generaal; kan de Commissie opgeven welke kosten met bovenvermelde verhuizing waren gemoeid?

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie

(27 juni 1980)

De Griekse vertalers waren tijdelijk gehuisvest in het gebouw „de Meeusplein“, in afwachting van hun definitieve onderbrenging, samen met een aantal andere diensten,

in het gebouw „Archimedes 25”, als onderdeel van een algemeen plan om de diensten van de Commissie geschikter onder te brengen. Daar de onderbrenging van de twee betrokken diensten een onderdeel vormde van een grotere verschuiving is het moeilijk de desbetreffende kosten nauwkeurig te ramen, maar zij hebben niet meer dan 800 000 Bfr. bedragen.

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over de geïsoleerde ligging van de Engelse vertaalafdeling en zij zal blijven pogen deze afdeling te herintegreren in de andere vertaaldiensten, overeenkomstig het algemene plan voor de onderbrenging van de diensten van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 389/80

van de heer Pearce

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1980)

Betreft: Onderzoek en researchkosten van de opdrachten

Kan de Commissie, afzonderlijk per Lid-Staat, een opgave verstrekken van de kosten van de opdrachten verleend door respectievelijk haar Directoraten-generaal voor landbouw, voor ontwikkeling en voor onderzoek, wetenschappen en onderwijs over de meest recente periode van twaalf maanden waarvan cijfers beschikbaar zijn?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(2 juli 1980)

De Commissie zendt de gevraagde gegevens rechtstreeks toe aan het geachte Parlementslid en aan het secretariaat van het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 390/80

van de heer Pearce

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1980)

Betreft: Stabex

Is het waar dat ongeveer 60 % van de communautaire middelen in het Stabex-stelsel naar Frans-sprekende landen gaan, waarvan de bevolking ongeveer een derde uitmaakt van de totale bevolking van de ACS-landen en zo ja, wat is de rechtvaardiging van een zodanig gebrek aan evenwicht in de toewijzing van communautaire middelen?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie*(1 juli 1980)*

Tot toepassing van het Stabex-systeem wordt overgegaan bij daling van de opbrengsten uit de uitvoer van een bepaald aantal door de ACS-staten naar de Gemeenschap uitgevoerde produkten, wanneer de situatie voor het produkt en de daling van de exportopbrengsten aan bepaalde voorwaarden voldoen, waaronder met name overschrijding van de voor die produkten geldende afhankelijkheidsdrempel en schommelingscriteria. Wanneer aan deze voorwaarden is voldaan, mag een transfer worden aangevraagd en wordt het systeem automatisch toegepast zonder inachtneming van andere objectieve elementen dan die welke in de overeenkomst worden vermeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 391/80**van de heer Pearce****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 mei 1980)*

Betreft: Verstrekking van statistische gegevens

Wat zijn de verwachtingen van de Commissie, aan de hand van vroegere vergelijkbare verordeningen, ten aanzien van de stiptheid en nauwkeurigheid, voor iedere Lid-Staat afzonderlijk, inzake de verschaffing van statistische gegevens als vereist krachtens de artikelen 1 en 2 van Verordening (EEG) nr. 2806/79 van de Commissie ⁽¹⁾ en waarom geldt, krachtens artikel 2 van die verordening, voor Italië een andere regeling dan voor de overige Lid-Staten?

⁽¹⁾ PB nr. L 319 van 14. 12. 1979, blz. 17.

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(4 juli 1980)*

- a) Artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2806/79 voorziet in de verstrekking van belangrijke gegevens over de marktontwikkeling voor varkensvlees. Het is niet alleen in het belang van de Commissie maar ook van de Lid-Staten dat deze gegevens zo snel mogelijk worden verkregen. Uit ervaring is gebleken dat de marktnoteringen door alle Lid-Staten uiterst stipt en nauwkeurig binnen de vastgestelde termijn worden medegedeeld, wegens het belang en het wederkerigheidskarakter van de informatie. Daarom meent de Commissie dat dit informatiesysteem voldoening zal blijven geven.
- b) De gegevens over geslachte varkens van een andere dan de standaardkwaliteit die volgens artikel 2 moeten worden medegedeeld zullen een betere kennis verschaffen omtrent de naar gelang van de genetische kwaliteit van de fokdieren variërende

representatieve marktprijzen in de Lid-Staten. Verwacht wordt dat elke Lid-Staat deze informatie op de gewenste wijze aan de Commissie zal mededelen, hoewel de termijn hiervan minder belang is.

Wat Italië betreft zullen deze gegevens pas vanaf 1 januari 1983 worden medege-deeld, omdat verwacht wordt dat het indelingsschema voor geslachte dieren, dat op het grootste deel van de Italiaanse markt nog steeds niet wordt gebruikt, tegen die tijd voldoende ingang zal hebben gevonden opdat de vereiste informatie kan worden verschaft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 392/80

van de heer Pearce

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1980)

Betreft: Verordening van de Commissie (EEG) nr. 2827/79

Op grond van welke „moeilijkheden van administratieve aard” moest de inwerkingtre-ding als vermeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1391/79 ⁽¹⁾, bij Verordening (EEG) nr. 2827/79 ⁽²⁾ van de Commissie worden gewijzigd?

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 5. 7. 1979, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. L 320 van 15. 12. 1979, blz. 48.

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(30 juni 1980)

De uitvoeringsbepalingen voor de distillatie van de bijprodukten van de wijnbereiding worden jaarlijks door de Commissie vastgesteld; in de betreffende verordeningen wordt vóór de oogst een forfaitair alcoholgehalte vastgesteld om de verplichtingen van de producenten te bepalen ⁽¹⁾. Dit alcoholgehalte kan worden gewijzigd om rekening te houden met de kwaliteit van de oogst.

Van deze mogelijkheid is gebruik gemaakt in het wijnoogstjaar 1978/1979, toen het natuurlijk alcoholgehalte van de oogst beneden het normale peil bleek te liggen. Ter voorkoming van discriminatie tussen wijnbouwers die op het tijdstip dat dit besluit werd genomen ⁽²⁾ reeds integraal aan de tevoren vastgestelde verplichtingen hadden voldaan en wijnbouwers die dit pas later zouden hebben gedaan en daarbij van het lagere forfaitair alcoholgehalte zouden hebben geprofiteerd, werd bepaald dat aan de eerstgenoemde producenten een creditering voor het volgende wijnoogstjaar kon worden toegestaan, indien zij hierom uiterlijk 30 november 1979 verzochten.

De toepassing van deze maatregelen viel indertijd samen met die van de talrijke inter-ventiemaatregelen, met name inzake distillatie, die door de Commissie in deze sector werden uitgevoerd om het hoofd te bieden aan de bijzonder overvloedige oogst van 1979. Wegens overbelasting van de administratieve diensten van de betrokken Lid-Staten moest de Commissie de termijn voor de indiening van de betrokken aanvragen met een maand verlengen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1945/78, PB nr. L 221 van 12. 8. 1978, blz. 9.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1391/79, PB nr. L 167 van 5. 7. 1979, blz. 19.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2827/79, PB nr. L 320 van 15. 12. 1979, blz. 48.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 393/80**van de heer Loo****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 mei 1980)*

Betreft: Verbetering van de infrastructuur van het vervoer in Frankrijk

Een goede infrastructuur van het vervoer vormt de grondslag voor een evenwichtige economische ontwikkeling van alle regio's van een land. Daarom is een behoorlijke verhouding nodig tussen de diverse takken van vervoer (weg, spoor, binnenwateren, lucht).

Kan de Commissie in dit verband mededelen:

1. of er in het bestek van de plannen van de EEG inzake het regionaal en het vervoerbeleid concrete voornemens bestaan inzake de inrichting en verbetering van de infrastructuur van het vervoer in Frankrijk, in het bijzonder voor wat betreft verbindingen tussen de regionale centra?
2. welke volgens haar de gevolgen zijn van de uitbreiding van de Gemeenschap op het vervoer in Frankrijk?
3. of zij niet uit een oogpunt van vervoerbeleid, groot belang hecht aan de inrichting en de verbetering van het vervoer te water, zoals bij voorbeeld de verbinding tussen Rijn en Rhône?
4. welke projecten in de vervoerssector in Frankrijk, volgens haar, van een zeker belang zijn, vooral voor de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie*(3 juli 1980)*

1. In haar memorandum over de ontwikkeling van de vervoersinfrastructuur heeft de Commissie voorgesteld dat de Gemeenschap zou trachten de Lid-Staten in hun desbetreffende actie te ondersteunen, indien dit gerechtvaardigd is i. v. m. de extra voordelen die de communautaire maatregelen zouden opleveren. De Commissie acht zich echter niet in staat noch bevoegd om uitvoerige studies te maken van de infrastructuurbehoeften van de Lid-Staten. Naar de mening van de Commissie ligt haar taak veeleer in het plegen van overleg en verstrekken van advies via het infrastructuurcomité dat bij Besluit 78/174/EEG van de Raad van februari 1978⁽¹⁾ is opgericht of door middel van de lange-termijnstudie over de infrastructuurbehoeften in de Gemeenschap, waaraan zij thans in het kader van haar onderzoekprogramma werkt.

2. Evenals de ontwikkeling van het communautaire beleid in het algemeen zal de uitbreiding van de Gemeenschap het verkeer stimuleren doordat de kunstmatige handelsbelemmeringen uit de weg worden geruimd. De Commissie wil graag haar medewerking verlenen aan de planningsmaatregelen voor het opvangen van de gevolgen

van de uitbreiding en is bezig met een kleine experimentele studie over de effecten van de toetreding van de landen van het Iberische schiereiland. Aan de hand van de resultaten van deze studie zal worden bepaald welke verdere maatregelen eventueel nog moeten worden getroffen.

3. De Commissie acht het voor het gemeenschappelijk vervoerbeleid van fundamenteel belang een zo doelmatig mogelijk gebruik van alle vervoertechnieken aan te moedigen. De voordelen van de binnenvaart voor het vervoer van grote hoeveelheden stortgoederen zijn welbekend. De Commissie kan echter geen commentaar geven op het project voor de verbinding tussen Rijn en Rhône, omdat zij van dit project niet in kennis is gesteld overeenkomstig het besluit van de Raad van februari 1978.

4. Voor de evaluatie van het communautaire belang moeten potentiële projecten aan de Commissie ter beoordeling worden voorgelegd; geen enkel project in Frankrijk is echter aan de Commissie toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 16.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 394/80
van de heer Moreland
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 mei 1980)

Betreft: Beoordeling van infrastructuurprojecten .

1. Bedienen alle Lid-Staten zich van erkende methoden, zoals een rendabiliteitsanalyse, bij de beoordeling van infrastructuurprojecten?
2. Is de methodologie voor de beoordeling van infrastructuurprojecten, zoals nieuwe wegen, in de diverse Lid-Staten verschillend? Zo ja, op welk gebied?
3. Is de Commissie voornemens gemeenschappelijke normen en methoden voor de beoordeling voor te stellen, zodat de communautaire instellingen projecten van communautair belang op objectieve wijze kunnen toetsen?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie
(27 juni 1980)

1 en 2. De Commissie bezit niet voldoende gegevens over de door de Lid-Staten gebruikte beoordelingsmethoden om deze vragen tot in bijzonderheden te kunnen beantwoorden. Uit de beschikbare informatie maakt de Commissie op dat de kosten/batenanalyse algemeen gebruikt wordt bij de beoordeling van infrastructuurprojecten. Hoe deze echter precies wordt toegepast, verschilt van de ene Lid-Staat tot de andere. Dit geldt bij voorbeeld voor de waarde die wordt toegekend aan immateriële voordelen, zoals tijdswinst, of voor de toegepaste discontovoet.

3. De kwestie van de evaluatie van het communautaire belang van vervoersinfrastructuurprojecten wordt thans door de Commissie bestudeerd. In afwachting van de resultaten meent zij dat de Lid-Staten reeds over voldoende informatie beschikken om een algemene indruk te krijgen van de waarde van een project.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 401/80
van de heer Collins
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 mei 1980)

Betreft: Foie gras

Kan de Commissie mededelen of zij zal voorstellen „foie gras” niet langer meer te laten vallen onder haar bepalingen voor de handel in vers gevogelte en of zij ook niet meent dat de produktie van „foie gras” onverdedigbaar is, aangezien hierbij nodeloos ganzen en eenden worden gekweld en omdat deze produktie een verspilling van graan betekent op een moment dat meer dan de helft van de wereldbevolking aan ernstige ondervoeding lijdt?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(2 juli 1980)*

De Commissie is momenteel niet voornemens nieuwe uitzonderingen voor te stellen ten aanzien van de richtlijnen van de Raad inzake gezondheidsvraagstukken bij het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee.

De Commissie heeft kennis genomen van internationale studies betreffende de voeding van ganzen voor de produktie van „foie gras”, met name van een bijzonder onderzoek dat verricht is door het onder de Raad van Europa ressorterende comité voor de bescherming van dieren. De Commissie ziet geen aanleiding om de conclusies van de Raad van Europa in twijfel te trekken en wijst erop dat de Raad op 19 juni 1978 reeds een besluit heeft genomen betreffende de sluiting van het Europese verdrag inzake de bescherming van landbouwhuisdieren ⁽¹⁾.

De Commissie is niet van oordeel dat de produktie van „foie gras” een noemenswaardige invloed heeft op de graanvoorraden.

⁽¹⁾ PB nr. L 323 van 17. 11. 1978, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 412/80**van de heer Herman****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 mei 1980)*

Betreft: Samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en Joegoslavië en het stelsel van algemene tariefpreferenties

De recente Overeenkomst EEG-Joegoslavië bevat in de bijlage een verklaring van de Gemeenschap over het stelsel van algemene preferenties, waarin zij verklaart dat „de onderhavige Overeenkomst de opname van Joegoslavië in de lijst van landen die in aanmerking komen voor het stelsel van algemene preferenties van de Gemeenschap, onverlet laat”.

1. Naar mijn weten is dit de eerste keer dat een dergelijke verklaring voorkomt in een contractuele overeenkomst, terwijl het stelsel van algemene preferenties unilateraal en autonoom is, en op ieder moment kan worden herroepen, zoals geresulteerd uit de conclusies van het overleg binnen de UNCTAD.
2. Welke gronden hebben geleid tot deze duidelijk andere houding van de Gemeenschap?
3. Betekent dit dat het stelsel van algemene preferenties in de toekomst zich tot een stelsel ontwikkelt waarover onderhandeld kan worden met andere begunstigde landen?
4. Denkt Joegoslavië dank zij de bovengenoemde verklaring te kunnen profiteren van het stelsel van algemene preferenties of betekent dit dat het land dezelfde behandeling krijgt als de ACS-landen?
5. Hoe denkt de Commissie de tussen het stelsel van algemene tariefpreferenties en het preferentiële stelsel EEG-Joegoslavië bestaande dualiteitsproblemen op te lossen? Wat zal er, aangenomen dat de interimovereenkomst zodanig geformuleerd is dat deze bijdraagt tot meer doorzichtigheid in de genoemde dualiteit, met deze overeenkomst gebeuren, zodra de definitieve overeenkomst in werking treedt?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie*(3 juli 1980)*

1. De recentelijk tussen de EEG en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië gesloten Samenwerkingsovereenkomst is van dezelfde aard als die met andere Middellandse-Zeelanden, zoals Algerije, Marokko, Tunesië, enz. Ten aanzien van het stelsel van algemene preferenties zal Joegoslavië derhalve, na de inwerkingtreding van de handelsbepalingen van de Samenwerkingsovereenkomst, op gelijke voet staan met andere ontwikkelingslanden, met name de Maghreb- en Machraklanden, maar ook de bij de Overeenkomst van Lomé aangesloten landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, welke alle formeel zijn gehandhaafd op de lijst van begunstigden van de SAP-schema's van de Europese Gemeenschap, maar waarvan, aangezien zij met de EEG overeenkomsten hebben gesloten op grond waarvan zij in aanmerking komen voor preferentiële voordelen die in meerdere of mindere mate uitgebreider zijn dan die waarin het SAP voorziet, in de praktijk wordt verwacht dat zij gebruik zullen maken van die overeengekomen regelingen en geen beroep zullen doen op het SAP.

2. Bijgevolg is de verklaring van de Gemeenschap betreffende de opnemng van Joegoslavië in de lijst van landen die in aanmerking komen voor het schema van algemene tariefpreferenties van de Gemeenschap in feite enkel een nieuwe bevestiging van een bestaande praktijk. Het geachte Parlementslid kan er derhalve zeker van zijn dat die verklaring ten volle verenigbaar is met het grondbeginsel dat het SAP nu en in de toekomst unilateraal en autonoom is en geen onderwerp van onderhandelingen kan zijn.

3. Ten aanzien van sommige industrieproducten, waarvoor in bijlage I van Protocol nr. 1 bij de Overeenkomst plafonds zijn vastgesteld, is het voorts duidelijk de bedoeling dat, wanneer die plafonds eenmaal zijn bereikt, er achteraf geen aanspraak meer kan worden gemaakt op toepassing van het stelsel van algemene preferenties.

Via de in de Overeenkomst vastgelegde procedures kan ook voor andere producten een verbod worden gesteld op het cumuleren van voordelen uit verschillende preferentiële stelsels. Ten einde te bereiken dat de ontwikkelingslanden die over geen andere mogelijkheden voor preferentiële toegang tot de EEG beschikken ten volle van de voordelige SAP-regeling zullen kunnen profiteren, is het ten slotte de bedoeling om de Joegoslavische exporteurs er toe te brengen — en dat wordt ook van hen verwacht — dat zij, wanneer de handelsbepalingen van de Overeenkomst eenmaal van kracht zijn, voor alle overige producten van deze laatste regelingen, inclusief de daaraan verbonden certificaten van oorsprong, gebruik zullen maken, en niet van het stelsel van algemene preferenties.

4. Met betrekking tot die handelsbepalingen is er thans een interimovereenkomst uitgewerkt, die op 1 juli 1980 van kracht is geworden, terwijl de Overeenkomst als geheel in werking zal treden na de ratificatie overeenkomstig de normale grondwettelijke procedures van de Lid-Staten van de EEG en van Joegoslavië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 413/80**van de heer Davern****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 mei 1980)*

Betreft: Regionaal karakter van sociaal-structurele richtlijnen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

1. Kan de Commissie zich verenigen met de door het Economisch en Sociaal Comité gemaakte opmerking dat betwijfeld moet worden of het regionale karakter van de sociaal-structurele richtlijnen tot nu toe voldoende aandacht gekregen heeft (1)?

2. Welke voorstellen zou de Commissie willen doen om rekening te houden met het regionale karakter van sociaal-structurele richtlijnen?

(1) PB nr. C 53 van 3. 3. 1980.

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(2 juli 1980)*

1. De Commissie is zich ervan bewust, dat ondanks de in de bestaande richtlijnen geboden mogelijkheden de Lid-Staten tot nu toe onvoldoende aandacht hebben besteed aan het regionale karakter van het structuurbeleid, afgezien van de regionalisering van het vergelijkbaar inkomen.

2. Daarom heeft de Commissie in het kader van het pakket structuurmaatregelen dat momenteel door de Raad wordt besproken, naast de voorstellen tot wijziging van de bestaande structuurrichtlijnen, specifieke regionale programma's voorgesteld om de belangrijkste problemen op te lossen die de ontwikkeling van de landbouw in het betrokken gebied bemoeilijken. Voorts worden geïntegreerde ontwikkelingsprogramma's voorgesteld voor enkele proefgebieden. De Commissie is van oordeel dat dergelijke programma's een aanvulling op de reeds bestaande structuurmaatregelen vormen en ten goede komen aan de doeltreffendheid van het beleid in de gehele Gemeenschap doordat bijzondere nadruk wordt gelegd op het regionale karakter van het structuurbeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 420/80**van de heer Flanagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 mei 1980)*

Betreft: Speciale winterschuilplaatsen voor de schapeteelt in West-Ierland

Wat moet worden verstaan onder „speciale schuilplaatsen voor de winter” voor de schapeteelt, waarin voorzien zou worden ingevolge artikel 11 van de voorstellen van de Commissie inzake de ontwikkeling van de landbouw in West-Ierland?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(2 juli 1980)*

Met „speciale winterschuilplaatsen” worden eenvoudige onderkomens voor schapen bedoeld waaraan behoefte kan bestaan op graasgebieden in de vlakten of het bergland. Deze schuilplaatsen zouden zodanig worden ontworpen dat zij de schapenkudden bij guur weer de noodzakelijke beschutting kunnen bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 424/80**van de heer Flanagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 mei 1980)*

Betreft: Aanleg en verbetering van bedrijfswegen en plattelandswegen in West-Ierland

1. Kan de Commissie mededelen wat met de „aanleg en verbetering van bedrijfswegen en plattelandswegen” in artikel 4, sub a), van haar voorstellen inzake het landbouwstructuurbeleid wordt bedoeld?
2. Wie zullen op grond van dit programma subsidies ontvangen?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(30 juni 1980)*

1. De aanleg en verbetering van bedrijfswegen en plattelandswegen houdt in:
  - a) de aanleg van nieuwe wegen binnen de landbouwbedrijven of de verbetering van bestaande bedrijfswegen door deze te verbreden en te voorzien van een nieuw wegdek, alsmede
  - b) het verbreden, rechttrekken en van een nieuw wegdek voorzien van plattelandswegen, d. w. z. lokale wegen die hoofdzakelijk voor land- en bosbouwdoeleinden worden gebruikt.
2. Voor bedrijfswegen zouden door de Ierse Regering subsidies worden verleend aan de landbouwers, die zelf ook zouden bijdragen in de kosten van de betrokken projecten. De Ierse Regering zou een deel van deze subsidies vergoed krijgen door het EOGFL. Voor plattelandswegen zouden door de Ierse Regering subsidies worden verleend aan de betrokken plaatselijke instanties die eveneens zelf zouden bijdragen in de kosten van de projecten. De Ierse Regering zou ook van deze subsidies een deel vergoed krijgen door het EOGFL.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 425/80**van de heer Flanagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(19 mei 1980)*

Betreft: Kosten van het programma voor West-Ierland

Krachtens artikel 17, lid 2, van de voorstellen van de Commissie inzake het landbouwstructuurbeleid voor West-Ierland „worden de kosten van de gemeenschappelijke ac-

tie die krachtens lid 1 ten laste van het Fonds komen, voor de periode van 1 januari 1979 tot en met 31 december 1982 op 24 miljoen ERE geraamd, dit is 6 miljoen ERE per jaar gedurende vier jaar".

1. Is de Commissie van mening dat zij, gezien het feit dat tot nu toe geen besluit over haar voorstellen is genomen, haar oorspronkelijke ramingen moet herzien ten einde rekening te houden met de inflatie?
2. Zal zij de oorspronkelijke datum voor de inwerkingtreding van het programma herzien ten einde rekening te houden met de vertraging bij de besluitvorming?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(30 juni 1980)

1. Bij het ramen van de kosten van de projecten, die te zijner tijd door de Ierse autoriteiten zullen worden voorgelegd wanneer er door de Raad een officieel besluit, inzake de regeling voor West-Ierland, zal zijn genomen, kan een marge worden aangehouden om rekening te houden met de inflatie. Opgemerkt zij echter dat het jaarlijks ten laste van het EOGFL komende bedrag van 6 miljoen ERE voor projecten betreffende de verbetering van de verwerkings- en afzetvoorzieningen, overeenkomt met een totale jaarlijkse investering van ten minste 12 miljoen ERE. De Commissie meent dat het betrokken bedrag voldoende financieringsruimte laat, welke projecten er in een gegeven jaar ook zullen komen. Daarnaast blijft in West-Ierland ook de toekenning mogelijk van de bijstand voor de verwerking en afzet van landbouwprodukten die normaal kan worden verstrekt in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 ⁽¹⁾.

2. Dit punt zal te gelegener tijd door de Commissie worden gezien.

⁽¹⁾ PB nr. L 50 van 22. 2. 1977, blz. 5; Rectificatie: PB nr. L 53 van 25. 2. 1977, blz 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 426/80

van de heer Flanagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 mei 1980)

Betreft: Eerste bewerking van de grond, herinzaai en terugwinning van land in West-Ierland

Kan de Commissie, gelet op artikel 4, sub b) en d), van haar voorstellen inzake het landbouwstructuurbeleid voor West-Ierland mededelen

- a) hoeveel landbouwbedrijven krachtens deze maatregelen vermoedelijk voor steun in aanmerking komen,
- b) aan welke voorwaarden voor het verkrijgen van dergelijke steun moet worden voldaan en
- c) welke duur deze maatregelen hebben?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(30 juni 1980)*

- a) De Commissie kan niet aangeven hoeveel landbouwers vermoedelijk voor deze maatregelen in aanmerking komen. Dit zal te gelegener tijd door de Ierse Regering worden medegedeeld wanneer zij overeenkomstig artikel 1, lid 4, van de betreffende ontwerp-verordening het kaderprogramma bij de Commissie indient.
- b) Alle landbouwers die grond in collectieve eigendom hebben of die laaggelegen gronden bezitten die voor verbetering vatbaar zijn overeenkomstig artikel 4, sub d), van de ontwerp-verordening komen in aanmerking voor deze maatregelen.
- c) De geldigheidsduur van deze maatregelen is tien jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 429/80

van de heer Lalor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(19 mei 1980)**Betreft:* Verzekeringsovereenkomsten en de verzekerde

1. Heeft de Commissie nota genomen van het onlangs door het Economisch en Sociaal Comité uitgebrachte advies inzake opneming in een verzekeringsovereenkomst van bepalingen ter bescherming van de verzekerde?
2. Is zij het er met name mee eens dat er expliciete voorschriften moeten komen voor zaken als invoering van een bedenktijd, verbod van misleidende bepalingen, uitdrukkelijke vermelding van gevallen waarop de verzekering niet van toepassing is en van de vervaldagen, alsmede de opzeggingsvoorwaarden?

Antwoord van de heer Tugendhat namens de Commissie*(3 juli 1980)*

1. De Commissie heeft nota genomen van het op 27 februari 1980 door het Economisch en Sociaal Comité uitgebrachte advies inzake het voorstel voor een richtlijn tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de verzekeringsovereenkomst, dat op 10 juli 1979 bij de Raad is ingediend. Dit voorstel is eveneens voorgelegd aan het Europese Parlement waar het thans bij de Juridische Commissie in studie is.
2. De Commissie is van oordeel dat de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde problemen (bedenktijd — verbod van misleidende bepalingen — uitdrukkelijke vermelding van uitsluitingen en opzeggingsvoorwaarden) tot de punten behoren die bij een nieuwe coördinatiefase van het recht betreffende de verzekeringsovereenkomst in overweging zouden moeten worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 434/80
van mejuffrouw De Valera
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 mei 1980)

Betreft: Mededingingsregels en consumentenbescherming

Is de Commissie van mening dat de huidige mededingingsregels van de EEG de verbruiker bescherming bieden, met name in het licht van artikel 86, sub b), van het Verdrag, dat de verbruiker betreft?

Antwoord van de heer Vouel namens de Commissie
(1 juli 1980)

Bescherming van de consumentenbelangen is en blijft een hoofdoogmerk van het mededingingsbeleid.

De door de Commissie getroffen maatregelen in het raam van de toepassing van de in de artikelen 85 en 86 vervatte communautaire mededingingsregels dragen ertoe bij, dat die bescherming ook daadwerkelijk wordt geboden. In het bijzonder geldt dit voor haar maatregelen waarmee zij aan praktijken, welke de consument beletten zich binnen de gemeenschappelijke markt tegen de gunstigste voorwaarden qua prijs en kwaliteit te bevoorraden, een halt toeroept.

Meer specifiek is de Commissie op het terrein van artikel 86, sub b), waarin o. m. afzetbeperking ten nadele van de consument wordt verboden, herhaaldelijk tegen ondernemingen opgetreden die een machtspositie innemen en die dan zonder geldige reden hun leveranties aan vaste afnemers staken. Met name kunnen in dit verband haar beschikkingen van 14 december 1972 (Zoja-Commercial Solvents ⁽¹⁾) en van 17 december 1975 (Chiquita-bananen ⁽²⁾) worden genoemd.

⁽¹⁾ PB nr. L 299 van 31. 12. 1972, blz. 51.

⁽²⁾ PB nr. L 95 van 9. 4. 1976, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 440/80
van de heer Lomas
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 mei 1980)

Betreft: Gesubsidieerde boter voor openbare instellingen

Kan de Commissie mededelen hoeveel gesubsidieerde boter sinds de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Gemeenschap is verkocht aan openbare instellingen, zoals bejaardentehuizen en ziekenhuizen?

Kan de Commissie mededelen welke instellingen in het kiesdistrict London North East gesubsidieerde boter hebben ontvangen, hoeveel en wanneer?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(1 juli 1980)*

Sinds 1973 zijn op grond van Verordening (EEG) nr. 1717/72 ⁽¹⁾ van de Commissie met betrekking tot de verkoop van boter tegen verlaagde prijs aan instellingen en gemeenschappen zonder winstoogetek de volgende hoeveelheden boter verkocht:

1973: 8 188 ton,
1974: 14 468 ton,
1975: 14 649 ton,
1976: 17 986 ton,
1977: 20 499 ton,
1978: 22 396 ton,
1979: 24 384 ton.

De Commissie wordt niet ingelicht over de identiteit van de instellingen ten gunste waarvan deze maatregel wordt toegepast. In de verordening van de Gemeenschap zijn de algemene verkoopvoorwaarden vastgesteld aan de hand waarvan de interventiebureaus in elke Lid-Staat (voor het Verenigd Koninkrijk: Intervention Board for Agricultural Products in Reading) bepalen welke van de instellingen en gemeenschappen zonder winstoogetek voor verkoop van boter tegen verlaagde prijs in aanmerking komen, de koopaanvragen onderzoeken en het produkt verkopen.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 9. 8. 1972, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 448/80**van de heer d'Ormesson****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 mei 1980)*

Betreft: Wijnbouwkadaster

Op grond van Verordening nr. 24 van 4 april 1962 moest in elk van de Lid-Staten een wijnbouwkadaster worden ingesteld.

In vijf van de zes landen van de Europese Gemeenschap bestond op die datum een dergelijk kadaster nog niet. Het enige land dat het had ingesteld was Frankrijk (wet van 30 september 1953).

Gezien de moeilijkheden die zich hebben voorgedaan, kon de datum waarop de communautaire verordening moest worden toegepast (1963), niet worden aangehouden. Kan de Commissie mededelen in welk jaar de Lid-Staten daadwerkelijk wijnbouwkadasters hebben ingesteld?

Wat zijn de voornaamste moeilijkheden waarop de Regeringen van de Lid-Staten zijn gestuit?

Welke — positieve of negatieve — balans kan momenteel worden opgemaakt?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie*(1 juli 1980)*

1. De termijn voor de instelling van het in Verordening nr. 24 bedoelde wijnbouwkadaster is op verzoek van een aantal Lid-Staten reeds tweemaal verlengd. In één van de betrokken Lid-Staten bestond reeds een dergelijk kadaster en in twee andere werd het in 1964 ingesteld. Eén Lid-Staat is eind 1970 overgegaan tot een algemene telling van de wijngaarden.

2. De instelling en bijwerking van een wijnbouwkadaster blijkt, althans in een aantal Lid-Staten, een moeizaam verloop te kennen, vooral op het administratieve vlak, en bovendien erg duur te zijn. Er moet namelijk een lijst of register worden samengesteld, geordend en permanent bijgewerkt van alle eigenaars van wijngaarden alsmede van alle met wijnstokken beplante percelen, met vermelding van gegevens waardoor deze kunnen worden geïdentificeerd.

Niet alle betrokken Lid-Staten hebben een wijnbouwkadaster in eigenlijke zin ingesteld en in de landen waar dit wel is gebeurd werd het kadaster slechts ten dele en onregelmatig bijgewerkt; bovendien hadden de door een aantal Lid-Staten uitgevoerde enquêtes naar de wijnbouwoppervlakten betrekking op verschillende jaren.

Gezien deze situatie konden het productiepotentieel en het aanbod op de verschillende wijnmarkten van de Gemeenschap niet nauwkeurig, op uniforme

grondslag en voor een zelfde periode worden nagegaan.

Overigens werd vastgesteld dat de verschillen in de gegevens met betrekking tot een aantal elementen van het wijnbouwkadaster geen rechtstreekse invloed hebben op de ontwikkeling van het productiepotentieel.

3. Gezien de moeilijkheden die zich op communautair niveau bij de instelling van een wijnbouwkadaster voordoen heeft de Commissie de Raad voorgesteld het kadaster te vervangen door een systeem van statistische enquêtes naar de wijnbouwoppervlakten.

Op basis van dit voorstel heeft de Raad Verordening (EEG) nr. 357/79 aangenomen ⁽¹⁾. Deze voorziet in een tienjaarlijkse basisenquête over de wijnbouwbedrijven, met ingang van 1979, die betrekking heeft op het gehele wijnbouwareaal, en in tussentijdse enquêtes die betrekking hebben op de voor de wijnbereiding bestemde productie.

Op deze wijze zal men de ontwikkeling van het productiepotentieel kunnen volgen en de nodige maatregelen kunnen nemen om het potentieel aan te passen aan de behoefte, met name op basis van kwaliteitsoverwegingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 124.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 449/80**van de heer d'Ormesson****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 mei 1980)*

Betreft: Wijnbouwkadaster

Kan de Commissie

— overwegende dat de toetreding van Griekenland, Portugal en Spanje gevolgen zal hebben voor de landbouw en in het bijzonder voor de wijnbouw in de Lid-Staten,

— overwegende dat grondige kennis van de werkelijke situatie in deze sector onontbeerlijk is,

mededelen op welke datum in deze landen een wijnbouwkadaster zal worden ingesteld?

Antwoord van de heer Natali namens de Commissie*(3 juli 1980)*

Griekenland, Spanje en Portugal hebben de wettelijke maatregelen vastgesteld die nodig zijn voor de instelling van een wijnbouwkadaster. De werkzaamheden voor de instelling van de respectieve wijnbouwkadasters zijn aan de gang, maar volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, stuit de voltooiing van deze werkzaamheden en vooral het bijhouden van de kadasters op ernstige moeilijkheden. Deze schijnen van dezelfde aard te zijn als de moeilijkheden die de Raad hebben doen besluiten de communautaire bepalingen inzake het wijnbouwkadaster te vervangen door Verordening (EEG) nr. 357/79 betreffende de statistische enquêtes naar de wijnbouwoppervlakten ⁽¹⁾.

Griekenland heeft zich ertoe verbonden de in die verordening bedoelde basisenquête vanaf 1982 te verrichten ⁽²⁾. Verwacht wordt dat Spanje en Portugal de eerste basisenquête zeer spoedig na hun toetreding zullen houden.

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 124.

⁽²⁾ Zie artikel 1 bis van Verordening (EEG) nr. 357/79, dat is ingevoerd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Helleense Republiek (PB nr. L 291 van 19 november 1979, blz. 89).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 451/80**van de heer Adam****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 mei 1980)*

Betreft: Alternatieve energiebronnen

In het Commissiedocument (COM(79) 623 def.) doet de Commissie voorstellen tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 726/79 van de Raad houdende vaststelling van financiële steun aan projecten voor de exploitatie van alternatieve energiebronnen ⁽¹⁾. In paragraaf 4 van de toelichting wordt verwezen naar veertien ondernemingen en instellingen die dergelijke projecten hebben ingediend; kan de Commissie deze ondernemingen en instellingen noemen en een korte uiteenzetting geven van de projecten?

In dezelfde paragraaf wordt verwezen naar vier projecten die thans financiële steun ontvangen. Kan de Commissie een nadere mededeling doen over de aard van deze projecten, de namen van de ondernemingen alsmede van de financiële steun per project?

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 12. 4. 1979, blz. 2.

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(4 juli 1980)*

Het antwoord, dat verscheidene tabellen bevat, is zo uitgebreid dat de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement doet toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 462/80**van de heer Tuckman****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 mei 1980)*

Betreft: Controle aan de grenzen van de Gemeenschap

Kan de Commissie, gezien de beginselen van het EEG-Verdrag betreffende het vrije verkeer, mededelen welke de nationale bepalingen zijn van iedere Lid-Staat ten aanzien van de verplichtingen van grenspersoneel (paspoort en douanecontrole) zich te identificeren op verzoek van een burger van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(30 juni 1980)*

De Commissie beschikt niet over de nodige specifieke gegevens om op deze vraag te antwoorden. Zij is evenwel van oordeel dat de identificatie van de „controleurs” aan de grenzen, voor zover het om bevoegde ambtenaren gaat, geen probleem is aangezien de betrokkenen een uniform of een ander onderscheidingsteken dragen. Ingeval een reiziger zich over het optreden van een bepaalde ambtenaar wil beklagen, is het via een administratief onderzoek steeds mogelijk achter de identiteit van de betrokkene te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 465/80**van de heer Walter****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 mei 1980)*

Betreft: Veiligheidsmaatregelen bij fabricage en opslag van vuurwerk en oefenmunitie

Bij fabricage en opslag van vuurwerk en oefenmunitie gelden in de Bondsrepubliek Duitsland bijzonder strenge veiligheidsmaatregelen. Duitse firma's voelen zich wegens in andere Europese landen kennelijk minder strenge veiligheidsmaatregelen benadeeld.

Is de Commissie dit feit bekend?

Heeft zij juridische bepalingen of werkt zij hieraan om aan deze situatie een einde te maken?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie*(1 juli 1980)*

De Commissie is niet op de hoogte van de in de Lid-Staten geldende bepalingen op het gebied van de fabricage en de opslag van vuurwerk en oefenmunitie.

Zij is van oordeel dat verantwoordelijk zijn voor het vaststellen van veiligheidsvoorschriften inzake de fabricage en opslag van vuurwerk en oefenmunitie betreffende de opslag op enige wijze afbreuk zouden doen aan de goede werking van de gemeenschappelijke markt doordat wordt gediscrimineerd tussen goederen van eigen bodem en die welke uit andere Lid-Staten afkomstig zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 505/80**van de heer Moreland****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(2 juni 1980)*

Betreft: Handel met Nigeria

Welke maatregelen heeft de Commissie met het oog op de teruggekeerde democratie in Nigeria voorgesteld om de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Nigeria te verbeteren wat betreft:

- a) de handel;
- b) het verzekeren van de aardolie-invoer in de Gemeenschap uit Nigeria?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie*(1 juli 1980)*

- a) Sedert Nigeria, in 1975, de ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé heeft ondertekend, geniet het land voor ruim 99 % van zijn produkten vrije toegang tot de communautaire markt.

Daar het land eveneens de Overeenkomst van Lomé II heeft ondertekend, zal het dit recht op vrije toegang, waarvoor geen enkele verplichting tot wederkerigheid geldt, blijven behouden; de nieuwe Overeenkomst voorziet eveneens in meer faciliteiten voor de bevordering van de handel tussen de ACS en de EEG.

(In de afgelopen jaren nam de Gemeenschap bij de in- en uitvoer — olie uitgezonderd — van Nigeria ruim 60 % voor haar rekening.)

- b) Er bestaan geen speciale regelingen of voorstellen voor speciale regelingen uit hoofde van de Overeenkomst van Lomé of een andere overeenkomst, voor olieleveranties door Nigeria aan de Gemeenschap; wel heeft de Europese Gemeenschap herhaaldelijk gewezen op het belang van internationale samenwerking op energiegebied en op haar bereidheid tot een opbouwende dialoog met de olieproducerende landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 517/80

van de heer Curry

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1980)

Betreft: Prognoses over aanbod, vraag en voorraden in landbouwsectoren

Uit het antwoord van de Commissie op vraag nr. H-113/79 ⁽¹⁾, maak ik op dat de Commissie voor de prognoses van aanbod, vraag en voorraden voor de meeste landbouwsectoren geen gebruik maakt van wiskundige modellen of technieken. Kan de Commissie, gelet op het feit dat de doeltreffendheid van het landbouwbeleid van de Gemeenschap moet afhangen van een prognose op middellange tot lange termijn (twee tot vijf jaar) van de markten in de Gemeenschap, mededelen welke objectieve methodes zij gebruikt als basis voor het stellen van prognoses en de programmering op middellange tot lange termijn (twee tot vijf jaar) op andere landbouwmarkten?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement, nr. 245 (september), blz. 299.

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(4 juli 1980)

Uit het door het geachte Parlementslid aangehaalde antwoord bleek wel degelijk dat de Commissie gebruik maakt van wiskundige modellen voor het stellen van prognose op korte termijn ten aanzien van de eieren-, de pluimvee- en de hopmarkt alsmede ten aanzien van prijzen en produktie in de varkensvleessektor. Dit zijn echter niet de enige produkten waarvoor in het marktbeheer prognoses worden gebruikt: ook voor andere landbouwprodukten worden prognoses op korte en middellange termijn gemaakt voor een aantal belangrijke variabele marktfactoren, waarbij eveneens gebruik wordt gemaakt van wiskundige methoden. Voorts ontvangt de Commissie via de comités van beheer voor de verschillende produkten ook nog andere prognoses die dan in de betrokken comités worden behandeld. Al deze prognoses worden samen met de uit marktcrin-

gen afkomstige informatie voor de korte, middellange en lange termijn gebruikt bij het marktbeheer.

Om een beter inzicht te krijgen in de beleidmatige toepassing van prognose op middellange en lange termijn ten aanzien van de landbouwmarkten financiert de Commissie het onderzoek naar de toepassing van wiskundige methoden op dergelijke prognose met betrekking tot de landbouwstructuur en de landbouwmarkten. Dit onderzoek wordt gevoerd in het kader van een ruim overleg met de bevoegde instanties en erkende deskundigen. De technieken voor het opstellen van wiskundige modellen die thans worden ontwikkeld, omvatten ook computersimulatie naast de klassieke econometrische technieken. Voor de meeste landbouwmarkten is het stellen

van prognose echter een moeilijke zaak en is er veel kans op vergissingen, o. a. als gevolg van de onstandvastigheid van het weer.

De Commissie heeft haar prognose voor de jaren tachtig opgesteld aan de hand van het beschikbare

empirische materiaal; een overzicht daarvan werd gegeven in „De toestand van de landbouw in de Gemeenschap — verslag 1979” (gepubliceerd in samenhang met het Dertiende Algemeen Verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen), dat in januari 1980 bij het Parlement werd ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 532/80

van de heer Patterson

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1980)

Betreft: Statistieken over de groei van de industriële produktiviteit in Ierland

Kan de Commissie, aangezien ik bij het inwinnen van algemene informatie bij de kantoren van de Commissie en elders onmogelijk cijfers heb kunnen vinden waarbij ook voor Ierland berekeningen zijn gemaakt, de vergelijkende cijfers voor de produktiviteitsgroei opgeven voor de negen Lid-Statens, met inbegrip van Ierland, voor de jaren vanaf 1975, en daarbij tevens aangeven op welke basis dergelijke cijfers worden berekend?

Antwoord van de heer Ortoli namens de Commissie

(4 juli 1980)

Wegens het ontbreken van vergelijkbare gegevens over het produktievolumen in de Lid-Statens werden de berekeningen van de produktiviteit in de industrie beperkt tot een raming van de produktiegroei per werknemer. Dit leverde de volgende resultaten op:

	EG-9	BR Duits- land	Frank- rijk	Italië	Neder- land	België	Luxem- burg	Verenigd Konink- rijk	Ierland	Dene- mar- ken
1975/1974	-4,5	n.b.	-4,7	-8,0	-1,0	-5,0	-20,6	-1,0	0,9	n.b.
1976/1975	9,4	10,1	9,3	12,9	9,4	12,9	6,9	5,3	7,0	8,6
1977/1976	3,1	3,7	3,1	1,1	2,7	5,2	3,2	3,9	5,4	0,6
1978/1977	3,5	2,6	4,5	3,3	2,3	7,1	10,5	3,6	6,6	2,8
1979/1978	5,1	5,1	5,0	6,2	n.b.	n.b.	6,7	5,2	n.b.	2,8

Bron: Ramingen van Eurostat.

n.b. = Niet beschikbaar.

NB: De cijfers zijn procentuele veranderingen ten opzichte van het voorafgaande jaar.

De gegevens werden verkregen door deling van de jaarlijkse indexcijfers van de industriële productie door de jaarlijkse indexcijfers van de werkgelegenheid in de gehele industrie, waarna de procentuele verandering ten opzichte van het voorafgaande jaar werd berekend.

Onder „gehele industrie” wordt hier verstaan de posten 1 tot 4 van NACE (Algemene systematische bedrijfsindeling in de Europese Gemeenschappen): 1 — Energie- en waterhuishouding; 2 — Winning en verwerking van niet-energetische delfstoffen en hun derivaten; chemische industrie; 3 — Metaalverwerkende industrie, fijnmechanische en optische industrie en 4 — Andere be- en verwerkende industrieën. Bouw en openbare werken werden dus uitgesloten.

Het terrein van de industriële enquêtes verschilt van land tot land, zodat bovenstaande ramingen met enige reserve dienen te worden beschouwd. Voor Ierland hebben de gegevens slechts betrekking op „vervoerbare goederen”, d. w. z. NACE 1 tot 4 exclusief, voornamelijk, NACE 16 (productie en distributie van elektriciteit, gas, stroom en warm water).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 543/80

van de heer Lalor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1980)

Betreft: Driemaandelijke controleprocedure in verband met de doelstellingen voor aardolie-invoer

Tijdens de zitting van de Raad „energie” in december jl. werd overeengekomen een driemaandelijke controleprocedure in te stellen met het oog op de verwezenlijking van de doelstelling voor 1980 voor de aardolie-invoer en van de maatregelen op middellange en lange termijn die noodzakelijk zijn om de doelstellingen voor 1985 te verwezenlijken. Kan de Commissie mededelen welke vooruitgang is geboekt voor het eerste trimester van 1980?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie

(2 juli 1980)

Uit de tenuitvoerlegging van de procedure voor de controle van nettoaardolie-invoerplafonds voor 1980 blijkt dat in het eerste kwartaal van dit jaar de communautaire aardolie-invoer onder de verwachtingen lag en dat, op basis van de huidige economische ramingen, verwacht wordt dat de invoer voor 1980 als geheel, onder het gestelde streefcijfer zal blijven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 585/80**van de heer O'Connell****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(16 juni 1980)*

Betreft: Christ Church kathedraal te Dublin

De Christ Church kathedraal te Dublin is een monument van architectonisch belang, dat een centrale plaats inneemt in het culturele erfgoed van de stad.

Deze kathedraal heeft erg van de luchtverontreiniging en het weer te lijden, en zowel de binnen- als de buitenkant zijn hard aan restauratie toe.

Voor deze restauratie is dringend financiële steun nodig.

Is de Commissie bereid die steun te verlenen in het kader van een Europees programma voor de bescherming van het architectonisch erfgoed of als maatregel tot behoud van de Europese cultuur?

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie*(1 juli 1980)*

In de begroting van de Europese Gemeenschappen is op dit ogenblik nergens een krediet opgenomen dat de mogelijkheid biedt financieel bij te dragen tot de instandhouding van een bepaald monument, hoe interessant het ook moge zijn.

Tot op heden bestaat de bijdrage van de Gemeenschap tot de instandhouding van het architectonisch erfgoed uitsluitend uit twee algemene acties, te weten de bevordering van de opleiding van restaurateurs (architecten, stedenbouwkundigen, civiel ingenieurs, ambachtslieden) en de bevordering van een nieuwe conserveringstechniek die uitermate doeltreffend blijkt te zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 586/80**van de heer Diana****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(16 juni 1980)*

Betreft: Premies voor suiker bestemd voor bijvoeding

Sedert 1977 treft de Commissie elk jaar een regeling voor de vaststelling van de premies voor suiker, bestemd voor bijvoeding.

Vorig jaar werd deze regeling in maart ten uitvoer gelegd en konden de imkers, wegens administratieve voorschriften in verband met de distributie, pas in augustus daadwerkelijk over de suiker beschikken.

Tot dusver heeft de Commissie voor dit jaar ter zake nog geen regeling getroffen.

Is zij zich ervan bewust dat het ontbreken van een dergelijke regeling voor 1980, ernstige problemen kan opleveren voor het organiseren van de bijvoeding?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(1 juli 1980)

De inschrijving voor de vaststelling van de premies voor denaturering van suiker bestemd voor de bijvoeding werd heropend bij Verordening (EEG) nr. 1265/80 van 23 mei 1980 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 24. 5. 1980, blz. 7.
